

**คู่มือการปฏิบัติต้งาน
ศูนย์ปฏิบัติการ
ความปลอดภัยทางถนน**

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

Road Safety Guidelines
for Local Administration organization

(ฉบับปรับปรุง)

ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน
กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

สำนักงานเลขาธิการคณะกรรรมการศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน

www.disaster.go.th

www.roadsafetythailand.com

คู่มือการปฏิบัติงาน ศูนย์ปฏิบัติการ ความปลอดภัยทางถนน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

Road Safety Guidelines
for Local Administration Organization

(ฉบับปรับปรุง)

ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน
กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมกรศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน

www.disaster.go.th

www.roadsafetythailand.com

ที่ปรึกษา

๑. นายมณฑล สุคตประเสริฐ อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๒. นายชัยณรงค์ วาสนะสมสิทธิ์ รองอธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๓. นายเชษฐา โมสิกรัตน์ รองอธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๔. นายธีรชัย ชุกิตติวิบูลย์ รองอธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

คณะผู้จัดทำ

๑. นายจุมพฏ วรณฉัตรสิริ ผู้อำนวยการกองบูรณาการความปลอดภัยทางถนน
๒. นางวาสนา รุ่งโรจน์ธีระ ผู้อำนวยการส่วนนโยบายและประเมินผล
ความปลอดภัยทางถนน
๓. นายเวชยันต์ ชัยเส นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
๔. นางสาวเกศราภรณ์ หมั่นหลี่ พนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

คำนำ

อุบัติเหตุทางถนนเป็นปัญหาที่ประเทศไทยให้ความสำคัญ โดยจากข้อมูลสถิติอุบัติเหตุทางถนน ๓ ฐาน ของศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน ปี ๒๕๖๑ มีผู้เสียชีวิต จำนวน ๑๙,๙๘๑ คน เฉลี่ยเสียชีวิตวันละ ๕๔ คน ผู้เสียชีวิตส่วนใหญ่เป็นคนที่หมู่บ้าน ชุมชน ถนนที่เกิดอุบัติเหตุสูงสุดคือ ถนนในหมู่บ้าน ชุมชน และรถจักรยานยนต์เป็นยานพาหนะที่เกิดอุบัติเหตุสูงสุด จากข้อมูลดังกล่าวศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการบูรณาการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนของประเทศ ได้ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมุ่งเน้นขับเคลื่อนการดำเนินงานในพื้นที่ โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับการเกิดอุบัติเหตุเป็นกลไกหลักในการบูรณาการการขับเคลื่อนการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในพื้นที่ ให้สามารถลดความสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนอย่างเป็นรูปธรรม

กระทรวงมหาดไทย โดยกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ในฐานะสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน ซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการบูรณาการและประสานการขับเคลื่อนนโยบายด้านความปลอดภัยทางถนน จึงได้จัดทำคู่มือการปฏิบัติงานศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการปัจจัยเสี่ยงการเกิดอุบัติเหตุทางถนนในพื้นที่ ทั้งด้านพฤติกรรมคน ถนน ยานพาหนะ และสภาพแวดล้อม และขับเคลื่อนนโยบาย กรอบแนวคิด และแผนการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งเพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้ (Knowledge based) ด้านกลไกการดำเนินงาน การจัดทำแผนปฏิบัติการ งบประมาณ ข้อมูล การแก้ไขปัญหาด้านกายภาพของถนน และแนวทางการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการขับเคลื่อนงานด้านความปลอดภัยทางถนนในพื้นที่ให้เกิดผลเป็นรูปธรรมต่อไป

กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือการปฏิบัติงาน
ศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเล่มนี้จะเป็นประโยชน์
ต่อผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ และผู้ที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและ
ลดอุบัติเหตุทางถนนในพื้นที่ ให้สามารถลดความสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
ได้อย่างเป็นรูปธรรม และขอขอบคุณหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกหน่วยงานในการสนับสนุน
การจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
โอกาสนี้

กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน

มกราคม ๒๕๖๓

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
๑. บทนำ	๑
๒. วัตถุประสงค์	๓
๓. ขอบเขตภารกิจ	๔
๔. คำจำกัดความ	๕
๕. หน้าที่รับผิดชอบ	๖
๖. แผนผังการปฏิบัติงาน/ขั้นตอนการปฏิบัติงาน	๗
๗. เอกสารอ้างอิง	๒๘
สรุปแผนแม่บทความปลอดภัยทางถนน พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔	๙๕
แผนแม่บทความปลอดภัยทางถนน พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔	๙๘
ยุทธศาสตร์ของแผนแม่บทความปลอดภัยทางถนน พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔	๑๐๒
แผนยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี ความปลอดภัยทางถนนของประเทศไทย	๑๐๙
แนวทางการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ	๑๑๓
แนวทางการติดตามประเมินผล	๑๑๖

คู่มือการปฏิบัติงานศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. บทนำ

อุบัติเหตุทางถนนเป็นปัญหาสำคัญที่ทุกประเทศทั่วโลกให้ความสำคัญ โดยมีแนวโน้มของผู้เสียชีวิตและความรุนแรงของการเกิดอุบัติเหตุที่สูงขึ้น องค์การสหประชาชาติจึงได้เรียกร้องให้ประเทศสมาชิกยกระดับการแก้ปัญหาด้านความปลอดภัยทางถนนเป็นวาระที่สำคัญของทุกประเทศ โดยได้กำหนดแนวทางการดำเนินการตามกรอบปฏิญญามอสโกใช้ชื่อว่า A decade of action for road safety 2011-2020 มีเป้าหมายให้สามารถลดอัตราการเสียชีวิตอันเนื่องมาจากอุบัติเหตุทางถนนของทั้งโลกร้อยละ ๕๐ ภายใน ๑๐ ปี หรือในปี ๒๕๖๓

ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนได้นำกรอบปฏิญญามอสโกมาจัดทำแผนแม่บทความปลอดภัยทางถนน พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔ เพื่อเป็นกรอบแนวทางการดำเนินงานของทุกภาคส่วนให้บรรลุเป้าหมายทศวรรษแห่งความปลอดภัยทางถนนภายในปี ๒๕๖๓ โดยแผนแม่บทดังกล่าวมีวิสัยทัศน์ “มุ่งมั่นสู่มาตรฐานการสัญจรที่ปลอดภัยด้วยกัน” (Committing to Standard of Safe Journey Together) และมียุทธศาสตร์ ๔ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

- ๑) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การปฏิรูประบบการจัดการด้านความปลอดภัยทางถนน
- ๒) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเสริมสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนนอย่างยั่งยืน
- ๓) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ประเทศไทยขนส่งทางถนนปลอดภัย ๔.๐
- ๔) ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ประชากรไร้รถถนนปลอดภัย

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้กำหนดกลไกการขับเคลื่อนการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน เป็น ๓ ระดับ เพื่อให้การดำเนินการครอบคลุมทุกพื้นที่ ประกอบด้วย

๑. ระดับนโยบาย ได้แก่ คณะกรรมการนโยบายการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนแห่งชาติ (คณะกรรมการ นปถ.)

๒. ระดับอำนาจการ ได้แก่ ศูนย์อำนาจการความปลอดภัยทางถนน (ศปถ.) ศูนย์อำนาจการความปลอดภัยทางถนนจังหวัด (ศปถ.จังหวัด) และศูนย์อำนาจการความปลอดภัยทางถนนกรุงเทพมหานคร (ศปถ.กทม.)

๓. ระดับปฏิบัติการ ได้แก่ ศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนอำเภอ (ศปถ. อำเภอ) และศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ศปถ.อปท.)

จากสถิติข้อมูลการเกิดอุบัติเหตุทางถนนของศูนย์อำนาจการความปลอดภัยทางถนน พบว่า อุบัติเหตุส่วนใหญ่เกิดในพื้นที่หมู่บ้าน ชุมชน ผู้เสียชีวิตส่วนใหญ่เป็นคนที่อยู่ในพื้นที่หมู่บ้าน ชุมชน ถนนที่เกิดอุบัติเหตุสูงสุดคือถนนในหมู่บ้าน ชุมชน และยานพาหนะที่เกิดอุบัติเหตุสูงสุดคือรถจักรยานยนต์ กระทั่งกรมการขนส่งทางบกได้จัดทำโครงการรณรงค์ป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนแบบบูรณาการ (การรณรงค์ ๓ เก็บ ๓ มอบ ๓ งด ๓ งด ๓) โดยกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ในฐานะสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการศูนย์อำนาจการความปลอดภัยทางถนน เห็นว่าการสร้างกลไกการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในพื้นที่ให้มีความเข้มแข็ง โดยจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเป็นหน่วยงานหลักในการบูรณาการทุกภาคส่วนในการลดปัจจัยเสี่ยงการเกิดอุบัติเหตุทางถนนในพื้นที่จะนำไปสู่การลดความสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนนได้อย่างเป็นรูปธรรม

กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ในฐานะสำนักงานเลขานุการ คณะกรรมการศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน จึงได้จัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน ศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเป็นเครื่องมือ ในการบริหารจัดการปัจจัยเสี่ยงการเกิดอุบัติเหตุทางถนนในพื้นที่ทั้งด้านพฤติกรรม คน ถนน ยานพาหนะ และสภาพแวดล้อม และขับเคลื่อนนโยบาย กรอบแนวคิด และแผนการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งเพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้ (Knowledge based) ด้านกลไกการดำเนินงาน การจัดทำแผนปฏิบัติการ งบประมาณ ข้อมูล การแก้ไขปัญหาด้านกายภาพของถนน และแนวทางการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการขับเคลื่อนงานด้านความปลอดภัยทางถนนในพื้นที่ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลักในการลดปัจจัยเสี่ยงการเกิดอุบัติเหตุทางถนนในพื้นที่ ให้เกิดผลเป็นรูปธรรม สามารถบรรลุตามเป้าหมายตามแผนแม่บทความปลอดภัย ทางถนน พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔ และเป้าหมายยุทธศาสตร์แห่งความปลอดภัยทางถนน

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความรู้ ความเข้าใจในการดำเนินงาน ด้านการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนสามารถเป็นหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อน งานป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในระดับพื้นที่ไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลเป็นรูปธรรม

๒.๒ เพื่อให้ทราบกระบวนการ ขั้นตอน และแนวทางปฏิบัติงานเป็นมาตรฐาน เดียวกัน

๒.๓ เพื่อให้สามารถบูรณาการการดำเนินงานร่วมกับทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และอาสาสมัครต่าง ๆ ในการขับเคลื่อนมาตรการ และแนวทางดำเนินการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในพื้นที่ให้เกิดผลเป็นรูปธรรม

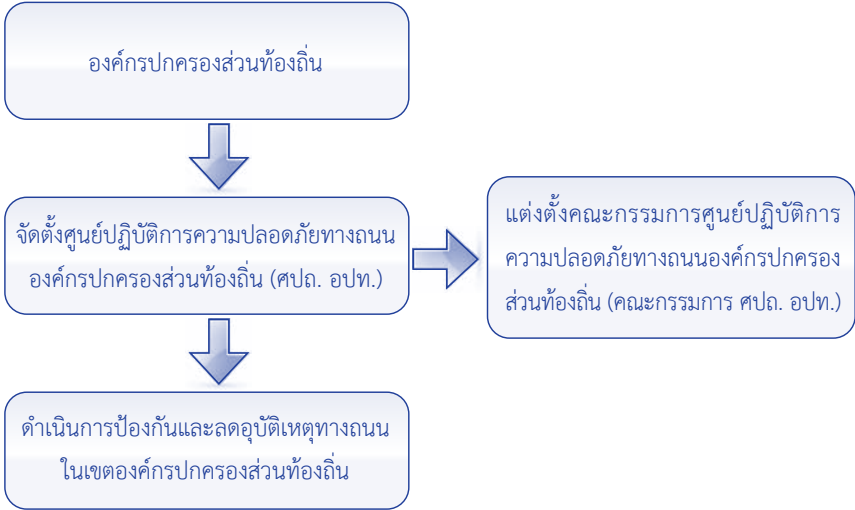
๓. ขอบเขตภารกิจ

๓.๑ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน พ.ศ. ๒๕๕๔ กำหนดโครงสร้างการดำเนินงานด้านการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้ ข้อ ๒๒ “ในท้องที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีปัญหาเกี่ยวกับอุบัติเหตุทางถนนอันสมควรให้มีศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนขึ้น เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดประสานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น เพื่อให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาจัดให้มีศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรียกโดยย่อว่า “ศปถ.อปท.” โดยมีผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และให้มีคณะกรรมการ ศปถ.อปท. ประกอบด้วย ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นประธานกรรมการ โดยมีผู้แทนหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ภาคประชาสังคม และภาคเอกชนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวเข้าร่วมเป็นกรรมการ และมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องกับระเบียบนี้”

๓.๒ หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุดที่ มท ๐๘๑๐.๕/ว ๔๐๐๗ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เรื่อง การดำเนินการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน

๓.๓ หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุดที่ มท ๐๘๑๐.๔/ว ๓๓๗๘ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๑ เรื่อง ชักซ้อมแนวทาง “จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”

ขอบเขตภารกิจ ดังแสดงในรูป

๔. คำจำกัดความ

องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง แต่ไม่หมายความรวมถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัดและกรุงเทพมหานคร

ผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง นายกองค้การบริหารส่วนตำบล นายกเทศมนตรี นายกเมืองพัทยา และหัวหน้าผู้บริหารขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง แต่ไม่หมายความรวมถึงนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดและผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง ศูนย์ที่ผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาจัดตั้งขึ้นตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๒๒

ผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง ผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

คณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง คณะกรรมการที่ผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่งตั้ง

ศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนเขต หมายถึง ศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครจัดตั้งตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๒๓

ด้านชุมชน หมายถึง จุดที่ฝ่ายปกครอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน หรือหมู่บ้านจัดตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่เป็นจุดคัดกรองป้องปราม ตักเตือน สกักกันบุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่มีพฤติกรรมเสี่ยงที่จะเกิดอุบัติเหตุทางถนน ทั้งนี้ ด้านชุมชนอาจตั้งถาวรในหมู่บ้านหรือชุมชนนั้น หรือเคลื่อนย้ายไปตามพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุภายในหมู่บ้านหรือชุมชน รวมถึงมีการตรวจสอบ แนะนำ ควบคุม ยับยั้ง พฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ และประสานงานเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อบังคับใช้กฎหมาย

จุดเสี่ยง หมายถึง จุดที่หมู่บ้าน ชุมชนเห็นว่าอาจมีความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุ โดยต้องเป็นมตร่วมกันของประชาชนในหมู่บ้าน ชุมชน

จุดอันตราย หมายถึง จุดที่มีสถิติการเกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง หรือเป็นที่น่าสนใจของประชาชน หรือตามนิยามของอุบัติเหตุใหญ่ และมีผู้เสียชีวิต

อุบัติเหตุใหญ่ หมายถึง

- (๑) อุบัติเหตุทางถนนที่มีจำนวนผู้เสียชีวิต ๒ รายขึ้นไป
- (๒) หรือผู้บาดเจ็บตั้งแต่ ๔ รายขึ้นไป
- (๓) หรือผู้บาดเจ็บและผู้เสียชีวิตตั้งแต่ ๔ รายขึ้นไป

๕. หน้าที่รับผิดชอบ

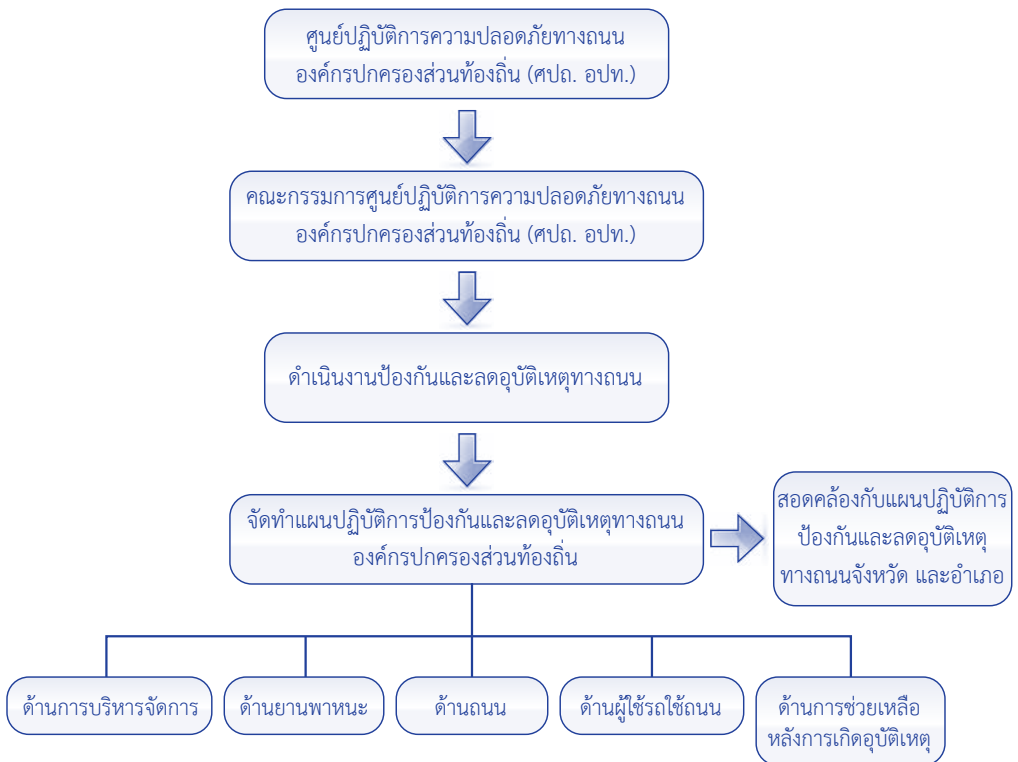
๕.๑ ดำเนินการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้จัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนให้สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนของศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนอำเภอ และศูนย์อำนวยความสะดวกความปลอดภัยทางถนนจังหวัด

๕.๒ จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๕.๓ แต่งตั้งคณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อทำหน้าที่อำนวยความสะดวก กำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน

๖. แผนผังการปฏิบัติงาน/ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

๖.๑ แผนผังการปฏิบัติงาน ดังแสดงในรูป

๖.๒ ภารกิจ ประกอบด้วย

๖.๒.๑ ด้านการบริหารจัดการ

(๑) การจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ศปถ.อปท.)

(๒) การแต่งตั้งคณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (คณะกรรมการ ศปถ.อปท.) และการจัดประชุมคณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (คณะกรรมการ ศปถ.อปท.)

(๓) จัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และนำไปบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่น

(๔) ดำเนินการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลอุบัติเหตุทางถนนในพื้นที่ รวมทั้งนำมาวิเคราะห์เพื่อกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุทางถนนในพื้นที่

(๕) การรายงานข้อมูลการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผลการดำเนินการฯ ให้ศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนอำเภอรับทราบอย่างน้อยสามเดือนครั้ง

๖.๒.๒ ด้านถนน ประกอบด้วย

(๑) การระบุจุดเสี่ยงและจุดอันตราย

(๒) การตรวจสอบปัญหาจุดเสี่ยงและจุดอันตราย

(๓) การตรวจสอบกายภาพถนน และสภาพแวดล้อม

เพื่อดำเนินการแก้ไขและปรับปรุงถนนให้ปลอดภัยเป็นไปตามมาตรฐานสากล

๖.๒.๓ ด้านยานพาหนะ

- (๑) สํารวจข้อมูล พร้อมทั้งแยกประเภทยานพาหนะในพื้นที่
- (๒) ส่งเสริมและแนะนำให้ผู้ใช้งานพาหนะมีอุปกรณ์ส่วนควบที่ปลอดภัย
- (๓) รณรงค์ ส่งเสริมการจัดทำประกันภัยภาคบังคับ การจัดทำใบขับขี่ และการชำระภาษีประจำปี

๖.๒.๔ ด้านผู้ใช้รถใช้ถนน

- (๑) การลดปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจากพฤติกรรมผู้ขับขี่ตามสภาพปัญหาในพื้นที่
- (๒) การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่
- (๓) เผื่อระวังผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุทางถนนในพื้นที่
- (๔) การรณรงค์ประชาสัมพันธ์สร้างจิตสำนึกและความตระหนักด้านการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน

๖.๒.๕ ด้านการตอบสนองหลังการเกิดอุบัติเหตุ

- (๑) การจัดตั้งทีมกู้ชีพ/กู้ภัย
- (๒) การพัฒนาทีมกู้ชีพ/กู้ภัย
- (๓) ประสานความร่วมมือการดำเนินการกู้ชีพ/กู้ภัย

๖.๒ ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

กระบวนการ	รายละเอียด
<p>๑. ด้านการบริหารจัดการ</p> <p>๑.๑ การจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p>	<p>๑. ผู้ว่าราชการจังหวัดประสานให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>๒. ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขึ้น ณ ที่ทำการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p>
<p>๑.๒ การแต่งตั้งคณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการจัดประชุมคณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p>	<p>การแต่งตั้งคณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>๑. จัดทำร่างคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (คณะกรรมการศปถ.อปท.) โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ดังนี้</p> <p>๑.๑ องค์ประกอบคณะกรรมการฯ ประกอบด้วย</p> <p>๑) ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นประธานกรรมการ</p> <p>๒) รองผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นรองประธานกรรมการ</p>

กระบวนการ	รายละเอียด
	<p>๓) กรรมการอื่น ซึ่งผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่งตั้ง ประกอบด้วย</p> <p>(ก) ผู้แทนหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวนตามที่ได้เห็นสมควร</p> <p>(ข) สมาชิกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวนตามที่ได้เห็นสมควร</p> <p>(ค) กำนัน และผู้ใหญ่บ้านในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวนตามที่ได้เห็นสมควร</p> <p>(ง) ผู้แทนภาคประชาสังคมหรือภาคเอกชน จำนวน ไม่เกินห้าคน</p> <p>๔) ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นกรรมการและเลขานุการ</p> <p>๕) ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมอบหมายเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ</p> <p>๖) ผู้แทนหน่วยงานสาธารณสุขในพื้นที่ เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ</p> <p>ทั้งนี้ ผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนสามารถใช้อุทธรณ์ในการแต่งตั้งที่ปรึกษาเพื่อให้คำปรึกษาและขอแนะนำในการดำเนินการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในพื้นที่</p>

กระบวนการ	รายละเอียด
	<p>๑.๒ อำนาจหน้าที่</p> <p>(๑) จัดทำแผนปฏิบัติการ แผนงาน โครงการและแผนงบประมาณในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนให้สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการ ป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนอำเภอ และจังหวัด และนำไปบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่น</p> <p>(๒) ดำเนินการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>(๓) อำนาจการ กำกับ ติดตาม และ ประเมินผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ แผนงาน โครงการ และรายงานให้คณะกรรมการ ศปถ. อำเภอ ทราบ</p> <p>(๔) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในเขต องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>(๕) จัดให้มีศูนย์ข้อมูลและสถิติอุบัติเหตุ ทางถนนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>(๖) เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและ ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการป้องกันและลดอุบัติเหตุ ทางถนนให้ประชาชนรับทราบ</p> <p>(๗) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือ คณะทำงานเพื่อปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ ตามที่เห็นสมควร</p> <p>(๘) ปฏิบัติงานอื่นตามที่คณะกรรมการ ศปถ.จังหวัด และ ศปถ. อำเภอ มอบหมาย</p>

กระบวนการ	รายละเอียด
	<p>๒. เสนอร่างคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (คณะกรรมการ ศปถ.อปท.) ต่อผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ลงนามในคำสั่ง</p> <p>๓. แจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (คณะกรรมการ ศปถ.อปท.) ให้คณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (คณะกรรมการ ศปถ.อปท.) ที่ได้รับแต่งตั้งทราบ</p> <p>การจัดประชุมคณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (คณะกรรมการ ศปถ.อปท.)</p> <p>๑. การประชุมให้จัดอย่างน้อยสามเดือนต่อครั้ง โดยระเบียบวาระการประชุม ประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> (๑) เรื่องที่ประธานแจ้งที่ประชุมทราบ (๒) เรื่องเพื่อทราบ (๓) เรื่องเพื่อพิจารณา (๔) เรื่องอื่น ๆ

กระบวนการ	รายละเอียด
	<p>๒. เลขานุการคณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นำระเบียบวาระการประชุมเสนอต่อประธานคณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาให้ความเห็นชอบ และกำหนดวันประชุมคณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>๓. มีหนังสือเรียนเชิญคณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนเข้าร่วมประชุม</p> <p>๔. ดำเนินการประชุมคณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>๕. จัดทำรายงานประชุมคณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>๖. มีหนังสือแจ้งรายงานการประชุมให้คณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับรองรายงานการประชุม</p> <p>๗. มีหนังสือแจ้งมติที่ประชุมคณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ผู้เกี่ยวข้องรับทราบและปฏิบัติตามมติที่ประชุม</p>

กระบวนการ	รายละเอียด
	<p>๘. ติดตามผลการดำเนินการตามมติคณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำร่างระเบียบวาระการประชุมครั้งต่อไป</p>
<p>๑.๓ การจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p>	<p>๑. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประสานผู้ใหญ่บ้าน/ผู้นำชุมชนรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ในหมู่บ้าน/ชุมชน อาทิ สถิติการเกิดอุบัติเหตุ ผู้เสียชีวิต ผู้บาดเจ็บ สถิติการเกิดอุบัติเหตุใหญ่ จุดเสี่ยง จุดอันตราย บุคคลที่มีพฤติกรรมเสี่ยง จำนวนยานพาหนะ ประเภทยานพาหนะ และปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำประชาคมหมู่บ้าน ชุมชน พิจารณาประเด็นที่จะดำเนินการแก้ไขในหมู่บ้าน ชุมชน</p> <p>๒. ให้ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำชุมชนนำเสนอผลการประชาคมหมู่บ้าน ชุมชน ต่อเลขานุการคณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อนำไปวิเคราะห์และกำหนดประเด็นความเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการ รวมทั้งจัดทำร่างแผนปฏิบัติการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>๓. แผนปฏิบัติการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีสาระสำคัญดังนี้</p>

กระบวนการ	รายละเอียด
	<p>๓.๑ หลักการและเหตุผล</p> <p>ต้องมีความสอดคล้องกับนโยบายจังหวัด และแผนปฏิบัติการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนจังหวัด และอำเภอ</p> <p>๓.๒ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานด้านการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>ได้แก่ ที่ตั้ง อาณาเขต ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ เขตการปกครอง ประชากร การศึกษา การคมนาคม การสาธารณสุข ศาสนาเศรษฐกิจ อาชีพ รายได้หลัก สินค้าหลัก ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>๓.๓ ข้อมูลพื้นฐานด้านการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ภาคิเครือข่ายด้านการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน หมายถึง ภาคเอกชน องค์กรและมูลนิธิ - จุดเสี่ยง จุดอันตราย หมายถึง จุดเสี่ยง จุดอันตรายที่คณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้มีมติเห็นชอบ - สถิติการดำเนินงานป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน หมายถึง สถิติการเกิดอุบัติเหตุทางถนนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่คณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้มีมติเห็นชอบ

กระบวนการ	รายละเอียด														
	<p>- วัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือด้าน การป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน</p> <p>๓.๔ การวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยงการเกิด อุบัติเหตุทางถนน</p> <p>(๑) ด้านคน</p> <p>(๒) ด้านถนน</p> <p>(๓) ด้านยานพาหนะ</p> <p>(๔) ด้านสภาพแวดล้อม</p> <p>๓.๕ แผนงาน/โครงการในการป้องกัน และลดอุบัติเหตุทางถนน</p> <table border="1" data-bbox="489 727 983 866"> <thead> <tr> <th>ที่</th> <th>แผนงาน/โครงการ</th> <th>วัตถุประสงค์</th> <th>งบประมาณ</th> <th>ระยะเวลา ดำเนินการ</th> <th>เป้าหมาย</th> <th>หน่วยงานรับผิดชอบ</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td> </td> <td> </td> <td> </td> <td> </td> <td> </td> <td> </td> <td> </td> </tr> </tbody> </table> <p>๓.๖ การติดตามประเมินผล ให้ศูนย์ปฏิบัติการ ความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ติดตามผลการดำเนินงานตามแผนงาน/โครงการ ที่กำหนด และสรุปผลการดำเนินงานประจำปี รายงานให้ ศปถ.อำเภอ และ ศปถ.จังหวัด ทราบ</p> <p>๔. นำเสนอร่างแผนปฏิบัติการป้องกันและ ลดอุบัติเหตุทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต่อที่ประชุมคณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการ ความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พิจารณาให้ความเห็นชอบ</p>	ที่	แผนงาน/โครงการ	วัตถุประสงค์	งบประมาณ	ระยะเวลา ดำเนินการ	เป้าหมาย	หน่วยงานรับผิดชอบ							
ที่	แผนงาน/โครงการ	วัตถุประสงค์	งบประมาณ	ระยะเวลา ดำเนินการ	เป้าหมาย	หน่วยงานรับผิดชอบ									

กระบวนการ	รายละเอียด
	<p>๕. นำเสนอแผนปฏิบัติการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามมติคณะกรรมการ ศปท. อบถ. บรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่น และกำหนดไว้ในเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัติ</p> <p>๖. ดำเนินการตามแผนปฏิบัติการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>๗. ติดตาม ประเมินผล และสรุปผลการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p>
<p>๑.๔ การวิเคราะห์ข้อมูลอุบัติเหตุทางถนนในพื้นที่ รวมทั้งกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุทางถนนในพื้นที่</p>	<p>ศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประสานผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำชุมชน จัดเก็บข้อมูลสถิติอุบัติเหตุทางถนนในพื้นที่หมู่บ้าน ชุมชน อาทิ ข้อมูลการเกิดอุบัติเหตุ ผู้เสียชีวิต ผู้บาดเจ็บ อุบัติเหตุใหญ่ ถนนที่เกิดอุบัติเหตุ จุดเสี่ยง จุดอันตราย และยานพาหนะที่เกิดอุบัติเหตุ เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ และกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุทางถนนในพื้นที่</p>

กระบวนกร	รายละเอียด
<p>๑.๕ รายงานข้อมูลการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผลการดำเนินงานฯ ให้ศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนอำเภอรับทราบอย่างน้อยสามเดือนครั้ง</p>	<p>๑. ให้ศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดส่งสำเนาคำสั่งการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนอำเภอและศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนจังหวัด (รายงานครั้งเดียว)</p> <p>๒. ให้ศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายงานผลการดำเนินงานให้ศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนอำเภอทราบอย่างน้อยสามเดือนต่อครั้ง ได้แก่</p> <p>(๑) มติที่ประชุมคณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>(๒) ผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>(๓) ข้อมูลสถิติอุบัติเหตุทางถนนในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p>
<p>๒. ด้านถนน</p> <p>๒.๑ การระบุจุดเสี่ยงและจุดอันตราย</p>	<p>ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประสานผู้ใหญ่บ้าน/ผู้นำชุมชนสำรวจจุดเสี่ยง จุดอันตรายในพื้นที่ และนำข้อมูลจุดเสี่ยง จุดอันตรายมาจัดทำแผนที่จุดเสี่ยง จุดอันตราย เพื่อกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาให้ตรงกับสภาพข้อเท็จจริงในพื้นที่ และนำเสนอต่อศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนอำเภอ และศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนจังหวัด เพื่อประกอบการพิจารณากำหนดจุดเสี่ยง และจุดอันตรายในระดับจังหวัดต่อไป</p>

กระบวนการ	รายละเอียด
<p>๒.๒ การตรวจสอบปัญหาจุดเสี่ยงและจุดอันตราย</p>	<p>๑. ให้ศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประสานแขวงทางหลวงชนบทหรือแขวงทางหลวง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการสนับสนุนเจ้าหน้าที่ให้ความรู้ในการแก้ไขปัญหาวิศวกรรมจราจรตรวจสอบจุดเสี่ยงและจุดอันตราย รวมทั้งร่วมดำเนินการตรวจสอบวิศวกรรมจราจร จุดเสี่ยง และจุดอันตรายในพื้นที่</p> <p>๒. ให้ศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นำข้อมูลจุดเสี่ยงจุดอันตราย ตามมติคณะกรรมการศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนจังหวัด มาจัดทำแผนงานการแก้ไขปัญหาวิศวกรรมจราจร จุดเสี่ยง และจุดอันตราย</p>
<p>๒.๓ การตรวจสอบความปลอดภัยถนน และดำเนินการแก้ไข ปรับปรุงถนนให้ปลอดภัยเป็นไปตามมาตรฐานสากล</p>	<p>๑. ให้ศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดทำแผนการตรวจสอบความปลอดภัยถนน และดำเนินการแก้ไข ปรับปรุงถนนให้ปลอดภัยเป็นไปตามมาตรฐานสากล เพื่อหาจุดที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้ใช้ถนนทุกประเภท เช่น ทางแยก ป้ายจราจร สัญญาณไฟจราจร เครื่องหมายจราจร สภาพอันตรายข้างทาง ไฟฟ้าส่องสว่าง เป็นต้น</p> <p>๒. ดำเนินการตามแผนการตรวจสอบความปลอดภัยถนน และดำเนินการแก้ไข ปรับปรุงถนนให้ปลอดภัยเป็นไปตามมาตรฐานสากล</p>

กระบวนการ	รายละเอียด
	<p>๓. ติดตามผลการดำเนินการตามแผนงาน การแก้ไขปัญหาวิศวกรรมจราจร จุดเสี่ยง และ จุดอันตราย และแบบการตรวจสอบความปลอดภัย ทางถนน รวมทั้งสรุปผลการดำเนินงานนำเสนอ ต่อคณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัย ทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบ</p>
<p>๓. ด้านยานพาหนะ</p> <p>๓.๑ สํารวจข้อมูลยานพาหนะ ในพื้นที่</p>	<p>๑. ประสานขอความอนุเคราะห์ข้อมูลจำนวน ยานพาหนะกับสำนักงานขนส่งจังหวัด</p> <p>๒. ประสานผู้ใหญ่บ้าน/ผู้นำชุมชนสำรวจ จำนวนและประเภทยานพาหนะในหมู่บ้าน/ชุมชน</p> <p>๓. นำข้อมูลจำนวนและประเภทยานพาหนะ ที่ได้จากสำนักงานขนส่งจังหวัดและหมู่บ้าน ชุมชน มาตรวจสอบความถูกต้องและจัดทำเป็นฐานข้อมูล ยานพาหนะในพื้นที่</p>
<p>๓.๒ ส่งเสริมและแนะนำ ให้อานพาหนะมีอุปกรณ์ส่วนควบ ที่ปลอดภัย</p>	<p>๑. ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่ตรวจสอบ ความพร้อมของอุปกรณ์ส่วนควบของยานพาหนะ ให้มีความสมบูรณ์</p> <p>๒. ใช้กลไก “ด่านชุมชน” ประชาสัมพันธ์ แนะนำ ตักเตือนประชาชนที่ใช้อานพาหนะที่มี อุปกรณ์ส่วนควบที่ไม่ปลอดภัย ให้ปรับปรุงแก้ไข ให้มีความสมบูรณ์ เพื่อความปลอดภัยในการขับขี่</p>

กระบวนการ	รายละเอียด
<p>๓.๓ รมรณรงค์ส่งเสริมการจัดทำประกันภัยภาคบังคับ การจัดทำใบขับขี่ และการชำระภาษีประจำปี</p>	<p>๑. ประสานขอข้อมูลด้านการประกันภัยจากบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด อาทิ หลักเกณฑ์ เงื่อนไขการทำประกันภัย สิทธิประโยชน์ในการทำประกันภัย และผลเสียของการไม่ทำประกันภัย และข้อมูลจากสำนักงานขนส่งจังหวัด เกี่ยวกับหลักเกณฑ์ เงื่อนไขการทำใบขับขี่ การชำระภาษีประจำปี เพื่อจัดทำประเด็นการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการทำประกันภัย การทำใบขับขี่ และการชำระภาษีประจำปี</p> <p>๒. ขอความร่วมมือผู้ใหญ่หมู่บ้าน ผู้นำชุมชน ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการทำประกันภัย การทำใบขับขี่ และการชำระภาษีประจำปีให้ประชาชนทราบ</p>
<p>๔. ด้านการใช้รถใช้ถนน</p> <p>๔.๑ การลดปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจากพฤติกรรมผู้ขับขี่ตามสภาพปัญหาในพื้นที่</p>	<p>๑. ประสานขอข้อมูลสถิติการเกิดอุบัติเหตุทางถนนในเขตองค์กรปกครองส่วนถิ่นจากศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนจังหวัด อาทิ ข้อมูลการเกิดอุบัติเหตุ ผู้เสียชีวิต ผู้บาดเจ็บ ยานพาหนะที่เกิดเหตุ ถนนที่เกิดอุบัติเหตุ ช่วงอายุ ผู้ประสบเหตุ และช่วงเวลาที่เกิดเหตุ เพื่อนำมาวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดในพื้นที่ และกำหนดมาตรการในการลดปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุในพื้นที่</p>

กระบวนการ	รายละเอียด
	<p>๒. นำข้อมูลจากการประชาคมหมู่บ้าน ชุมชน มาพิจารณาจัดลำดับความสำคัญเร่งด่วน เพื่อประกอบการจัดทำมาตรการในการลดปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุทางถนนในพื้นที่ เสนอต่อคณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาให้ความเห็นชอบ</p> <p>๓. ดำเนินการตามมาตรการในการลดปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุในพื้นที่</p> <p>๔. ติดตามผลการดำเนินการตามมาตรการในการลดปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุในพื้นที่ รวมทั้งสรุปผลการดำเนินงานนำเสนอต่อคณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบ</p>
<p>๔.๒ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่</p>	<p>๑. ให้ ศปถ.อพท. จัดตั้งคณะทำงานส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน เพื่อพิจารณากำหนดรูปแบบ และแนวทางในการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่</p> <p>๒. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำแนวทางขั้นตอน และวิธีการการจัดตั้งด้านชุมชน ทั้งการบริหารจัดการ งบประมาณ บุคลากร และอบรมหรือประชุมชี้แจงเจ้าหน้าที่ประจำด้านชุมชน เช่น วิธีการตั้งด่าน และวิธีปฏิบัติงานขณะตั้งด่านชุมชน โดยให้ประสานศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนอำเภอและศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนจังหวัด เพื่อให้คำปรึกษาหรือข้อเสนอแนะต่าง ๆ ในการดำเนินงาน</p>

กระบวนการ	รายละเอียด
	<p>๓. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ สำหรับการตั้งด่านชุมชน เช่น กรวยจราจร ไฟฟ้าส่องสว่าง ไฟฉาย เสื้อสะท้อนแสง ป้ายเตือน/ไฟสัญญาณสามเหลี่ยม (ป้ายหยุด) ป้ายด่านชุมชน เป็นต้น</p> <p>๔. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประชาสัมพันธ์ชี้แจงวัตถุประสงค์ แนวทางการจัดตั้งด่านชุมชน ผ่านสื่อในพื้นที่ทุกช่องทาง เช่น เสียงตามสาย วิทยุชุมชน เวทีประชุมหมู่บ้าน เป็นต้น เพื่อสร้างการรับรู้ ความเข้าใจ และ สร้างการยอมรับของชุมชน</p> <p>๕. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบูรณาการร่วมกับหมู่บ้าน/ชุมชนดำเนินการจัดตั้งด่านชุมชน โดยนำข้อมูลจุดเสี่ยงที่เป็นปัญหาของหมู่บ้านและชุมชน ช่วงเวลาที่มีพฤติกรรมเสี่ยงสูงมาวิเคราะห์ เพื่อกำหนดจุด/สถานที่ตั้งด่านชุมชน เวลาปฏิบัติงาน ให้สอดคล้องกับข้อเท็จจริงในพื้นที่</p> <p>๖. ให้แต่งตั้งหัวหน้าทีมกำหนดวิธีการปฏิบัติงาน แบ่งหน้าที่ในการปฏิบัติงาน แบ่งเวรยามหมุนเวียน การปฏิบัติงาน และกำหนดผู้ปฏิบัติงานประจำด่านให้ชัดเจน เช่น ทีมบันทึกข้อมูล ทีมให้สัญญาณ การจราจร ทีมที่จะเข้าพูดคุย ป้องปราม พฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ และทีมประชาสัมพันธ์</p>

กระบวนการ	รายละเอียด
	<p>๗. สรุปผลการดำเนินงานประจำวัน</p> <p>๘. ประชุมสรุปบทเรียน ข้อเสนอแนะสำหรับใช้วางแผนการดำเนินงาน</p> <p>๙. จัดทำรายงานผลการดำเนินงานเสนอผู้บริหาร</p>
<p>๔.๓ เฝ้าระวังผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุทางถนนในพื้นที่</p>	<p>๑. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขอความร่วมมือผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำชุมชนสำรวจข้อมูลผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงการเกิดอุบัติเหตุทางถนนในหมู่บ้าน ชุมชน</p> <p>๒. ขอความร่วมมือผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำชุมชนในการเฝ้าระวังผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงการเกิดอุบัติเหตุทางถนน โดยใช้แนวทาง “เคาะประตูบ้าน” มาดำเนินการ เพื่อพูดคุย แนะนำผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงและครอบครัว ให้ใช้รถใช้ถนนอย่างปลอดภัย</p> <p>๓. ใช้กลไก “ด่านชุมชน” ในการเฝ้าระวัง แนะนำ และตักเตือนผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุทางถนน</p>
<p>๔.๔ การรณรงค์ประชาสัมพันธ์สร้างจิตสำนึกและความตระหนักรู้ด้านการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน</p>	<p>๑. ให้ศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประสานขอข้อมูลการรณรงค์ประชาสัมพันธ์จากศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนจังหวัด อาทิ นโยบายการขับเคลื่อนของส่วนกลาง จังหวัด และอำเภอ ข้อมูลสถิติการเกิดอุบัติเหตุทางถนนภาพรวมของจังหวัด</p>

กระบวนการ	รายละเอียด
	<p>และอำเภอ ข้อมูลจุดเสี่ยง กฎหมาย ช่องทางการช่วยเหลือ เป็นต้น</p> <p>๒. จัดทำเป็นประเด็นการสื่อสารประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบ</p> <p>๓. นำเสนอประเด็นการสื่อสารประชาสัมพันธ์ให้คณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาให้ความเห็นชอบ</p> <p>๔. แจ้งประเด็นในการสื่อสารประชาสัมพันธ์ตามมติที่ประชุมคณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้แก่กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำชุมชน ผู้บริหารสถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่เพื่อรณรงค์ประชาสัมพันธ์สร้างจิตสำนึกและความตระหนักด้านการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนให้แก่ประชาชนในพื้นที่</p>
<p>๕. ด้านการตอบสนองหลังการเกิดอุบัติเหตุ</p> <p>๕.๑ การจัดตั้งทีมกู้ชีพ/กู้ภัยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p>	<p>๑. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นคัดเลือกเจ้าหน้าที่เพื่อเข้ารับการฝึกอบรม กู้ชีพ/กู้ภัย</p> <p>๒. ให้จัดทำคำสั่งแต่งตั้งทีมกู้ชีพ/กู้ภัยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เสนอต่อผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นลงนามในคำสั่ง โดยแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ที่ผ่านการอบรมหลักสูตรกู้ชีพ/กู้ภัยเป็นทีมกู้ชีพ/กู้ภัยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p>

กระบวนการ	รายละเอียด
<p>๕.๒ การพัฒนาทีมกู้ชีพ/กู้ภัยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p>	<p>๑. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดส่งเจ้าหน้าที่ทีมกู้ชีพ/กู้ภัยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ารับการฝึกอบรม เพื่อเพิ่มองค์ความรู้ด้านการกู้ชีพ/กู้ภัย</p> <p>๒. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดหาอุปกรณ์กู้ชีพ/กู้ภัย เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของทีมกู้ชีพ/กู้ภัยให้มีประสิทธิภาพ</p>
<p>๕.๓ ประสานความร่วมมือการดำเนินการกู้ชีพ/กู้ภัย</p>	<p>๑. ให้ประสานเครือข่ายกู้ชีพ/กู้ภัยระดับจังหวัดอำเภอ เพื่อร่วมวางแผน การดำเนินงานในพื้นที่</p> <p>๒. ให้จัดเตรียมระบบสื่อสารให้มีความพร้อมในการดำเนินงาน</p>

๗. เอกสารอ้างอิง

๗.๑ พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๒

๗.๒ พระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

๗.๓ พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒

๗.๔ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน พ.ศ. ๒๕๕๔

๗.๕ ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเบิกค่าใช้จ่ายให้แก่อาสาสมัครฝ่ายป้องกันภัยพลเรือนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐

๗.๖ ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติว่าด้วยค่าใช้จ่ายของอาสาสมัครในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๖๐

๗.๗ หนังสือศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน ด่วนที่สุดที่ มท ๐๖๐๖/ว ๐๔๔๕๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เรื่อง การดำเนินการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนตลอดทั้งปี

๗.๘ หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุดที่ มท ๐๘๑๐.๕/ว ๔๐๐๗ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เรื่อง การดำเนินการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน

๗.๙ หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุดที่ มท ๐๘๑๐.๔/ว ๓๓๗๘ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๑ เรื่อง ชักซ้อมแนวทาง “จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”

๗.๑๐ หนังสือศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน ด่วนที่สุดที่ มท ๐๖๐๗/ว ๗๕๒๓ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๒ เรื่อง แนวทางการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน

๗.๑๑ ตัวอย่างแนวทางการขับเคลื่อนความปลอดภัยทางถนนในระดับท้องถิ่น

พระราชบัญญัติ

องค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๖๒

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒

เป็นปีที่ ๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคห้าของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐

“ความในวรรคสามมิให้นำมาใช้บังคับแก่กรณีที่ได้จัดให้มีการเลือกตั้งใหม่ตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นเพราะเหตุที่มีผู้ได้รับเลือกตั้งไม่ครบจำนวน ถ้าในการจัดให้มีการเลือกตั้งใหม่นั้นยังได้ไม่ครบจำนวนอีก ให้ถือว่าสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นประกอบด้วยจำนวนสมาชิกเท่าที่มีอยู่จนกว่าจะครบอายุของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด เว้นแต่จะมีจำนวนสมาชิกไม่ถึงสองในสามของจำนวนตามวรรคสาม”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๖) ของวรรคหนึ่งในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๖) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔ วรรคสอง หรือกระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๔๔/๓ วรรคสาม”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับสมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดสิ้นสุดลงตาม (๔) (๕) หรือ (๖) หรือเมื่อได้รับแจ้งจากคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าสมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดสิ้นสุดลงตาม (๖) ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่มีข้อสงสัยหรือได้รับแจ้งจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง แล้วแต่กรณี และดำเนินการวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ว่าราชการจังหวัดสอบสวนแล้วเสร็จหรือวันที่ได้รับผลการสอบสวนจากคณะกรรมการสอบสวน แม้ว่าสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้นั้นจะพ้นจากตำแหน่งไปแล้วไม่ว่าด้วยเหตุใด เว้นแต่เพราะเหตุตาย หรือพ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกินสองปี ในกรณีที่มีการตั้งคณะกรรมการสอบสวนและไม่สามารถดำเนินการสอบสวนกรณีตาม (๕) หรือ (๖) ให้แล้วเสร็จได้ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจขยายเวลาการสอบสวนออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวัน ทั้งนี้ การดำเนินการสอบสวนและวินิจฉัยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดวินิจฉัยว่าสมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้นั้นสิ้นสุดลงตาม (๔) (๕) หรือ (๖) ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศคำวินิจฉัยให้ทราบทั่วกัน ไม่ว่าผู้นั้นจะได้พ้นจากตำแหน่งไปก่อนแล้วหรือไม่ก็ตาม โดยในคำวินิจฉัยนั้นให้ระบุเหตุที่ทำให้พ้นจากตำแหน่งไว้ และให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้นั้นสิ้นสุดตั้งแต่วันที่มิเหตุตาม (๔) (๕) หรือ (๖) แต่ไม่กระทบต่อการดำเนินงานและการรับค่าตอบแทนที่ได้กระทำไปก่อนวันที่มีการประกาศคำวินิจฉัย ถ้าในขณะที่ประกาศคำวินิจฉัยดังกล่าวผู้นั้นกำลังดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผลจากการเลือกตั้งต่างวาระหรือต่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกัน ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งที่กำลังดำรงอยู่ด้วย และในกรณีที่เป็นผลให้ถูกห้ามใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งหรือใช้สิทธิเลือกตั้ง ให้ถือว่าวันที่ประกาศคำวินิจฉัยเป็นวันเริ่มนับระยะเวลาต้องห้ามดังกล่าว ทั้งนี้ คำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดตามมาตรานี้ให้เป็นที่สุด”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ของมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐

“ในกรณีที่สมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสิ้นสุดตาม (๘) พร้อมกับทั้งหมด ให้ถือว่าเป็นการยุบสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๕/๑ บุคคลผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น และต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้ด้วย

- (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีนับถึงวันเลือกตั้ง
- (๒) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า หรือเคยเป็นสมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้บริหารท้องถิ่น หรือสมาชิกรัฐสภา”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕/๒ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๕/๒ นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันเลือกตั้ง แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

ในกรณีที่นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดดำรงตำแหน่งไม่ครบระยะเวลาสี่ปีก็ให้ถือว่าเป็นหนึ่งวาระและเมื่อได้ดำรงตำแหน่งสองวาระติดต่อกันแล้วจะดำรงตำแหน่งได้อีกเมื่อพ้นระยะเวลาสี่ปีนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๓๕/๓ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“รองนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๕/๑ เว้นแต่การนับอายุและการนับระยะเวลาของคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามอย่างอื่นให้นับถึงวันแต่งตั้ง”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความใน (๕) และ (๖) ของวรรคหนึ่งในมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๕) กระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๔๔/๓

(๖) รัฐมนตรีสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๕๕ วรรคห้า หรือมาตรา ๗๔”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับความเป็นนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดสิ้นสุดลงตาม (๔) หรือ (๕) หรือเมื่อได้รับแจ้งจากคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าความเป็นนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดสิ้นสุดลงตาม (๔) ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่มีข้อสงสัยหรือได้รับแจ้งจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง แล้วแต่กรณี และดำเนินการวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายใน

สามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ว่าราชการจังหวัดสอบสวนแล้วเสร็จหรือวันที่ได้รับผลการสอบสวนจาก คณะกรรมการสอบสวน แม้ว่านายกองคํารับการสอบสวนจังหวัดผู้นั้นจะได้พ้นจากตำแหน่งไปแล้ว ไม่ว่าด้วยเหตุใด เว้นแต่เพราะเหตุตาย หรือพ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกินสองปี ในกรณีที่มีการตั้ง คณะกรรมการสอบสวนและไม่สามารถดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จได้ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจขยายเวลาการสอบสวนออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวัน ทั้งนี้ การดำเนินการสอบสวน และวินิจฉัยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดวินิจฉัยว่านายกองคํารับการสอบสวนจังหวัดพ้นจากตำแหน่ง ตาม (๔) หรือ (๕) ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศคำวินิจฉัยให้ทราบทั่วกัน ไม่ว่าผู้นั้นจะได้พ้นจาก ตำแหน่งไปก่อนแล้วหรือไม่ก็ตาม โดยในคำวินิจฉัยนั้นให้ระบุเหตุที่ทำให้พ้นจากตำแหน่งไว้ และ ให้นายกองคํารับการสอบสวนจังหวัดผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันที่มิเหตุตาม (๔) หรือ (๕) แต่ไม่กระทบ ต่อการดำเนินงานและการรับค่าตอบแทนที่ได้กระทำไปก่อนวันที่มีการประกาศคำวินิจฉัย ถ้าในขณะที่ ประกาศคำวินิจฉัยดังกล่าวผู้นั้นกำลังดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นอันเป็น ผลจากการเลือกตั้งต่างวาระหรือต่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกัน ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งที่กำลัง ดำรงอยู่ด้วย และในกรณีที่ส่งผลให้ถูกห้ามใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งหรือใช้สิทธิเลือกตั้ง ให้ถือว่าวันที่ ประกาศคำวินิจฉัยเป็นวันเริ่มนับระยะเวลาต้องห้ามดังกล่าว ทั้งนี้ คำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัด ตามมาตรานี้ให้เป็นที่สุด”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ของมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การ บริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐

“ในระหว่างที่ไม่มีนายกองคํารับการสอบสวนจังหวัด ให้ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติหน้าที่ ของนายกองคํารับการสอบสวนจังหวัดเท่าที่จำเป็นได้เป็นการชั่วคราวจนถึงวันประกาศผลการเลือกตั้ง นายกองคํารับการสอบสวนจังหวัด”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์การ บริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้นำความในมาตรา ๓๖ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับแก่รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดด้วยโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้นำความในมาตรา ๓๖ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับแก่เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดด้วยโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของวรรคหนึ่งในมาตรา ๔๔/๓ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) ดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่อื่นใดในส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เว้นแต่ตำแหน่งที่ดำรงตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย หรือเป็นการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดินหรือตามนโยบายของรัฐบาล”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของวรรคหนึ่งในมาตรา ๔๔/๓ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญาหรือกิจการที่กระทำหรือจะกระทำกับหรือให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น หรือมีส่วนได้เสียในสัญญาหรือกิจการที่กระทำหรือจะกระทำกับหรือให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น โดยมีพฤติการณ์แสดงให้เห็นว่าเป็นการต่างตอบแทนหรือเอื้อประโยชน์ส่วนตนระหว่างกัน ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม”

มาตรา ๑๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๔๔/๓ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐

“ให้นำความใน (๓) มาใช้บังคับแก่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดด้วยโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๖/๑) ของมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐

“(๖/๑) ให้ความช่วยเหลือ ส่งเสริมและสนับสนุนในการดูแลการจราจรและการรักษาความสงบเรียบร้อย”

มาตรา ๒๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๗ ตริ) ของมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐

“(๗ ตริ) จัดการ ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา รวมทั้งการจัดการหรือสนับสนุนการดูแลและพัฒนาเด็กเล็ก”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความใน (๙) ของมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๙) รายจ่ายอื่นใดที่จำเป็นต้องจ่ายในการปฏิบัติหน้าที่หรือตามข้อผูกพัน หรือรายจ่ายตามที่มีกฎหมายหรือระเบียบของกระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้”

มาตรา ๒๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐

“การจ่ายเงินขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามวรรคหนึ่ง หรือการนำเงินของกิจการที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นเจ้าของหรือเป็นหุ้นส่วนหรือถือหุ้นในกิจการนั้น ไปใช้จ่ายเพื่อการฝึกอบรมหรือดูงานในต่างประเทศของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เลขาธิการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด จะกระทำมิได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่มีข้อตกลงหรือความร่วมมือกับหน่วยงานในต่างประเทศ หรือการฝึกอบรมซึ่งจัดโดยหน่วยงานของรัฐที่กำหนดให้มีการฝึกอบรมหรือดูงานในต่างประเทศ ทั้งนี้ตามที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด”

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ของมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าการปฏิบัติการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นไปในทางที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือเสียหายแก่ราชการ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ในการชี้แจง แนะนำ หรือตักเตือน

ผู้ดำรงตำแหน่งที่มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการดังกล่าว หรือในกรณีเห็นสมควรจะสั่งเพิกถอน การกระทำหรือให้ระงับการปฏิบัติของผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวไว้ก็ได้ และในกรณีที่สั่งเพิกถอนหรือ ระงับ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งที่ได้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำสั่ง ของผู้ว่าราชการจังหวัด และเมื่อรัฐมนตรีวินิจฉัยเป็นประการใดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดและผู้ที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการตามคำวินิจฉัยนั้น คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

เมื่อความปรากฏโดยมีหลักฐานตามสมควรต่อผู้ว่าราชการจังหวัดว่า นายกองค้การบริหาร ส่วนจังหวัด รองนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือ รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใด จงใจทอดทิ้งหรือละเลยไม่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ อันจะเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ หรือ ประพฤติตนฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อย หรือฝ่าฝืนคำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดที่สั่งการตามวรรคสอง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยพลัน และให้คณะกรรมการสอบสวน ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่สามารถดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จได้ภายใน กำหนดเวลาตามวรรคสาม ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจขยายเวลาการสอบสวนออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวัน

ในกรณีที่นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด ประธาน สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดถูกตั้งกรรมการ สอบสวนแล้ว ผู้ว่าราชการจังหวัดจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดปฏิบัติหน้าที่เพื่อรอฟังผลการสอบสวนก็ได้ หากเห็นว่าการคงอยู่ในหน้าที่ของผู้นั้นต่อไปอาจเกิดการเสียหายแก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือเสียหายแก่ ราชการอย่างร้ายแรง หรือมีพฤติการณ์ที่แสดงว่าจะเป็นผู้ประพฤติชั่วหรือจะก่อให้เกิด ความไม่สงบเรียบร้อย หรือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏขึ้นโดยชัดแจ้ง ทั้งนี้ หากผลการสอบสวนปรากฏว่า บุคคลดังกล่าวไม่มีความผิด และผู้นั้นยังมิได้พ้นจากตำแหน่งไปก่อน ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้ผู้นั้น กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ และให้ผู้นั้นได้รับเงินเดือน ค่าตอบแทน รวมถึงสิทธิประโยชน์อื่นใดในช่วง ที่หยุดปฏิบัติหน้าที่โดยถือเสมือนว่าผู้นั้นได้ปฏิบัติหน้าที่ตลอดระยะเวลาที่หยุดปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ในกรณีที่ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งไปก่อนปรากฏผลการสอบสวนดังกล่าว การจ่ายเงินเดือน ค่าตอบแทน รวมถึงสิทธิประโยชน์อื่นใด ให้จ่ายจนถึงวันก่อนวันที่พ้นจากตำแหน่ง

การอุทธรณ์คำสั่งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคห้า ให้ผู้ที่ได้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งดังกล่าว ซึ่งรัฐมนตรีต้องวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ และเมื่อรัฐมนตรีวินิจฉัยเป็นประการใดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดและผู้ที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามคำวินิจฉัยนั้น คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด”

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๙ เมื่อผลการสอบสวนตามมาตรา ๗๗ วรรคสาม ปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดตามที่ถูกสอบสวน ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดรายงานให้รัฐมนตรีพิจารณาและสั่งให้ผู้ถูกสอบสวนพ้นจากตำแหน่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงาน ไม่ว่าผู้นั้นจะได้พ้นจากตำแหน่งไปก่อนแล้วหรือไม่ก็ตาม เว้นแต่เพราะเหตุตาย หรือพ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกินสองปี โดยในคำสั่งดังกล่าวให้ระบุเหตุที่ทำให้พ้นจากตำแหน่งไว้ และให้มีผลตั้งแต่วันที่รัฐมนตรีมีคำสั่ง แต่ไม่กระทบต่อการดำเนินงานและการรับค่าตอบแทนที่ได้กระทำไปก่อนวันที่มีคำสั่งนั้น ถ้าในขณะที่มีคำสั่งดังกล่าวผู้นั้นกำลังดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นอันเป็นผลจากการเลือกตั้งต่างวาระหรือต่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกัน ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งที่กำลังดำรงอยู่ด้วย และให้ถือว่าวันที่สั่งให้พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวเป็นวันเริ่มนับระยะเวลาต้องห้ามการใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้ง คำสั่งของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่รัฐมนตรีเห็นควรให้มีการสอบสวนเพิ่มเติมจากรายงานตามวรรคหนึ่ง จะส่งให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมก่อนสั่งการก็ได้ ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนต้องดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติม และรัฐมนตรีต้องสั่งการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานการสอบสวนเพิ่มเติมนั้น”

มาตรา ๒๕ บรรดาข้อกล่าวหาหรือการดำเนินการใด ๆ ตามมาตรา ๑๑ วรรคสอง มาตรา ๓๖ วรรคสอง มาตรา ๓๗ วรรคสอง มาตรา ๓๗/๑ วรรคสอง หรือมาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ แล้วแต่กรณี ที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือสอบสวนเสร็จแล้วแต่ยังมีคำสั่ง ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ จนกว่าจะแล้วเสร็จ

มาตรา ๒๖ ให้นายกองคํการบริหารส่วนจังหวัด ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๘๕/๒๕๕๗ เรื่อง การได้มาซึ่งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นเป็นการชั่วคราว ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗ และคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑/๒๕๕๗ เรื่อง การได้มาซึ่งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นเป็นการชั่วคราว ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗ ยังคงดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าคณะกรรมการการเลือกตั้งจะประกาศกำหนดให้มีการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น โดยให้พ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศให้มีการเลือกตั้ง หรือจนกว่าจะพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุอื่นตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติและคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติดังกล่าว

เมื่อคณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศกำหนดให้มีการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดขององค์การบริหารส่วนจังหวัดใด ให้ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติและคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติตามวรรคหนึ่ง เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นเป็นอันยกเลิก

มาตรา ๒๗ บทบัญญัติมาตรา ๓๕/๒ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มิให้ใช้บังคับกับนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันเลือกตั้งครั้งแรกภายหลังพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๘ ให้นายกองคํการบริหารส่วนจังหวัด สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือผู้มีตำแหน่งในองค์การบริหารส่วนจังหวัด เฉพาะบรรดาที่ถูกระงับการปฏิบัติราชการหรือหน้าที่ในองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยไม่ได้รับค่าตอบแทนตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่เกี่ยวข้อง พ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศกำหนดให้มีการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น แต่ไม่กระทบต่อการดำเนินการต่อไปตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาตินั้น แก่บุคคลดังกล่าว

มาตรา ๒๙ ระเบียบของกระทรวงมหาดไทยที่ออกตามมาตรา ๗๔ (๙) แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จะกำหนดให้ความคุ้มครองการจ่ายเงินที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้จ่ายไปแล้วก่อนวันที่ระเบียบในเรื่องนั้นใช้บังคับก็ได้ แต่ให้คุ้มครองได้เฉพาะที่ได้จ่ายไปโดยสุจริตและเป็นไปตามหนังสือสั่งการหรือหนังสือกำหนดแนวทางปฏิบัติของกระทรวงมหาดไทยที่ออกก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ระเบียบของกระทรวงมหาดไทยที่ออกตามมาตรา ๗๔ (๙) แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และมีการกำหนดให้ความคุ้มครองการจ่ายเงินที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้จ่ายไปแล้วก่อนวันที่ระเบียบดังกล่าวใช้บังคับเฉพาะที่ได้จ่ายไปโดยสุจริตและเป็นไปตามหนังสือสั่งการหรือหนังสือกำหนดแนวทางปฏิบัติของกระทรวงมหาดไทย ให้มีผลใช้บังคับได้

มาตรา ๓๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด และจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมการสิ้นสุดสมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด การพ้นจากตำแหน่งนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด เลขานุการนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด และที่ปรึกษานายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด รวมทั้งการกระทำอันเป็นการต้องห้ามของนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด เลขานุการนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่ปรึกษานายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตลอดจนอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดและการกำกับดูแลองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อให้ได้มาซึ่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด และผู้ทำหน้าที่ช่วยเหลือในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่เหมาะสมแก่การปฏิบัติหน้าที่ มีความซื่อสัตย์สุจริต สามารถปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์แก่ส่วนรวม เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล และมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

เทศบาล (ฉบับที่ ๑๔)

พ.ศ. ๒๕๖๒

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒

เป็นปีที่ ๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเทศบาล

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล
พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาเทศบาลต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม
ตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ของมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖

“ความในวรรคหนึ่งมิให้นำมาใช้บังคับแก่กรณีที่ได้จัดให้มีการเลือกตั้งใหม่ตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นเพราะเหตุที่มีผู้ได้รับเลือกตั้งไม่ครบจำนวน ถ้าในการจัดให้มีการเลือกตั้งใหม่นั้นยังได้ไม่ครบจำนวนอีก ให้ถือว่าสภาเทศบาลนั้นประกอบด้วยจำนวนสมาชิกเท่าที่มีอยู่จนกว่าจะครบอายุของสภาเทศบาล เว้นแต่จะมีจำนวนสมาชิกไม่ถึงสองในสามของจำนวนตามวรรคหนึ่ง”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๖) ของวรรคหนึ่งในมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๖) กระทำการอันต้องห้ามตามมาตรา ๔๘ จตุทศ วรรคสาม”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับสมาชิกภาพของสมาชิกสภาเทศบาลผู้ใดสิ้นสุดลงตาม (๔) (๕) หรือ (๖) หรือเมื่อได้รับแจ้งจากคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าสมาชิกภาพของสมาชิกสภาเทศบาลผู้ใดสิ้นสุดลงตาม (๔) ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่มิข้อสงสัยหรือได้รับแจ้งจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง แล้วแต่กรณี และดำเนินการวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ว่าราชการจังหวัดสอบสวนแล้วเสร็จหรือวันที่ได้รับผลการสอบสวนจากคณะกรรมการสอบสวน แม้ว่าสมาชิกสภาเทศบาลผู้นั้นจะได้พ้นจากตำแหน่งไปแล้วไม่ว่าด้วยเหตุใด เว้นแต่เพราะเหตุตาย หรือพ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกินสองปี ในกรณีที่มีการตั้งคณะกรรมการสอบสวนและไม่สามารถดำเนินการสอบสวนกรณีตาม (๔) หรือ (๖) ให้แล้วเสร็จได้ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจขยายเวลาการสอบสวนออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวัน ทั้งนี้ การดำเนินการสอบสวนและวินิจฉัยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดวินิจฉัยว่าสมาชิกภาพของสมาชิกสภาเทศบาลผู้นั้นสิ้นสุดลงตาม (๔) (๕) หรือ (๖) ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศคำวินิจฉัยให้ทราบทั่วกัน ไม่ว่าผู้นั้นจะได้พ้นจากตำแหน่งไปก่อนแล้วหรือไม่ก็ตาม โดยในคำวินิจฉัยนั้นให้ระบุเหตุที่ทำให้พ้นจากตำแหน่งไว้ และให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาเทศบาลผู้นั้นสิ้นสุดลงตั้งแต่วันที่มิเหตุตาม (๔) (๕) หรือ (๖) แต่ไม่กระทบต่อการดำเนินงานและการรับค่าตอบแทนที่ได้กระทำไปก่อนวันที่มีการประกาศคำวินิจฉัย ถ้าในขณะที่ประกาศคำวินิจฉัยดังกล่าวผู้นั้นกำลังดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นอันเป็นผลจากการเลือกตั้งต่างวาระหรือต่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกัน ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งที่กำลังดำรงอยู่ด้วย และในกรณีที่ส่งผลให้ถูกห้ามใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งหรือใช้สิทธิเลือกตั้ง ให้ถือว่าวันที่ประกาศคำวินิจฉัยเป็นวันเริ่มนับระยะเวลาต้องห้ามดังกล่าว ทั้งนี้ คำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดตามมาตรานี้ให้เป็นที่สุด”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ของมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖

“ในกรณีที่สมาชิกภาพของสมาชิกสภาเทศบาลสิ้นสุดลงตาม (๘) พร้อมกันทั้งหมดให้ถือว่าเป็นการยุบสภาเทศบาล”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องกำหนดให้สมาชิกสภาเทศบาลได้มาประชุมสภาเทศบาลครั้งแรกภายในสิบห้าวันนับแต่วันประกาศผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล และให้ที่ประชุมเลือกประธานสภาเทศบาลและรองประธานสภาเทศบาล”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ เบญจ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๘ เบญจ บุคคลผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น และต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีนับถึงวันเลือกตั้ง

(๒) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า หรือเคยเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น หรือสมาชิกรัฐสภา”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ สัตต แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๘ สัตต นายกเทศมนตรีมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันเลือกตั้ง แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

ในกรณีที่นายกเทศมนตรีดำรงตำแหน่งไม่ครบระยะเวลาสี่ปีก็ให้ถือว่าเป็นหนึ่งวาระ และเมื่อได้ดำรงตำแหน่งสองวาระติดต่อกันแล้วจะดำรงตำแหน่งได้อีกเมื่อพ้นระยะเวลาสี่ปีนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ นว แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๘ นว รองนายกเทศมนตรีต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๘ เบญจ เว้นแต่การนับอายุและการนับระยะเวลาของคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามอย่างอื่นให้นับถึงวันแต่งตั้ง”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของวรรคหนึ่งในมาตรา ๔๘ จตุศ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) ดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่อื่นใดในส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ เว้นแต่ตำแหน่งที่ดำรงตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย หรือเป็นการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดินหรือตามนโยบายของรัฐบาล”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของวรรคหนึ่งในมาตรา ๔๘ จตุศ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญาหรือกิจการที่กระทำหรือจะกระทำกับหรือให้แก่เทศบาลนั้น หรือมีส่วนได้เสียในสัญญาหรือกิจการที่กระทำหรือจะกระทำกับหรือให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น โดยมีพฤติการณ์แสดงให้เห็นว่าเป็นการต่างตอบแทนหรือเอื้อประโยชน์ส่วนตนระหว่างกัน ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม”

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๔๘ จตุศ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖

“ให้นำความใน (๓) มาใช้บังคับแก่สมาชิกสภาเทศบาลด้วยโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๔๘ ปีญจศ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“เมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับความเป็นนายกเทศมนตรีผู้ใดสิ้นสุดลงตาม (๔) หรือ (๕) หรือเมื่อได้รับแจ้งจากคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าความเป็นนายกเทศมนตรีผู้ใดสิ้นสุดลงตาม (๔) ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่มีข้อสงสัยหรือได้รับแจ้งจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง แล้วแต่กรณี และดำเนินการวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ว่าราชการจังหวัดสอบสวนแล้วเสร็จหรือวันที่ได้รับผลการสอบสวนจากคณะกรรมการสอบสวน แม้ว่านายกเทศมนตรีผู้นั้นจะได้พ้นจากตำแหน่งไปแล้วไม่ว่าด้วยเหตุใด เว้นแต่เพราะเหตุตาย หรือพ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกินสองปี ในกรณีที่มีการตั้งคณะกรรมการสอบสวนและไม่สามารถดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จได้ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจขยายเวลาการสอบสวนออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวัน ทั้งนี้ การดำเนินการสอบสวนและวินิจฉัยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดวินิจฉัยว่านายกเทศมนตรีพ้นจากตำแหน่งตาม (๔) หรือ (๕) ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศคำวินิจฉัยให้ทราบทั่วกัน ไม่ว่าผู้นั้นจะได้พ้นจากตำแหน่งไปก่อนแล้วหรือไม่ก็ตาม โดยในคำวินิจฉัยนั้นให้ระบุเหตุที่ทำให้พ้นจากตำแหน่งไว้ และให้นายกเทศมนตรีผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันที่มิเหตุตาม (๔) หรือ (๕) แต่ไม่กระทบต่อการดำเนินงานและการรับคำตอบแทนที่ได้กระทำไปก่อนวันที่มีการประกาศคำวินิจฉัย ถ้าในขณะที่ประกาศคำวินิจฉัยดังกล่าวผู้นั้นกำลังดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นอันเป็นผลจากการเลือกตั้งต่างวาระหรือ

ต่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งที่กำลังดำรงอยู่ด้วย และในกรณีที่เป็นผลให้ถูกห้ามใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งหรือใช้สิทธิเลือกตั้ง ให้ถือว่าวันที่ประกาศคำวินิจฉัยเป็นวันเริ่มนับระยะเวลาต้องห้ามดังกล่าว ทั้งนี้ คำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดตามมาตรานี้ให้เป็นที่สุด”

มาตรา ๑๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ของมาตรา ๔๘ ปัญจทศ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖

“ในระหว่างที่ไม่มีนายกเทศมนตรี ให้ปลัดเทศบาลปฏิบัติหน้าที่ของนายกเทศมนตรีเท่าที่จำเป็นได้เป็นการชั่วคราวจนถึงวันประกาศผลการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๔๘ โสฬส แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้นำความในมาตรา ๔๘ ปัญจทศ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับแก่รองนายกเทศมนตรีที่ปรึกษานายกเทศมนตรี และเลขานุการนายกเทศมนตรีด้วยโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๒/๑) ของวรรคหนึ่งในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖

“(๒/๑) รักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย การดูแลการจราจร และส่งเสริม สนับสนุนหน่วยงานอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความใน (๖) ของวรรคหนึ่งในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๖) จัดการ ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา ศาสนา และการฝึกอบรม ให้แก่ประชาชน รวมทั้งการจัดการหรือสนับสนุนการดูแลและพัฒนาเด็กเล็ก”

มาตรา ๒๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๙) ของมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖

“(๙) จัดระเบียบการจราจร หรือร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความใน (๙) ของมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๙) รายจ่ายอื่นใดที่จำเป็นต้องจ่ายในการปฏิบัติหน้าที่หรือตามข้อผูกพัน หรือรายจ่าย ตามที่มีกฎหมายหรือระเบียบของกระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้”

มาตรา ๒๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖

“การจ่ายเงินของเทศบาลตามวรรคหนึ่ง หรือการนำเงินของกิจการที่เทศบาลเป็นเจ้าของหรือ เป็นหุ้นส่วนหรือถือหุ้นในกิจการนั้น ไปใช้จ่ายเพื่อการฝึกอบรมหรือดูงานในต่างประเทศของนายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี เลขานุการนายกเทศมนตรี ประธานสภาเทศบาล รองประธานสภาเทศบาล หรือสมาชิกสภาเทศบาล จะกระทำได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่มีข้อตกลงหรือ ความร่วมมือกับหน่วยงานในต่างประเทศหรือการฝึกอบรมซึ่งจัดโดยหน่วยงานของรัฐที่กำหนดให้มีการฝึกอบรมหรือดูงานในต่างประเทศ ทั้งนี้ ตามที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด”

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกชื่อของส่วนที่ ๖ การควบคุมเทศบาล และความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ส่วนที่ ๖ การกำกับดูแล

มาตรา ๗๑ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลเทศบาลในจังหวัดนั้นให้ปฏิบัติตาม ตามอำนาจหน้าที่โดยถูกต้องตามกฎหมาย กฎ และระเบียบข้อบังคับของทางราชการ ในการนี้ ให้มีอำนาจหน้าที่ชี้แจง แนะนำ หรือตักเตือนเทศบาล และตรวจสอบกิจการ เรียกรายงานและเอกสาร หรือสถิติใด ๆ จากเทศบาลมาตรวจ ตลอดจนเรียกสมาชิกสภาเทศบาลหรือพนักงานเทศบาลมาชี้แจง หรือสอบสวนก็ได้

อำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดตามวรรคหนึ่ง และตามมาตรา ๑๙ วรรคสองและ วรรคสาม และมาตรา ๔๘ ปัญจทศ วรรคสองและวรรคสาม สำหรับเทศบาลเมืองและเทศบาลตำบล ผู้ว่าราชการจังหวัดจะมอบหมายให้นายอำเภอปฏิบัติการแทนสำหรับเทศบาลที่อยู่ในอำเภอนั้น โดยจะกำหนดเงื่อนไขในการใช้อำนาจหน้าที่ไว้ด้วยหรือไม่ก็ได้”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๒ และมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๒ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลตามมาตรา ๗๑ ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือนายอำเภอซึ่งได้รับมอบหมายตามมาตรา ๗๑ วรรคสอง เห็นว่า การปฏิบัติการของเทศบาล เป็นไปในทางที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่เทศบาล หรือเสียหายแก่ราชการ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือนายอำเภอมีอำนาจหน้าที่ในการชี้แจง แนะนำ หรือคัดเตือนผู้ดำรงตำแหน่งที่มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการดังกล่าว หรือในกรณีเห็นสมควรจะสั่งเพิกถอนการกระทำหรือให้ระงับการปฏิบัติของผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวไว้ก็ได้ และในกรณีที่สั่งเพิกถอนหรือระงับ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งที่ได้รับคำสั่ง มีสิทธิอุทธรณ์ได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งดังกล่าว โดยในกรณีนายอำเภอมีคำสั่ง ให้อุทธรณ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัด และกรณีผู้ว่าราชการจังหวัดมีคำสั่ง ให้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหรือผู้ว่าราชการจังหวัดต้องวินิจฉัยให้แล้วเสร็จ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ และเมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี วินิจฉัยเป็นประการใดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอและผู้ที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามคำวินิจฉัยนั้น คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหรือผู้ว่าราชการจังหวัดให้เป็นที่สิ้นสุด

มาตรา ๗๓ เมื่อความปรากฏโดยมีหลักฐานตามสมควรต่อผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอ ซึ่งได้รับมอบหมายตามมาตรา ๗๑ วรรคสอง ว่า นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี ประธานสภาเทศบาล หรือรองประธานสภาเทศบาลผู้ใด จงใจทอดทิ้งหรือละเลยไม่ปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ อันจะเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ หรือประพฤติตนฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อย หรือฝ่าฝืนคำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอที่สั่งการตามมาตรา ๗๒ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยพลัน และให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่สามารถดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภออาจขยายเวลาการสอบสวนออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวัน

เมื่อนายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี ประธานสภาเทศบาล หรือรองประธานสภาเทศบาล ผู้ใดถูกตั้งกรรมการสอบสวนแล้ว ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดปฏิบัติหน้าที่เพื่อรอฟังผลการสอบสวนก็ได้ หากเห็นว่าการคงอยู่ในหน้าที่ของผู้นั้นต่อไปอาจเกิดการเสียหายแก่เทศบาล หรือเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือมีพฤติการณ์ที่แสดงว่าจะเป็นผู้ประพฤติผิดต่อการสอบสวน หรือจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อย หรือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏขึ้นโดยชัดแจ้ง ทั้งนี้ หากผลการสอบสวนปรากฏว่าบุคคลดังกล่าวไม่มีความผิด และผู้นั้นยังมีได้พ้นจากตำแหน่งไปก่อน ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ และให้ผู้นั้นได้รับเงินเดือน ค่าตอบแทน รวมถึงสิทธิประโยชน์อื่นใดในช่วงที่หยุดปฏิบัติหน้าที่โดยถือเสมือนว่าผู้นั้นได้ปฏิบัติหน้าที่ตลอดระยะเวลาที่หยุดปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ในกรณีที่ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งไปก่อนปรากฏผลการสอบสวนดังกล่าว การจ่ายเงินเดือน ค่าตอบแทน รวมถึงสิทธิประโยชน์อื่นใด ให้จ่ายจนถึงวันก่อนวันที่พ้นจากตำแหน่ง

การอุทธรณ์คำสั่งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคสาม ให้ผู้ที่ได้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์ได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งดังกล่าว โดยในกรณีนายอำเภอมีคำสั่ง ให้อุทธรณ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัด และกรณีผู้ว่าราชการจังหวัดมีคำสั่ง ให้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหรือผู้ว่าราชการจังหวัดต้องวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ และเมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี วินิจฉัยเป็นประการใดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอและผู้ที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามคำวินิจฉัยนั้น คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหรือผู้ว่าราชการจังหวัดให้เป็นที่สุด”

มาตรา ๒๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖

“มาตรา ๗๓/๑ เมื่อผลการสอบสวนตามมาตรา ๗๓ ปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดตามที่ถูกลสอบสวน ถ้าเป็นการดำเนินการสอบสวนของนายอำเภอ ให้นายอำเภอรายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาและสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ ถ้าเป็นการดำเนินการสอบสวน

ของผู้ว่าราชการจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดรายงานให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพิจารณา และสั่งให้ผู้ถูกสอบสวนพ้นจากตำแหน่ง ไม่ว่าผู้นั้นจะได้พ้นจากตำแหน่งไปก่อนแล้วหรือไม่ก็ตาม เว้นแต่เพราะเหตุตาย หรือพ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกินสองปี โดยในคำสั่งดังกล่าวให้ระบุเหตุที่ทำให้พ้นจากตำแหน่งไว้ และให้มีผลตั้งแต่วันที่ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มีคำสั่ง แต่ไม่กระทบต่อการดำเนินงานและการรับค่าตอบแทนที่ได้กระทำไปก่อนวันที่มีคำสั่งนั้น ถ้าในขณะที่มีคำสั่งดังกล่าวผู้นั้นกำลังดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นอันเป็นผลจากการเลือกตั้งต่างวาระหรือต่างองค์ประกอบส่วนท้องถิ่นกัน ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งที่กำลังดำรงอยู่ด้วย และให้ถือว่าวันที่สั่งให้พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวเป็นวันเริ่มนับระยะเวลาต้องห้ามการใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้ง ทั้งนี้ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยสั่งการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับรายงาน

ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเห็นควรให้มีการสอบสวนเพิ่มเติมจากรายงานตามวรรคหนึ่ง จะสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมก่อนสั่งการก็ได้ ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนต้องดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติม ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับคำสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติม และผู้ว่าราชการจังหวัดหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยต้องสั่งการ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานการสอบสวนเพิ่มเติมนั้น

คำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นที่สุด”

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖

มาตรา ๒๘ บรรดาข้อกล่าวหาหรือการดำเนินการใด ๆ ตามมาตรา ๑๙ วรรคสอง มาตรา ๔๘ บัญญัติ วรรคสาม มาตรา ๔๘ โสฬส วรรคสาม หรือมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ แล้วแต่กรณี ที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือสอบสวนเสร็จแล้วแต่ยังมีคำสั่ง ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งใช้บังคับอยู่ใน วันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ จนกว่าจะแล้วเสร็จ

มาตรา ๒๙ ให้นายกเทศมนตรี ประธานสภาเทศบาล รองประธานสภาเทศบาลและสมาชิกสภาเทศบาล ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๘๕/๒๕๕๗ เรื่อง การได้มาซึ่งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นเป็นการชั่วคราว ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗ และคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑/๒๕๕๗ เรื่อง การได้มาซึ่งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นเป็นการชั่วคราว ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗ ยังคงดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าคณะกรรมการการเลือกตั้งจะประกาศกำหนดให้มีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี หรือสมาชิกสภาเทศบาลของเทศบาลนั้น โดยให้พ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศให้มีการเลือกตั้ง หรือจนกว่าจะพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุอื่นตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติและคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติดังกล่าว

เมื่อคณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศกำหนดให้มีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีหรือสมาชิกสภาเทศบาลของเทศบาลใด ให้ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ และคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติตามวรรคหนึ่ง เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับเทศบาลนั้นเป็นอันยกเลิก

มาตรา ๓๐ บทบัญญัติมาตรา ๔๘ สัตต แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มิให้ใช้บังคับกับนายกเทศมนตรีซึ่งดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันเลือกตั้งครั้งแรกภายหลังพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๑ ให้นายกเทศมนตรี สมาชิกสภาเทศบาล หรือผู้มีตำแหน่งในเทศบาล เฉพาะบรรดาที่ถูกระงับการปฏิบัติราชการหรือหน้าที่ในเทศบาลโดยไม่ได้รับคำตอบแทนตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่เกี่ยวข้อง พ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศกำหนดให้มีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีหรือสมาชิกสภาเทศบาลของเทศบาลนั้น แต่ไม่กระทบต่อการดำเนินการต่อไปตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบชาตินั้นกับบุคคลดังกล่าว

มาตรา ๓๒ ระเบียบของกระทรวงมหาดไทยที่ออกตามมาตรา ๖๗ (๙) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จะกำหนดให้ความคุ้มครองการจ่ายเงินที่เทศบาลได้จ่ายไปแล้วก่อนวันที่ระเบียบในเรื่องนั้นใช้บังคับก็ได้ แต่ให้คุ้มครองได้เฉพาะที่ได้จ่ายไปโดยสุจริตและเป็นไปตามหนังสือสั่งการหรือหนังสือกำหนดแนวทางปฏิบัติของกระทรวงมหาดไทย ที่ออกก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ระเบียบของกระทรวงมหาดไทยที่ออกตามมาตรา ๖๗ (๙) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และมีการกำหนดให้ความคุ้มครองการจ่ายเงินที่เทศบาลได้จ่ายไปแล้วก่อนวันที่ระเบียบดังกล่าวใช้บังคับเฉพาะที่ได้จ่ายไปโดยสุจริตและเป็นไปตามหนังสือสั่งการหรือหนังสือกำหนดแนวทางปฏิบัติของกระทรวงมหาดไทย ให้มีผลใช้บังคับได้

มาตรา ๓๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาเทศบาลและนายกเทศมนตรี และจำนวนสมาชิกสภาเทศบาลให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมการสิ้นสุดสมาชิกภาพของสมาชิกสภาเทศบาล การพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี และเลขานุการนายกเทศมนตรี รวมทั้งการกระทำอันเป็นการต้องห้ามของนายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี และเลขานุการนายกเทศมนตรี และสมาชิกสภาเทศบาล ตลอดจนอำนาจหน้าที่ของเทศบาลและการกำกับดูแลเทศบาล เพื่อให้ได้มาซึ่งสมาชิกสภาเทศบาล นายกเทศมนตรี และผู้ทำหน้าที่ช่วยเหลือในการบริหารราชการของเทศบาลที่เหมาะสมแก่การปฏิบัติหน้าที่ มีความซื่อสัตย์สุจริต สามารถปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์แก่ส่วนรวมเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล และมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๗)

พ.ศ. ๒๕๖๒

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒

เป็นปีที่ ๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๔๕/๑ สภาองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนเขตเลือกตั้งละหนึ่งคน ซึ่งเลือกตั้งขึ้นโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในแต่ละเขตเลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น

ให้อิทธิพลหมู่บ้านเป็นเขตเลือกตั้ง เว้นแต่หมู่บ้านใดมีราษฎรตามหลักฐานการทะเบียนราษฎรไม่ถึงยี่สิบห้าคน ให้รวมหมู่บ้านนั้นกับหมู่บ้านที่มีพื้นที่ติดต่อกันและเมื่อรวมกันแล้วจะมีราษฎรถึงยี่สิบห้าคนเป็นเขตเลือกตั้งเดียวกัน การนับจำนวนราษฎรดังกล่าวให้ับ ณ วันที่ ๑ มกราคม ของปีที่มีการเลือกตั้ง

การรวมหมู่บ้านเป็นเขตเลือกตั้งตามวรรคสองให้นายอำเภอเป็นผู้ดำเนินการและประกาศให้ประชาชนทราบภายในวันที่ ๓๑ มกราคม ของปีที่มีการเลือกตั้ง เว้นแต่เป็นกรณีที่เป็นกรเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง หรือมีการเลือกตั้งภายในเดือนมกราคม ให้อิทธิพลเลือกตั้งที่ได้ประกาศไว้ในการเลือกตั้งครั้งสุดท้าย

หลักเกณฑ์และวิธีการสมัครรับเลือกตั้งและการเลือกตั้งให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

อายุของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีกำหนดคราวละสี่ปีนับแต่วันเลือกตั้ง”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๕/๑ และมาตรา ๔๕/๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗

“มาตรา ๔๕/๑ องค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเขตเลือกตั้งไม่ถึงหกเขตเลือกตั้ง ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นประกอบด้วยสมาชิกจำนวนหกคน ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลใดมีหนึ่งเขตเลือกตั้ง ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหกคน

(๒) ในกรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลใดมีสองเขตเลือกตั้ง ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเขตเลือกตั้งละสามคน

(๓) ในกรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลใดมีสามเขตเลือกตั้ง ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเขตเลือกตั้งละสองคน

(๔) ในกรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลใดมีสี่เขตเลือกตั้ง ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเขตเลือกตั้งละหนึ่งคน เว้นแต่เขตเลือกตั้งใดมีจำนวนราษฎรมากที่สุดสองเขตเลือกตั้งแรก ให้เขตเลือกตั้งนั้นมีสมาชิกเพิ่มขึ้นอีกเขตเลือกตั้งละหนึ่งคน

(๕) ในกรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลใดมีห้าเขตเลือกตั้ง ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเขตเลือกตั้งละหนึ่งคน เว้นแต่เขตเลือกตั้งใดมีจำนวนราษฎรมากที่สุด ให้เขตเลือกตั้งนั้นมีสมาชิกเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน

มาตรา ๔๕/๒ มิให้นำมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๕/๑ มาใช้บังคับแก่กรณีที่ได้จัดให้มีการเลือกตั้งใหม่ตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นเพราะเหตุที่มีผู้ได้รับเลือกตั้งไม่ครบจำนวน ถ้าในการจัดให้มีการเลือกตั้งใหม่นั้นยังได้ไม่ครบจำนวนอีก ให้ถือว่าสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นประกอบด้วยจำนวนสมาชิกเท่าที่มีอยู่จนกว่าจะครบอายุของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เว้นแต่จะมีจำนวนสมาชิกไม่ถึงหกคน”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๗ ทวิ ผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๕) ของวรรคหนึ่งในมาตรา ๔๗ ทริ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๕) มิได้อยู่ประจำในเขตเลือกตั้งที่ได้รับเลือกตั้งเป็นระยะเวลาติดต่อกันเกินหกเดือน”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความใน (๗) ของวรรคหนึ่งในมาตรา ๔๗ ทริ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๗) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ทวิ หรือกระทำการฝ่าฝืน มาตรา ๖๔/๒ วรรคสาม”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๔๗ ทริ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับสมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลผู้ใดสิ้นสุดลงตาม (๔) (๕) (๖) หรือ (๗) หรือเมื่อได้รับแจ้งจากคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าสมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลผู้ใดสิ้นสุดลงตาม (๗) ให้นายอำเภอสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่มีข้อสงสัยหรือได้รับแจ้งจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง แล้วแต่กรณี และดำเนินการวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่นายอำเภอสอบสวนแล้วเสร็จหรือวันที่ได้รับผลการสอบสวนจากคณะกรรมการสอบสวน แม้ว่าสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลผู้นั้นจะได้พ้นจากตำแหน่งไปแล้วไม่ว่าด้วยเหตุใด เว้นแต่เพราะเหตุตาย หรือพ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกินสองปี ในกรณีที่มีการตั้งคณะกรรมการสอบสวนและไม่สามารถดำเนินการสอบสวนกรณีตาม (๖) หรือ (๗) ให้แล้วเสร็จได้ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว นายอำเภออาจขยายเวลาการสอบสวนออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวัน ทั้งนี้ การดำเนินการสอบสวนและวินิจฉัยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่นายอำเภอวินิจฉัยว่าสมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลผู้นั้นสิ้นสุดลงตาม (๔) (๕) (๖) หรือ (๗) ให้นายอำเภอประกาศคำวินิจฉัยให้ทราบทั่วกัน ไม่ว่าผู้นั้นจะได้พ้นจากตำแหน่งไปก่อนแล้วหรือไม่ก็ตาม โดยในคำวินิจฉัยนั้นให้ระบุเหตุที่ทำให้พ้นจากตำแหน่งไว้ และให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลผู้นั้นสิ้นสุดลงตั้งแต่วันที่มิเหตุตาม (๔) (๕) (๖) หรือ (๗) แต่ไม่กระทบต่อการดำเนินงานและการรับค่าตอบแทนที่ได้กระทำไปก่อนวันที่มีการประกาศคำวินิจฉัย ถ้าในขณะที่ประกาศคำวินิจฉัยดังกล่าวผู้นั้นกำลังดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นอันเป็นผลจากการเลือกตั้งวาระหรือต่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกัน ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งที่กำลังดำรงอยู่ด้วย และในกรณีที่เป็นการให้ถูกห้ามใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งหรือใช้สิทธิเลือกตั้ง ให้ถือว่าวันที่ประกาศคำวินิจฉัยเป็นวันเริ่มนับระยะเวลาต้องห้ามดังกล่าว ทั้งนี้ คำวินิจฉัยของนายอำเภอตามมาตรานี้ให้เป็นที่สุด”

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ของมาตรา ๔๗ ตรี แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗

“ในกรณีที่สมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสิ้นสุดลงตาม (๙) พร้อมทั้งทั้งหมด ให้ถือว่าเป็นการยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบล”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๘/๑ บุคคลผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น และต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีนับถึงวันเลือกตั้ง

(๒) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า หรือเคยเป็นสมาชิกสภาตำบล สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น หรือสมาชิกรัฐสภา”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๘/๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๘/๒ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันเลือกตั้ง แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

ในกรณีที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลดำรงตำแหน่งไม่ครบระยะเวลาสี่ปีก็ให้ถือว่าเป็นหนึ่งวาระ และเมื่อได้ดำรงตำแหน่งสองวาระติดต่อกันแล้วจะดำรงตำแหน่งได้อีกเมื่อพ้นระยะเวลาสี่ปีนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๘/๔ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๘/๔ รองนายกรัฐมนตรีการบริหารส่วนตำบลต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕๘/๑ เว้นแต่การนับอายุและการนับระยะเวลาของคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามอย่างอื่นให้นับถึงวันแต่งตั้ง”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับความเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลผู้ใดสิ้นสุดลงตาม (๔) หรือ (๕) หรือเมื่อได้รับแจ้งจากคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าความเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลผู้ใดสิ้นสุดลงตาม (๔) ให้นายอำเภอสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่มิข้อสงสัยหรือได้รับแจ้งจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง แล้วแต่กรณี และดำเนินการวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่นายอำเภอสอบสวนแล้วเสร็จหรือวันที่ได้รับผลการสอบสวนจากคณะกรรมการสอบสวน แม้ว่านายกองค์การบริหารส่วนตำบลผู้นั้นจะได้พ้นจากตำแหน่งไปแล้วไม่ว่าด้วยเหตุใด เว้นแต่เพราะเหตุตาย หรือพ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกินสองปี ในกรณีที่มีการตั้งคณะกรรมการสอบสวนและไม่สามารถดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จได้ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว นายอำเภออาจขยายเวลาการสอบสวนออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวัน ทั้งนี้ การดำเนินการสอบสวนและวินิจฉัยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่นายอำเภอวินิจฉัยว่านายกองค์การบริหารส่วนตำบลพ้นจากตำแหน่งตาม (๔) หรือ (๕) ให้นายอำเภอประกาศคำวินิจฉัยให้ทราบทั่วกัน ไม่ว่าผู้นั้นจะได้พ้นจากตำแหน่งไปก่อนแล้วหรือไม่ก็ตาม โดยในคำวินิจฉัยนั้นให้ระบุเหตุที่ทำให้พ้นจากตำแหน่งไว้ และให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันที่มิเหตุตาม (๔) หรือ (๕) แต่ไม่กระทบต่อการดำเนินงานและการรับค่าตอบแทนที่ได้กระทำไปก่อนวันที่มีการประกาศคำวินิจฉัย ถ้าในขณะที่ประกาศคำวินิจฉัยดังกล่าวผู้นั้นกำลังดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นอันเป็นผลจากการเลือกตั้งต่างวาระหรือต่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกัน ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งที่กำลังดำรงอยู่ด้วย และในกรณีที่เป็นการให้ถูกห้ามใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งหรือใช้สิทธิเลือกตั้ง ให้ถือว่าวันที่ประกาศคำวินิจฉัยเป็นวันเริ่มนับระยะเวลาต้องห้ามดังกล่าว ทั้งนี้ คำวินิจฉัยของนายอำเภอตามมาตรานี้เป็นที่สุด”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ของมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗

“ในระหว่างที่ไม่มีนายกององค์การบริหารส่วนตำบล ให้ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปฏิบัติหน้าที่ของนายกององค์การบริหารส่วนตำบลเท่าที่จำเป็นได้เป็นการชั่วคราวจนถึงวันประกาศผลการเลือกตั้งนายกององค์การบริหารส่วนตำบล”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๖๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“ให้นำความในมาตรา ๖๔ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับแก่รองนายกององค์การบริหารส่วนตำบล และเลขานุการนายกององค์การบริหารส่วนตำบลด้วยโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของวรรคหนึ่งในมาตรา ๖๔/๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“(๑) ดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่อื่นใดในส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เว้นแต่ตำแหน่งที่ดำรงตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย หรือเป็นการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดินหรือตามนโยบายของรัฐบาล”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของวรรคหนึ่งในมาตรา ๖๔/๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“(๓) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญาหรือกิจการที่กระทำหรือจะกระทำกับหรือให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลนั้น หรือมีส่วนได้เสียในสัญญาหรือกิจการที่กระทำหรือจะกระทำกับหรือให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น โดยมีพฤติการณ์แสดงให้เห็นว่าเป็นการต่างตอบแทนหรือเอื้อประโยชน์ส่วนตนระหว่างกัน ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม”

มาตรา ๑๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๖๔/๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗

“ให้นำความใน (๓) มาใช้บังคับแก่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลด้วยโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑/๑) ของมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗

“(๑/๑) รักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย การดูแลการจราจร และส่งเสริมสนับสนุนหน่วยงานอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความใน (๕) ของมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๕) จัดการ ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและการฝึกอบรมให้แก่ประชาชน รวมทั้งการจัดการหรือสนับสนุนการดูแลและพัฒนาเด็กเล็กตามแนวทางที่เสนอแนะจากกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความใน (๑๐) ของมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑๐) รายจ่ายอื่นใดที่จำเป็นต้องจ่ายในการปฏิบัติหน้าที่หรือตามข้อผูกพัน หรือรายจ่ายตามที่มิกฎหมายหรือระเบียบของกระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้”

มาตรา ๒๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗

“การจ่ายเงินขององค์การบริหารส่วนตำบลตามวรรคหนึ่ง หรือการนำเงินของกิจการที่องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเจ้าของหรือเป็นหุ้นส่วนหรือถือหุ้นในกิจการนั้น ไปใช้จ่ายเพื่อการฝึกอบรมหรือดูงานในต่างประเทศของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จะกระทำมิได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่มีข้อตกลงหรือความร่วมมือกับหน่วยงานในต่างประเทศหรือการฝึกอบรมซึ่งจัดโดยหน่วยงานของรัฐที่กำหนดให้มีการฝึกอบรมหรือดูงานในต่างประเทศ ทั้งนี้ ตามที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด”

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่นายอำเภอเห็นว่าการปฏิบัติการขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปในทางที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่องค์การบริหารส่วนตำบล หรือเสียหายแก่ราชการ ให้นายอำเภอมีอำนาจหน้าที่ในการชี้แจง แนะนำ หรือตักเตือนผู้ดำรงตำแหน่งที่มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการดังกล่าว หรือในกรณีเห็นสมควรจะสั่งเพิกถอนการกระทำหรือให้ระงับการปฏิบัติของผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวไว้ก็ได้ และในกรณีที่สั่งเพิกถอนหรือระงับ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งที่ได้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งของนายอำเภอ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดต้องวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ และเมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดวินิจฉัยเป็นประการใดให้นายอำเภอและผู้ที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามคำวินิจฉัยนั้น คำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดให้เป็นที่สุด”

มาตรา ๒๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗

“มาตรา ๔๐/๑ เมื่อความปรากฏโดยมีหลักฐานตามสมควรต่อนายอำเภอว่า นายกององค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกององค์การบริหารส่วนตำบล ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลผู้ใด จงใจทอดทิ้งหรือละเลยไม่ปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ อันจะเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ หรือประพฤติตนฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อย หรือฝ่าฝืนคำสั่งของนายอำเภอที่สั่งการตามมาตรา ๔๐ วรรคสาม ให้นายอำเภอดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยพลัน และให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่สามารถดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง นายอำเภออาจขยายเวลาการสอบสวนออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวัน

เมื่อนายกององค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกององค์การบริหารส่วนตำบล ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลผู้ใดถูกตั้งกรรมการสอบสวนแล้ว นายอำเภอจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดปฏิบัติหน้าที่เพื่อรอฟังผลการสอบสวนก็ได้ หากเห็นว่าการคงอยู่ในหน้าที่ของผู้นั้นต่อไปอาจเกิดการเสียหายแก่องค์การบริหารส่วนตำบล หรือเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

หรือมีพฤติการณ์ที่แสดงว่าจะเป็นผู้สมัครต่อการสอบสวน หรือจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อย หรือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏขึ้นโดยชัดแจ้ง ทั้งนี้ หากผลการสอบสวนปรากฏว่าบุคคลดังกล่าวไม่มีความผิด และผู้นั้นยังมิได้พ้นจากตำแหน่งไปก่อน ให้นายอำเภอสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ และให้ผู้นั้นได้รับเงินเดือน ค่าตอบแทน รวมถึงสิทธิประโยชน์อื่นใดในช่วงที่หยุดปฏิบัติหน้าที่โดยถือเสมือนว่าผู้นั้นได้ปฏิบัติหน้าที่ตลอดระยะเวลาที่หยุดปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ในกรณีที่ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งไปก่อน ปรากฏผลการสอบสวนดังกล่าว การจ่ายเงินเดือน ค่าตอบแทน รวมถึงสิทธิประโยชน์อื่นใดให้จ่ายจนถึงวันก่อนวันที่พ้นจากตำแหน่ง

การอุทธรณ์คำสั่งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคสาม ให้ผู้ที่ได้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งดังกล่าว ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดต้องวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ และเมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดวินิจฉัยเป็นประการใด ให้นายอำเภอและผู้ที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามคำวินิจฉัยนั้น คำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดให้เป็นที่สุด”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙๒ เมื่อผลการสอบสวนตามมาตรา ๙๐/๑ ปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดตามที่ถูกลสอบสวน ให้นายอำเภอรายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาและสั่งให้ผู้ถูกลสอบสวนพ้นจากตำแหน่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงาน ไม่ว่าผู้นั้นจะได้พ้นจากตำแหน่งไปก่อนแล้วหรือไม่ก็ตาม เว้นแต่เพราะเหตุตาย หรือพ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกินสองปี โดยในคำสั่งดังกล่าวให้ระบุเหตุที่ทำให้พ้นจากตำแหน่งไว้ และให้มีผลตั้งแต่วันที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมีคำสั่ง แต่ไม่กระทบต่อการดำเนินงานและการรับค่าตอบแทนที่ได้กระทำไปก่อนวันที่มีคำสั่งนั้น ถ้าในขณะที่มีคำสั่งดังกล่าว ผู้นั้นกำลังดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นอันเป็นผลจากการเลือกตั้งต่างวาระหรือต่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกัน ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งที่กำลังดำรงอยู่ด้วย และให้ถือว่าวันที่สั่งให้พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวเป็นวันเริ่มนับระยะเวลาต้องห้ามการใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้ง คำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นควรให้มีการสอบสวนเพิ่มเติมจากรายงานตามวรรคหนึ่ง จะสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมก่อนส่งการก็ได้ ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนต้องดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติม และผู้ว่าราชการจังหวัดต้องสั่งการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานการสอบสวนเพิ่มเติมนั้น”

มาตรา ๒๖ บรรดาข้อกล่าวหาหรือการดำเนินการใด ๆ ตามมาตรา ๔๗ ตี ๓ วรรคสอง มาตรา ๖๔ วรรคสอง มาตรา ๖๔/๑ หรือมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ แล้วแต่กรณี ที่อยู่ระหว่างการสอบสวน หรือสอบสวนเสร็จแล้ว แต่ยังมีคดีคำสั่งก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ จนกว่าจะแล้วเสร็จ

มาตรา ๒๗ ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๘๕/๒๕๕๗ เรื่อง การได้มาซึ่งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นเป็นการชั่วคราว ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗ และคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑/๒๕๕๗ เรื่อง การได้มาซึ่งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นเป็นการชั่วคราว ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗ ยังคงดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าคณะกรรมการการเลือกตั้งจะประกาศกำหนดให้มีการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล หรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น โดยให้พ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศให้มีการเลือกตั้ง หรือจนกว่าจะพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุอื่นตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ และคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติดังกล่าว

เมื่อคณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศกำหนดให้มีการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล หรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลใด ให้ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ และคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติตามวรรคหนึ่ง เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นเป็นอันยกเลิก

มาตรา ๒๘ บทบัญญัติมาตรา ๕๘/๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มิให้ใช้บังคับกับนายกองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันเลือกตั้งครั้งแรกภายหลังพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๙ ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบล สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือผู้มีตำแหน่งในองค์การบริหารส่วนตำบล เฉพาะบรรดาที่ถูกระงับการปฏิบัติราชการหรือหน้าที่ในองค์การบริหารส่วนตำบลโดยไม่ได้รับคำตอบแทนตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่เกี่ยวข้อง พ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศกำหนดให้มีการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น แต่ไม่กระทบต่อการดำเนินการต่อไปตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาตินั้นกับบุคคลดังกล่าว

มาตรา ๓๐ ระเบียบของกระทรวงมหาดไทยที่ออกตามมาตรา ๘๕ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จะกำหนดให้ความคุ้มครองการจ่ายเงินที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้จ่ายไปแล้วก่อนวันที่ระเบียบในเรื่องนั้นใช้บังคับก็ได้ แต่ให้คุ้มครองได้เฉพาะที่ได้จ่ายไปโดยสุจริตและเป็นไปตามหนังสือสั่งการหรือหนังสือกำหนดแนวทางปฏิบัติของกระทรวงมหาดไทยที่ออกก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ระเบียบของกระทรวงมหาดไทยที่ออกตามมาตรา ๘๕ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และมีการกำหนดให้ความคุ้มครองการจ่ายเงินที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้จ่ายไปแล้วก่อนวันที่ระเบียบดังกล่าวใช้บังคับเฉพาะที่ได้จ่ายไปโดยสุจริตและเป็นไปตามหนังสือสั่งการหรือหนังสือกำหนดแนวทางปฏิบัติของกระทรวงมหาดไทย ให้มีผลใช้บังคับได้

มาตรา ๓๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและนายกองค์การบริหารส่วนตำบลให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมการสิ้นสุดสมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล การพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล รวมทั้งการกระทำอันเป็นการต้องห้ามของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ตลอดจนอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลและการกำกับดูแลองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้ได้มาซึ่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล นายกองค์การบริหารส่วนตำบล และผู้ทำหน้าที่ช่วยเหลือในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลที่เหมาะสมแก่การปฏิบัติหน้าที่ มีความซื่อสัตย์สุจริต สามารถปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์แก่ส่วนรวม เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล และมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน
พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่สถานการณ์การเกิดอุบัติเหตุทางถนนมีแนวโน้มเพิ่มความรุนแรงก่อให้เกิดความสูญเสียแก่ชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชน และมีผลกระทบต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ รวมทั้งเศรษฐกิจและสังคมของประเทศอย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้น เพื่อให้การกำหนดนโยบาย แผนงาน ยุทธศาสตร์ มาตรการ และการดำเนินการในการป้องกันและลดความสูญเสียจากอุบัติเหตุทางถนน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ครอบคลุมทุกพื้นที่ และมีความต่อเนื่อง โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“อำเภอ” หมายความรวมถึงกิ่งอำเภอ

“นายอำเภอ” หมายความรวมถึงปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์กรบริหารส่วนตำบล เทศบาล เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง แต่ไม่หมายความรวมถึงการบริหารส่วนจังหวัด และกรุงเทพมหานคร

“ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองการบริหารส่วนตำบล นายกเทศมนตรี นายกเมืองพัทยา และหัวหน้าผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง แต่ไม่หมายความรวมถึงนายกองการบริหารส่วนจังหวัด และผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ข้อ ๕ การป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

(๑) ให้จัดทำแผนแม่บทความปลอดภัยทางถนน กำหนดเป้าหมาย และแนวทางการดำเนินการเพื่อป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนเสนอคณะรัฐมนตรีหรือนิติ เพื่อให้หน่วยงานของรัฐและผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปปฏิบัติ

(๒) กำหนดมาตรการแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการด้านความปลอดภัยทางถนนให้มีประสิทธิภาพ ทั้งด้านการกำหนดนโยบาย หน่วยงานรับผิดชอบ การวางแผนงบประมาณ การดำเนินงาน และการติดตามประเมินผล

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนามาตรฐานความปลอดภัยเกี่ยวกับการจราจร ทางถนน และรถยนต์ให้มีระบบมาตรฐานความปลอดภัยทางด้านโครงสร้าง สิ่งแวดล้อม และยานพาหนะ รวมไปถึงมาตรฐานด้านการดูแลสุขภาพผู้ประสบภัย

(๔) ส่งเสริมให้เกิดวัฒนธรรมในการใช้รถใช้ถนนอย่างปลอดภัยในหมู่ประชาชน

ข้อ ๖ ให้มีการดำเนินการตามระเบียบนี้ เป็น ๓ ระดับ คือ ระดับนโยบาย ระดับอำนาจการ และระดับปฏิบัติการ

ระดับนโยบาย ให้อยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการนโยบายการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนแห่งชาติ

ระดับอำนาจการ ให้อยู่ในความรับผิดชอบของศูนย์อำนาจการความปลอดภัยทางถนน ศูนย์อำนาจการความปลอดภัยทางถนนจังหวัด และศูนย์อำนาจการความปลอดภัยทางถนนกรุงเทพมหานคร

ระดับปฏิบัติการ ให้อยู่ในความรับผิดชอบของศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัย ทางถนนอำเภอ ศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนเขต

หมวด ๒

คณะกรรมการนโยบายการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนแห่งชาติ

ข้อ ๗ ให้มีคณะกรรมการนโยบายการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “คณะกรรมการ นปถ.” ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ

(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นรองประธานกรรมการคนที่หนึ่ง

(๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง

(๔) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เป็นรองประธานกรรมการคนที่สาม

(๕) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นรองประธานกรรมการคนที่สี่

(๖) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นรองประธานกรรมการคนที่ห้า

(๗) ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เป็นกรรมการ

(๘) ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินห้าคน ซึ่งประธานกรรมการแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านความปลอดภัยทางถนน เป็นกรรมการ

(๙) ปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นกรรมการและเลขานุการ และอธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามข้อ ๗ (๘) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี นับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระหรือในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนหรือเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดวาระตามวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

ข้อ ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามข้อ ๗ (๘) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ข้อ ๑๐ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการในลำดับรองลงมาตามข้อ ๗ เป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการดังกล่าวไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยของที่ประชุมให้ถือตามเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๑ ให้คณะกรรมการ นปถ. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน เพื่อยกระดับความปลอดภัยทางถนนของประเทศไทย ให้สอดคล้องกับแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(๒) พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนแม่บทความปลอดภัยทางถนนก่อนเสนอคณะรัฐมนตรี เพื่ออนุมัติ

(๓) พิจารณาให้ความเห็นชอบยุทธศาสตร์ และแผนเกี่ยวกับการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน

(๔) ออกประกาศ หรือคำสั่ง หรือกำหนดแนวทาง เพื่อปฏิบัติการตามระเบียบนี้

(๕) เสนอความเห็นและให้ข้อเสนอแนะแก่นายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรี ในการดำเนินการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน

(๖) ปฏิบัติงานอื่นตามที่นายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ข้อ ๑๒ ให้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย รับผิดชอบในงานเลขานุการและงานธุรการของคณะกรรมการ นปถ. และประสานกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของคณะกรรมการ ตลอดจนปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

หมวด ๓

ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน

ข้อ ๑๓ ให้จัดตั้งศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน เรียกโดยย่อว่า “ศปถ.” โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน และให้มีคณะกรรมการศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน เรียกโดยย่อว่า “คณะกรรมการ ศปถ.” ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นประธานกรรมการ

(๒) ปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นรองประธานกรรมการคนที่หนึ่ง

(๓) ปลัดกระทรวงคมนาคม เป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง

(๔) ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นรองประธานกรรมการคนที่สาม

(๕) ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นรองประธานกรรมการคนที่สี่

(๖) ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เป็นรองประธานกรรมการคนที่ห้า

(๗) เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา อธิบดีกรมการขนส่งทางบก อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมคุมประพฤติ อธิบดีกรมควบคุมโรค อธิบดีกรมทางหลวง อธิบดีกรมทางหลวงชนบท อธิบดีกรมธุรกิจพลังงาน อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เลขาธิการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ผู้บัญชาการสำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร กรรมการผู้จัดการบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด นายกษมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย นายกษมาคมองค์การการบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย นายกษมาคมองค์การการบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย ผู้จัดการกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ ผู้อำนวยการสำนักงานเครือข่ายลดอุบัติเหตุ เลขาธิการมูลนิธิเมาไม่ขับ เป็นกรรมการ

(๘) ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินห้าคน ซึ่งประธานกรรมการแต่งตั้งจากผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านความปลอดภัยทางถนน เป็นกรรมการ

(๙) อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นกรรมการและเลขานุการ และข้าราชการในกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่อธิบดีมอบหมาย จำนวนไม่เกินสองคน เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๑๔ ให้คณะกรรมการ ศปถ. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำข้อเสนอ นโยบาย แผนแม่บทความปลอดภัยทางถนน ยุทธศาสตร์ และแผนเกี่ยวกับการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ นปถ.

(๒) บูรณาการแผนงานและงบประมาณในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนของหน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๓) อำนวยการ กำกับ ติดตาม เร่งรัด ประเมินผล และประสานการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ให้เป็นไปตามนโยบายและแผนแม่บทความปลอดภัยทางถนน

(๔) จัดทำฐานข้อมูล สถิติอุบัติเหตุทางถนน และการวิเคราะห์ประเมินสถานการณ์

(๕) ศึกษา ค้นคว้า วิจัยและพัฒนางานด้านความปลอดภัยทางถนน และการพัฒนาบุคลากรด้านความปลอดภัยทางถนน

(๖) ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานและให้ความรู้ด้านความปลอดภัยทางถนนต่อสาธารณะ

(๗) เสนอแนะแนวทางการเสริมสร้างขวัญและกำลังใจแก่หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ที่มีผลการปฏิบัติงานดีเด่นต่อคณะกรรมการ นปด.

(๘) รายงานผลการดำเนินงานประจำปีต่อคณะกรรมการ นปด. และคณะรัฐมนตรี

(๙) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการ นปด. เพื่อพิจารณาออกประกาศ หรือคำสั่ง หรือกำหนดแนวทาง เพื่อปฏิบัติการตามระเบียบนี้

(๑๐) เชิญผู้แทนหน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด มาให้ข้อเท็จจริง ให้ความเห็น และขอเอกสารหรือข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณาตามระเบียบนี้

(๑๑) ศึกษาและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

(๑๒) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงาน เพื่อปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ ของคณะกรรมการ ศปด.

(๑๓) ปฏิบัติงานอื่นตามที่ประธานกรรมการหรือคณะกรรมการ นปด. มอบหมาย

ข้อ ๑๕ ให้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย ทำหน้าที่เป็น สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการ ศปด. รับผิดชอบในงานเลขานุการและงานธุรการของ คณะกรรมการ ศปด. และประสานกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน ของคณะกรรมการ ตลอดจนปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ข้อ ๑๖ ให้มีศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนจังหวัด เรียกโดยย่อว่า “ศปด. จังหวัด” โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนจังหวัด และให้มี คณะกรรมการ ศปด.จังหวัด ประกอบด้วย

(๑) ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ

(๒) ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด เป็นรองประธานกรรมการคนหนึ่ง

(๓) ปลัดจังหวัด เป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง

(๔) นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นรองประธานกรรมการคนที่สาม

(๕) กรรมการอื่น ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจาก

(ก) ผู้แทนหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจที่ประจำอยู่ในเขตจังหวัด จำนวนตามที่เห็นสมควร

(ข) ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด จำนวนไม่เกินสิบคน

(ค) ผู้แทนภาคประชาสังคม หรือภาคเอกชน จำนวนไม่เกินห้าคน

(ง) ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ด้านการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน จำนวน

ไม่เกินห้าคน

(๖) หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ และเจ้าหน้าที่สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด จำนวนหนึ่งคน และเจ้าหน้าที่ ส่วนราชการ ที่ประจำอยู่ในจังหวัดจำนวนหนึ่งคนซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง เป็นกรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๑๗ ให้คณะกรรมการ ศปด. จังหวัด มีอำนาจหน้าที่ในเขตจังหวัด ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดทำแผนปฏิบัติการ แผนงาน โครงการ และงบประมาณ ในการป้องกัน และลดอุบัติเหตุทางถนนให้สอดคล้องกับแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ แผนแม่บทความปลอดภัยทางถนน แผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด
- (๒) ดำเนินการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในเขตจังหวัด
- (๓) อำนวยความสะดวกประสานการปฏิบัติงาน เร่งรัด ติดตาม และประเมินผล ตามแผนปฏิบัติการ แผนงาน โครงการ และงบประมาณ
- (๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในเขตจังหวัด
- (๕) จัดให้มีศูนย์ข้อมูลและสถิติอุบัติเหตุทางถนนของจังหวัด
- (๖) จัดให้มีโครงการพัฒนาบุคลากรด้านความปลอดภัยทางถนน
- (๗) เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและประชาสัมพันธ์การดำเนินงานต่อสาธารณชน
- (๘) รายงานผลการดำเนินงานและเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการ ศปด. เพื่อพิจารณา กำหนดแนวทางหรือมาตรการเกี่ยวกับการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในระดับจังหวัด
- (๙) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงาน เพื่อปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่
- (๑๐) ปฏิบัติงานอื่นตามที่คณะกรรมการ นปด. หรือคณะกรรมการ ศปด. มอบหมาย

ข้อ ๑๘ ให้สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการ ศปด. จังหวัด รับผิดชอบในงานเลขานุการและงานธุรการของคณะกรรมการ ศปด. จังหวัด และประสานกับหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของคณะกรรมการ ตลอดจนปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ข้อ ๑๙ ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครพิจารณาจัดให้มีศูนย์อำนวยความสะดวกความปลอดภัยทางถนนกรุงเทพมหานคร เรียกโดยย่อว่า “ศปด. กทม.” โดยมีผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นผู้อำนวยความสะดวกความปลอดภัยทางถนนกรุงเทพมหานคร และให้มีคณะกรรมการ ศปด. กทม. ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นประธานกรรมการ โดยมีผู้แทนหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ภาคประชาสังคม และภาคเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครเข้าร่วมเป็นกรรมการ และมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในเขตกรุงเทพมหานคร ให้สอดคล้องกับระเบียบนี้

หมวด ๔

ศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนน

ข้อ ๒๐ ให้มีศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนอำเภอ เรียกโดยย่อว่า “ศปด. อำเภอ” โดยมีนายอำเภอเป็นผู้อำนวยความสะดวกปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนอำเภอ และให้มีคณะกรรมการ ศปด. อำเภอ ประกอบด้วย

- (๑) นายอำเภอ เป็นประธานกรรมการ
- (๒) หัวหน้าสถานีตำรวจภูธรในเขตอำเภอ เป็นรองประธานกรรมการ
- (๓) รองผู้กำกับการ หรือสารวัตร หรือรองสารวัตรที่รับผิดชอบงานจราจร เป็นกรรมการ
- (๔) กรรมการอื่น ซึ่งนายอำเภอแต่งตั้งจาก
 - (ก) ผู้แทนหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจในเขตอำเภอ จำนวน

ตามที่เห็นสมควร

- (ข) ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอ จำนวนไม่เกินห้าคน
- (ค) ผู้แทนภาคประชาสังคมหรือภาคเอกชน จำนวนไม่เกินห้าคน
- (ง) ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ด้านการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน จำนวน

ไม่เกินห้าคน

(๕) ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ที่นายอำเภอมอบหมาย จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ และเลขานุการ และจำนวนไม่เกินสองคน เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๒๑ ให้คณะกรรมการ ศปด. อำเภอ มีอำนาจหน้าที่ในเขตอำเภอ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำแผนปฏิบัติการ แผนงาน โครงการ และงบประมาณในการป้องกัน และลดอุบัติเหตุทางถนนของอำเภอ และประสานแผนปฏิบัติการ แผนงาน และโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอ ให้สอดคล้องกับแผนการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนของจังหวัด

(๒) ดำเนินการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในเขตอำเภอ

(๓) เร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ แผนงาน โครงการ และรายงานการดำเนินงานให้คณะกรรมการ ศปด. จังหวัดทราบ

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในเขตอำเภอ

(๕) จัดให้มีศูนย์ข้อมูลและสถิติอุบัติเหตุทางถนนของอำเภอ

(๖) เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและประชาสัมพันธ์การดำเนินงานต่อสาธารณะ

(๗) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการ ศปด. จังหวัด เพื่อพิจารณากำหนดแนวทางหรือมาตรการเกี่ยวกับการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในระดับอำเภอ

(๘) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ ตามที่เห็นสมควร

(๙) ปฏิบัติงานอื่นตามที่คณะกรรมการ ศปด. จังหวัด มอบหมาย

ข้อ ๒๒ ในท้องที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีปัญหาเกี่ยวกับอุบัติเหตุทางถนน อันสมควรให้มีศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนขึ้นเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ประสานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น เพื่อให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณา จัดให้มีศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรียกโดยย่อว่า “ศปด. อปท.” โดยมีผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และให้มีคณะกรรมการ ศปด. อปท. ประกอบด้วย ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นประธานกรรมการ โดยมีผู้แทนหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ภาคประชาสังคม และภาคเอกชนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวเข้าร่วมเป็นกรรมการ และมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับระเบียบนี้

ข้อ ๒๓ ในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีที่มีความจำเป็นผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร อาจพิจารณาให้มีศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในเขตที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครกำหนด

ข้อ ๒๔ ให้นำความในข้อ ๘ ข้อ ๙ และข้อ ๑๐ มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และการประชุมของคณะกรรมการ ศปด. คณะกรรมการ ศปด. จังหวัด คณะกรรมการ ศปด. อำเภอ และคณะอนุกรรมการตามระเบียบนี้ โดยอนุโลม

ข้อ ๒๕ ค่าเบี้ยประชุมและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของคณะกรรมการ นปด. คณะกรรมการ ศปด. และคณะอนุกรรมการที่แต่งตั้งโดยคณะกรรมการ นปด. หรือคณะกรรมการ ศปด. และค่าใช้จ่ายของ ศปด. ให้เบิกจ่ายจากงบประมาณของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ข้อ ๒๖ เพื่อให้การป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนตามนโยบายของรัฐบาล เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและครอบคลุมทุกพื้นที่ ให้กระทรวงมหาดไทยซึ่งกำกับดูแลการปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและกรุงเทพมหานคร ประสานงานให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและกรุงเทพมหานคร ถือปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๔

อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

นายกรัฐมนตรี

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยการเบิกค่าใช้จ่ายให้แก่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเบิกค่าใช้จ่ายให้แก่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๗ (๓) มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๕ มาตรา ๘๕ (๓) และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงวางระเบียบไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเบิกค่าใช้จ่ายให้แก่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“อาสาสมัคร” หมายความว่า อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยกิจการอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๓

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่” หมายความว่า เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล

“ผู้บริหารท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรี และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อ ๕ ในกรณีที่ต้องกรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความจำเป็นต้องเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายให้แก่อาสาสมัครเพื่อเป็นค่าป่วยการชดเชยการทำงานหรือเวลาที่เสียไป เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิเบิกจ่ายได้ โดยให้นำหลักเกณฑ์ตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติว่าด้วยค่าใช้จ่ายของอาสาสมัครในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาใช้บังคับ

ข้อ ๖ ในการดำเนินการตามภารกิจอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับงานการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หรือการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนตามกฎหมาย อาสาสมัครที่มีสิทธิได้รับเงินค่าใช้จ่ายเพื่อเป็นค่าป่วยการชดเชยการทำงานหรือเวลาที่เสียไปเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ได้แก่

(๑) อาสาสมัครขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่ที่ได้รับคำสั่งช่วยสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่จากผู้บริหารท้องถิ่นแห่งนั้น

(๒) อาสาสมัครขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่อื่นที่ไปสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ตามคำร้องขอจากผู้บริหารท้องถิ่นแห่งนั้น

สำหรับค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามอัตราค่าใช้จ่ายที่กำหนดไว้ตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติว่าด้วยค่าใช้จ่ายของอาสาสมัครในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยให้ตั้งงบประมาณไว้ในหมวดค่าตอบแทน ประเภทค่าตอบแทนผู้ปฏิบัติราชการ อันเป็นประโยชน์แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงฐานะทางการเงินการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ความเหมาะสมและจำเป็นด้วย

ข้อ ๗ ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจตีความวินิจฉัยปัญหา กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ
ว่าด้วยค่าใช้จ่ายของอาสาสมัครในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
พ.ศ. ๒๕๖๐^๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ (๕) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทา
สาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ โดยความเห็นชอบ
ของกระทรวงการคลังจึงได้วางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
แห่งชาติว่าด้วยค่าใช้จ่ายของอาสาสมัครในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ค่าใช้จ่าย” หมายความว่า เงินที่มอบให้แก่อาสาสมัครเพื่อเป็นค่าปฎิการชดเชย
การทำงานหรือเวลาที่เสียไป เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

“อาสาสมัคร” หมายความว่า อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนตามระเบียบ
กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยกิจการอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๓

“ผู้บัญชาการ” หมายความว่า ผู้บัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการกลาง ผู้อำนวยการจังหวัด
ผู้อำนวยการอำเภอ ผู้อำนวยการท้องถิ่น และผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่” หมายความว่า องค์กรบริหารส่วนตำบล
เทศบาลเมืองพัทยา กรุงเทพมหานคร และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

“การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย” หมายความว่า การปฏิบัติตามอำนาจ
หน้าที่ที่กำหนดในพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ระเบียบ
กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยกิจการอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๓ และตามแผนการ
ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด แผนการ
ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกรุงเทพมหานคร แผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๔ อาสาสมัครที่ได้รับคำสั่งจากผู้อำนวยการ ผู้บัญชาการ นายกรัฐมนตรี หรือ
รองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย แล้วแต่กรณี เพื่อการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
ในเขตพื้นที่หรือนอกเขตพื้นที่ที่ได้รับค่าใช้จ่ายในอัตราต่อคนต่อวันดังนี้

(๑) กรณีการปฏิบัติหน้าที่ไม่เกิน ๔ ชั่วโมง ให้ได้รับค่าใช้จ่าย จำนวน ๑๐๐ บาท

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔/ตอนพิเศษ ๑๕๓ ง/หน้า ๖/๗ มิถุนายน ๒๕๖๐

(๒) กรณีการปฏิบัติหน้าที่เกิน ๔ ชั่วโมง แต่ไม่เกิน ๘ ชั่วโมง ให้ได้รับค่าใช้จ่าย จำนวน ๒๐๐ บาท

(๓) กรณีการปฏิบัติหน้าที่เกิน ๘ ชั่วโมงขึ้นไป ให้ได้รับค่าใช้จ่าย จำนวน ๓๐๐ บาท

ข้อ ๕ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งหนึ่งที่สามารถจ่ายค่าใช้จ่ายให้แก่อาสาสมัครในสังกัดของตนตามข้อ ๔ ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงฐานะทางการเงินการคลังขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย

ในกรณีผู้อำนวยการอำเภอ ผู้อำนวยการจังหวัด ผู้อำนวยการกลาง ผู้บัญชาการ นายกรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย มีคำสั่งให้อาสาสมัครปฏิบัติหน้าที่การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งหนึ่งที่เป็นผู้จ่ายค่าใช้จ่ายให้แก่อาสาสมัครในสังกัด ทั้งนี้ ผู้อำนวยการกลางอาจพิจารณาใช้จ่ายจากเงินอื่นก็ได้

ข้อ ๖ กรณีมีการสั่งให้อาสาสมัครซึ่งมิได้สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งหนึ่งให้ต้นสังกัดเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายจากเงินงบประมาณของส่วนราชการ

ข้อ ๗ ให้อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหา กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๐

พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ

พริภา/อัญชลี/จัดทำ
๘ มิถุนายน ๒๕๖๐

ปริญสินี/ตรวจ
๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐

ด่านที่สด
ที่มท ๐๖๐๖/ว ๐๒๒๕๐

กระทรวงการคมนาคม
เลขที่ ๒๒๕๐
๑๒ พ.ค. ๒๕๕๙
ศูนย์อำนวยความสะดวกทางถนน
กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
ถนนอุทธรณ์นอก กทม. ๑๐๓๐๐

๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙

เจ้าหน้าที่ควบคุมและจัดการจราจร
เลขที่ ๓๕๐๕
๑๒ พ.ค. ๒๕๕๙
๒. 4๐๙๔

เรื่อง การดำเนินการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนตลอดทั้งปี

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สิ่งที่ส่งมาด้วย แนวทางการขับเคลื่อนการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนตลอดทั้งปี จำนวน ๑ ชุด

ด้วยคณะกรรมการศูนย์อำนวยความสะดวกทางถนน ได้มีมติในคราวประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ เห็นชอบแนวทางการขับเคลื่อนการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนตลอดทั้งปี เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จังหวัด และอำเภอ ใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนให้มีความต่อเนื่อง และเป็นรูปธรรม ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติรับทราบแนวทางดังกล่าวแล้ว เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙

กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ในฐานะสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการศูนย์อำนวยความสะดวกทางถนน จึงขอส่งแนวทางการขับเคลื่อนการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนตลอดทั้งปีมาเพื่อทราบ และเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานตามภารกิจของหน่วยงานต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

(นายกฤษฎา บุญราช)

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

รองประธานกรรมการศูนย์อำนวยความสะดวกทางถนนพื้นที่หนึ่ง

ส่วนติดตามและประเมินผล
เลขที่ 54๙
วันที่ ๑๒ พ.ค. ๒๕๕๙
เวลา 14:๑7

สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการศูนย์อำนวยความสะดวกทางถนน

โทรศัพท์ ๐ ๒๖๓๗ ๓๗๒๑ โทรสาร ๐ ๒๖๔๓ ๕๑๕๔

"ร่วมใจประสาน มาตรการองค์กร สัจจรถปลอดภัย เสริมวินัย ปก."

คู่มือการปฏิบัติงานศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางการขับเคลื่อนการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนตลอดทั้งปี โดยศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน (ศปถ.)

๑. ความเป็นมา

อุบัติเหตุทางถนนเป็นปัญหาสำคัญที่ก่อให้เกิดการบาดเจ็บ การสูญเสียชีวิตของผู้ใช้รถใช้ถนน และสร้างความสูญเสียต่อเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศชาติ ซึ่งรัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงประกาศให้ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๖๓ เป็นทศวรรษแห่งความปลอดภัยทางถนนของประเทศไทย ภายใต้กรอบปฏิญญาอาลโก เพื่อลดจำนวนผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนให้ต่ำกว่า ๑๐ คน ต่อประชากรหนึ่งแสนคน ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

ทั้งนี้ รัฐบาลได้กำหนดนโยบายด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเกิดอุบัติเหตุในการจราจรด้วยการสร้างความร่วมมือระหว่างฝ่ายต่างๆ ในการตรวจจับเพื่อป้องกัน การรายงานและการดูแลผู้บาดเจ็บ และขอให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ร่วมกันดำเนินการมาตรการป้องกันอุบัติเหตุทางถนนอย่างจริงจัง ตามกรอบทศวรรษความปลอดภัยทางถนนอย่างต่อเนื่องตลอดทั้งปี เพื่อสร้างประเทศไทยให้เป็นเมืองปลอดภัย Safety Thailand ตามนโยบายของรัฐบาล นอกจากนี้ นายกรัฐมนตรีได้ฝากข้อห่วงใยและได้มอบแนวทางในการดำเนินงานการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในระยะยาว โดยให้กำหนดยุทธศาสตร์การดำเนินงานในระยะ ๒๐ ปี แบ่งเป็น ๔ ระยะ (ระยะที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๖๑ ระยะที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๖ ระยะที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๓ และระยะที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๗๓ - ๒๕๗๖)

ดังนั้น กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในฐานะสำนักเลขาธิการคณะกรรมการศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน ซึ่งเป็นองค์กรหลักของรัฐบาลในการบูรณาการการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนของประเทศ ได้ร่วมกับหน่วยงานและองค์กรภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง กำหนดกรอบในการขับเคลื่อนการดำเนินงานป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนอย่างต่อเนื่องตลอดทั้งปี เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนให้เป็นไปตามนโยบายรัฐบาล

๒. เป้าหมายการดำเนินงาน

๒.๑ ลดอัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนให้เหลือน้อยที่สุด

๒.๒ สร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนนให้เกิดขึ้นในสังคมไทย

๓. ประเด็นหลักในการขับเคลื่อน

การดำเนินการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน ประจำปี ๒๕๕๔ ได้กำหนดประเด็นหลักสำคัญ เพื่อบริหารการขับเคลื่อนการดำเนินงานให้เกิดผลชัดเจน คือ การเมาแล้วขับ การขับซี้ด้วยความเร็วเกินกำหนด และรถจักรยานยนต์ไม่ปลอดภัย

๔. แนวทางขับเคลื่อนการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนตลอดทั้งปี

๔.๑ การเพิ่มประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมาย โดยการพัฒนา ปรับปรุงกฎหมายให้ทันสมัย และเพิ่มประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมายให้มีความเข้มข้น จริงจัง ต่อเนื่อง

๑) การแต่งตั้งคณะทำงานด้านกฎหมาย เพื่อศึกษา ทบทวน วิเคราะห์ปัญหา อุปสรรค แนวทาง และข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนา ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของผู้ใช้รถใช้ถนน ให้ทันสมัย สอดคล้องกับสถานการณ์ปัญหา

๒) การดำเนินการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง ต่อเนื่อง ควบคู่กับการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับระเบียบ กฎหมาย ข้อปฏิบัติที่เกี่ยวข้องในการใช้รถใช้ถนนให้เกิดความปลอดภัย โดยให้เพิ่มความเข้มข้นในกลุ่มเมาแล้วขับ การขับซี้ด้วยความเร็วเกินกำหนด และรถจักรยานยนต์ไม่ปลอดภัย

๓) การนำเทคโนโลยี...

๓) การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการตรวจจับให้มีความเพียงพอ และเหมาะสมกับสถานการณ์ปัญหาในแต่ละพื้นที่ เช่น เครื่องตรวจจับแอลกอฮอล์ เครื่องตรวจจับความเร็ว การติดตั้งกล้อง CCTV ในจุดเสี่ยง และจุดที่มีการกระทำผิดบ่อยครั้ง เป็นต้น

๔) การพัฒนาระบบฐานข้อมูลความผิดคดีจราจร และการเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมาย เช่น ข้อมูลการกระทำความผิดซ้ำ การตรวจสอบความผิดข้อมูลการจราจร การเชื่อมโยงข้อมูลการกระทำผิดซ้ำกับการจัดเก็บภาษี หรือการออกใบอนุญาตขับขี่ เป็นต้น

๔.๒ การสร้างจิตสำนึกและวัฒนธรรมความปลอดภัย

๑) นำนโยบาย “ประชาธิปไตย” เป็นแนวทางในการสร้างความตระหนัก จิตสำนึก และวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนนให้เกิดในพื้นที่ โดยให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของชนในพื้นที่ และประสานงานกับท้องถิ่นเพื่อผลักดันให้มีการจัดทำแผนชุมชนด้านความปลอดภัยทางถนน สนับสนุนให้จัดตั้ง “ตำบลชุมชน” รวมถึงการสร้างกฎ กติการวมของชุมชน

๒) ให้นายงานที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนอย่างต่อเนื่องตลอดทั้งปี และเน้นการใช้สื่อท้องถิ่น การร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับสื่อมวลชนในพื้นที่

๓) ผลักดันให้บรรจุ เรื่อง “วินัยจราจร” หรือ “ความปลอดภัยทางถนน” ไว้ในหลักสูตรการศึกษา หรือการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในทุกระดับชั้นตามนโยบาย “การลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้” อาทิ การตั้งชมรมความปลอดภัยทางถนนในสถานศึกษา การจัดกิจกรรมรณรงค์ส่งเสริมการสร้างวินัยจราจร เป็นต้น

๔) ส่งเสริมให้ทุกหน่วยงานกำหนดมาตรการการองค์กรด้านความปลอดภัยทางถนน เพื่อให้เกิดวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนนในองค์กร

๕) บูรณาการความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายในการรณรงค์ “ส่งเสริมวัฒนธรรมไทย สร้างวินัยจราจร” เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ ความตระหนัก และจิตสำนึกเรื่องความปลอดภัยทางถนน การมีมารยาทในการขับขี่ การมีน้ำใจและเอื้ออาทรให้แก่กัน รวมทั้งผลักดันให้การส่งเสริมความเป็นไทยสร้างวินัยจราจรเป็นวาระแห่งชาติ

๔.๓ การเฝ้าระวังความปลอดภัยและลดปัจจัยเสี่ยงจากอุบัติเหตุทางถนน

๑) การสำรวจและดำเนินการแก้ไขในด้านโครงสร้างวิศวกรรมจราจร และปัจจัยทางกายภาพ เพื่อแก้ปัญหาลดปัจจัยอันตรายในถนนที่อยู่ในความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน

๒) การประเมิน ตรวจสอบ ผู้ขับขี่ยานพาหนะให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับการขับรถแต่ละประเภท และมีกรทบทวน ปรับปรุง พัฒนาหลักเกณฑ์การออกใบอนุญาตขับขี่ที่รัดกุมและประเภทให้มีความเหมาะสม เป็นไปตามมาตรฐานสากล

๓) การพัฒนาปรับปรุงมาตรฐานของยานพาหนะให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล และมีมาตรการในการกำกับ ควบคุมการใช้งานยานพาหนะทุกประเภทให้ถูกต้องตามกฎหมาย

๔) การพัฒนา ปรับปรุง ตรวจสอบ และกำกับดูแลถนนทุกเส้นทางให้เป็นไปตามมาตรฐาน

๕) การนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้เพื่อความปลอดภัยของผู้ใช้รถใช้ถนน เช่น การติดตั้ง GPS การนำเทคโนโลยี Alcolock (Alcohol Interlock) ติดตั้งในรถบางประเภท เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้มีปริมาณแอลกอฮอล์เกินปริมาณที่กำหนดสตาร์ทรถได้ จัดทำโครงการนำร่องการนำเทคโนโลยีแบบ Section Control มาใช้เพื่อควบคุมความเร็วในพื้นที่ต้นแบบ นำเทคโนโลยีในการเตือนผู้ขับขี่ เพื่อสนับสนุนการขับขี่ที่ปลอดภัย (Inform) และการบริหารจัดการเหตุการณ์ (Incident) มาใช้ในเส้นทางที่มีความเสี่ยงสูง จัดทำแผนที่นำทาง ITS (Intelligent Transport Systems) ด้านความปลอดภัยทางถนน เป็นต้น

๖) ส่งเสริม...

๖) ส่งเสริมให้มีการสืบสวนเชิงลึกกรณีการเกิดอุบัติเหตุสำคัญ เพื่อนำข้อมูลไปปรับปรุง พัฒนา ในการดำเนินการด้านความปลอดภัยทางถนนให้มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับสถานการณ์

๕.๔ พัฒนาระบบสิทธิอาพวงศักรและกลไกการบริหารงานความปลอดภัยทางถนนทุกระดับ

๑) ใช้กลไกคณะอนุกรรมการในการ ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน สรภาพาพรวม และ จัดทำข้อเสนอในการดำเนินงาน เพื่อเสนอคณะกรรมการศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน (ศปถ.) คณะกรรมการนโยบายการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนแห่งชาติ (นปถ.) และคณะรัฐมนตรีพิจารณา

๒) ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนระดับจังหวัด จัดตั้งอนุกรรมการ/คณะทำงานถนน ปลอดภัยทำหน้าที่บริหารจัดการถนนในพื้นที่ทุกเส้นทางให้เกิดความปลอดภัย และกำหนดให้มีการประชุมทุกเดือน เพื่อรับทราบสถานการณ์อุบัติเหตุทางถนนและติดตามการปฏิบัติ เพื่อสั่งการแก้ไขต่อไป พร้อมทั้งรายงานผลการดำเนินงานต่อส่วนกลางทุกระยะ

๓) พัฒนาระบบติดตามและประเมินผลของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างครบวงจร โดยจัดทำ ตัวชี้วัดร่วม หรือ Joint KPIs ด้านความปลอดภัยทางถนน เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารงานแบบบูรณาการ ให้เกิดผลเป็นรูปธรรม

๔) ให้กำหนดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายเพื่อกำกับติดตามผลสัมฤทธิ์การจัดการจุดเสี่ยงในระดับ พื้นที่ และให้ทุกจังหวัดรายงานการจัดการจุดเสี่ยงต่อศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนเป็นระยะ

๕) การพัฒนาระบบฐานข้อมูลและการรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนน เช่น สถิติการเกิด อุบัติเหตุ จุดเสี่ยง เป็นต้น โดยให้ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนจัดทำข้อตกลงความร่วมมือระหว่าง ๔ หน่วยงาน คือ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และบริษัทกลางคุ้มครอง ผู้ประสบภัย จำกัด ในการจัดทำข้อมูล ๓ ฐาน ให้มีประสิทธิภาพและเป็นเอกภาพ

๖) บูรณาการแผนปฏิบัติการ ทั้งด้านอัตราค่าจ้าง การกิจ งบประมาณ และการณรงค์ ประชาสัมพันธ์ให้เกิดความต่อเนื่องตลอดทั้งปี

๗) สนับสนุนการสร้างองค์ความรู้ใหม่และส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาการดำเนินการ ด้านความปลอดภัยทางถนนในทุกระดับ

๘) แสวงหาโอกาสและความร่วมมือใหม่ๆ รวมถึงการจัดหางบประมาณแหล่งอื่นเพื่อสนับสนุน งานด้านความปลอดภัยทางถนน เช่น การจัดตั้งกองทุนด้านความปลอดภัยทางถนน ให้หน่วยงานเสนอ โครงการเพื่อขอสนับสนุนงบประมาณ การขอรับการสนับสนุนด้านอุปกรณ์ เทคโนโลยี เป็นต้น

๙) ปรับปรุง พัฒนากลไกการชดเชยเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบจากอุบัติเหตุทางถนน เช่น การสร้าง กลไกการชดเชยค่าเสียหายที่เกิดจากการขนส่งให้ระยะเวลาในการเรียกร้องสินลสร่างระบบร่วมจ่ายระหว่าง บริษัทประกันภัยกับผู้ประกอบการ ทั้งผู้ประกอบการที่มีใบอนุญาตและร่วมบริการ เพื่อสร้างระบบการร่วม รับผิดของผู้ประกอบการเมื่อเกิดอุบัติเหตุ

๑๐) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนกำหนดแผนงานในการป้องกันและลดอุบัติเหตุ และ ผู้รับผิดชอบให้มีความชัดเจน พร้อมทั้งสนับสนุนการทำงานของศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน ทุกระดับ

๕. การดำเนินงานตามแนวทางการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนตลอดทั้งปี

เพื่อขับเคลื่อนให้การดำเนินการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน ให้บังเกิดผลเป็นรูปธรรม และ มีความต่อเนื่องตลอดทั้งปี ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน ได้กำหนดกรอบการดำเนินงานตามภารกิจ ใน ๕ เสาหลัก โดยยึดแนวทางการดำเนินงานของแผนปฏิบัติการเพื่อรองรับแผนแม่บทและแผนทศวรรษ ความปลอดภัยทางถนนภายใต้แนวทางการขับเคลื่อนการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนตลอดทั้งปี โดยเน้น ประเด็นหลัก “ เมา เร็ว รถจักรยานยนต์ ”

๖. กลไก...

๖. กลไกสนับสนุนการดำเนินงาน

๖.๑ ใช้กลไกตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน พ.ศ. ๒๕๕๔ ในการขับเคลื่อนการดำเนินงาน โดยกำหนดให้คณะกรรมการ/คณะอนุกรรมการที่เกี่ยวข้อง มีการประชุม เป็นระยะ ดังนี้

- การประชุม นปถ. อย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง
- การประชุม ศปถ. อย่างน้อยปีละ ๖ ครั้ง
- การประชุมคณะอนุกรรมการฯ แต่ละคณะ อย่างน้อย ๒ - ๓ เดือน/ครั้ง
- การประชุมคณะทำงาน อย่างน้อย ๒ - ๓ เดือน/ครั้ง

๖.๒ ศูนย์อำนวยความสะดวกความปลอดภัยทางถนนจังหวัดและกรุงเทพมหานคร แต่งตั้งคณะทำงาน เพื่อทำหน้าที่บริหารจัดการถนนในพื้นที่ทุกเส้นทางให้เกิดความปลอดภัย โดยให้มีการดำเนินการ ดังนี้

- การจัดเก็บข้อมูลสถิติการเกิดอุบัติเหตุในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง
- ดำเนินการความมาตรการต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนอย่างจริงจัง
- กำหนดเป้าหมายในการแก้ไขปัญหาจุดเสี่ยง จุดอันตรายให้ชัดเจน เพื่อใช้เป็นกรอบในการ

รายงานผลการดำเนินงาน

- กำหนดให้มีการประชุมทุกเดือนเพื่อรับทราบสถานการณ์อุบัติเหตุทางถนนและติดตาม การปฏิบัติ เพื่อสั่งการแก้ไขต่อไป พร้อมทั้งรายงานผลการดำเนินงานต่อส่วนกลางทุกระยะ

๖.๓ จัดตั้งศูนย์ดำเนินการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนทั้งในส่วนกลางและระดับพื้นที่ เพื่อ บูรณาการการดำเนินงาน ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน ให้เกิดความต่อเนื่องตลอดทั้งปี ดังนี้

- ศูนย์อำนวยความสะดวกป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนส่วนกลาง
- ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนจังหวัด อำเภอ ท้องถิ่น
- ศูนย์ประสานการปฏิบัติในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน (สำนักงานป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสาขา)
- ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนกรุงเทพมหานคร

๗. การติดตามประเมินผล

ให้คณะอนุกรรมการทุกคณะ ติดตามและรายงานความก้าวหน้าในการดำเนินงานตามภารกิจภายใต้ แนวทางขับเคลื่อนการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนตลอดทั้งปี ต่อที่ประชุม ศปถ. ทุกระยะ

ศูนย์อำนวยความสะดวกความปลอดภัยทางถนน
สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการศูนย์อำนวยความสะดวกความปลอดภัยทางถนน
กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๘๑๐.๕/ว ๕๐๐๗

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอภัยวงศ์ กทม. ๑๐๒๐๐

๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๙

เรื่อง การดำเนินการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนตลอดทั้งปี

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๖๐๖/ว ๐๕๔๕๐
ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ จำนวน ๑ ชุด
๒. แบบรายงานผลการดำเนินการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนตลอดทั้งปี
(แบบ ปก.สจจ.๓) จำนวน ๑ ชุด

ด้วยศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน (ศปถ.) กำหนดกรอบแนวทางการขับเคลื่อนการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนตลอดทั้งปี เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนให้มีความต่อเนื่องและเป็นรูปธรรมตามนโยบายของรัฐบาล ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติรับทราบแนวทางดังกล่าวแล้วเมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ โดยมีเป้าหมายเพื่อลดอัตราผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนให้เหลือน้อยที่สุด และสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนนให้เกิดขึ้นในสังคมไทย สำหรับการดำเนินงานป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน ประจำปี ๒๕๕๙ ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนได้กำหนดประเด็นหลักสำคัญในการขับเคลื่อนคือ การเมาแล้วขับ การขับด้วยความเร็วเกินกำหนดและรถจักรยานยนต์ไม่ปลอดภัย รายละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือที่ส่งมาพร้อมนี้

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า ความสำเร็จในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนอยู่ที่การดำเนินการในระดับพื้นที่โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ตามพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ และการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน พ.ศ. ๒๕๕๔ ดังนั้น จึงให้จังหวัดประสานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ดำเนินการ ดังนี้

๑. ให้เมืองพัทยา เทศบาลนคร และเทศบาลเมือง จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ศปถ. อปท.) ตามข้อ ๒๒ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยรายงานเหตุผลความจำเป็นเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของผู้ว่าราชการจังหวัด เช่น สภาพปัญหาการจราจรในเขตพื้นที่รับผิดชอบ สถิติการเกิดอุบัติเหตุ จำนวนผู้เสียชีวิต จำนวนผู้บาดเจ็บ แผนงานโครงการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน ฯลฯ โดยใช้ข้อมูลตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ถึงปัจจุบัน เนื่องจากรัฐบาลได้ประกาศให้ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๖๓ เป็นทศวรรษแห่งความปลอดภัยทางถนนของประเทศไทย ภายใต้กรอบปฏิญญาอมสโก เพื่อลดจำนวนผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนให้ต่ำกว่า ๑๐ คน ต่อประชากรหนึ่งแสนคน ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ สำหรับเทศบาลตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบลให้พิจารณาจัดตั้งตามความเหมาะสม โดยขอความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัด ผ่านศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนอำเภอ (ศปถ. อำเภอ)

๒. แต่งตั้งคณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นประธานกรรมการ และกรรมการอื่นซึ่งผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยพิจารณาแต่งตั้งจาก

/(ก) ผู้แทน..:

(ก) ผู้แทนหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
จำนวนตามที่เห็นสมควร

(ข) หัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวนไม่เกินห้าคน

(ค) ผู้แทนภาคประชาสังคมหรือภาคเอกชน จำนวนไม่เกินห้าคน

(ง) ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ด้านการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน จำนวนไม่เกินห้าคน

(จ) พนักงานส่วนท้องถิ่นที่ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมอบหมาย จำนวนหนึ่งคน
เป็นกรรมการและเลขานุการ และจำนวนไม่เกินสองคน เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนน
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัย
ทางถนนอำเภอ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน พ.ศ. ๒๕๕๕ (ข้อ ๒๑)
พร้อมทั้งจัดประชุมคณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
เป็นประจำทุกไตรมาส ๆ ละ ๑ - ๓ ครั้ง เพื่อดำเนินการตามมาตรการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและลดอุบัติเหตุ
ทางถนนอย่างจริงจังและต่อเนื่องตลอดทั้งปี

๓. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น (ศปถ. อปท.) สามารถใช้จ่ายงบประมาณในการดำเนินการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนภายใต้
ขอบเขตอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ตลอดทั้งปี ทั้งนี้ต้องจัดทำโครงการบรรจุ
ไว้ในแผนพัฒนาสามปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกำหนดไว้ในเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัติ โดยถือปฏิบัติ
ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘
ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงิน
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้งหนังสือสั่งการของกระทรวงมหาดไทย
ที่เกี่ยวข้อง

๔. รายงานผลการดำเนินงานป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนตามแบบรายงานที่กำหนด
ให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นทราบภายในทุกวันที่ ๑๐ ของเดือน ทางโทรสารหมายเลข ๐-๒๒๔๓-๒๒๘๒
หรือทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ dlamor0810.5@gmail.com

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทธิพงษ์ จุลเจริญ)

รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น
ส่วนติดตามและประเมินผล
โทร. ๐ ๒๒๔๓ ๙๐๐๐ คอ ๒๓๐๒-๒๑๐๓
โทรสาร ๐ ๒๒๔๓ ๒๒๘๒

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด โทร.....

ที่ / วันที่ เดือน พ.ศ.

เรื่อง ส่งรายงานผลการดำเนินการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนตลอดทั้งปี

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

พร้อมนี้ สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด ขอรายงาน
ผลการดำเนินการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนตลอดทั้งปี ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวมของจังหวัด ดังนี้

๑. การจัดตั้งและดำเนินงานของศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.)

- ๑.๑ การจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการฯ จำนวน.....แห่ง จำแนกตามประเภท อปท. (รายงานครั้งเดียวตอนจัดตั้ง)
- ๑.๑.๑ เทศบาลนครแห่ง คือ ทน.....
- ๑.๑.๒ เทศบาลเมือง/เมืองพัทยา.....แห่ง คือ ทม./เมืองพัทยา.....
- ๑.๑.๓ เทศบาลตำบล.....แห่ง คือ ทต.....
- ๑.๑.๔ องค์การบริหารส่วนตำบล.....แห่ง คือ อบต.....
- ๑.๒ การประชุมศูนย์ปฏิบัติการฯ จำนวน.....แห่ง จำแนกตามประเภท อปท. (รายงานเดือนละครั้ง ยอดรายเดือน)
- ๑.๒.๑ เทศบาลนครแห่ง คือ ทน.....
- ๑.๒.๒ เทศบาลเมือง/เมืองพัทยา.....แห่ง คือ ทม./เมืองพัทยา.....
- ๑.๒.๓ เทศบาลตำบล.....แห่ง คือ ทต.....
- ๑.๒.๔ องค์การบริหารส่วนตำบล.....แห่ง คือ อบต.....

๒. การดำเนินการตามมาตรการความปลอดภัยทางถนน (รายงานเดือนละครั้ง ยอดรายเดือน)

๒.๑ การตรวจสุ่มคุณภาพ

๒.๑.๑ ปรับปรุง/ซ่อมแซมผิวจราจร	จำนวน	แห่ง	เป็นเงิน	บาท
๒.๑.๒ ติดตั้ง/ซ่อมแซมสัญญาณไฟจราจร	จำนวน	แห่ง	เป็นเงิน	บาท
๒.๑.๓ ติดตั้ง/ซ่อมแซมไฟฟ้าแสงสว่าง	จำนวน	แห่ง	เป็นเงิน	บาท
๒.๑.๔ ติดตั้ง/ซ่อมแซมป้ายเครื่องหมายจราจร	จำนวน	แห่ง	เป็นเงิน	บาท
๒.๑.๕ จัดทำและติดตั้งป้ายแนะนำเส้นทาง	จำนวน	แห่ง	เป็นเงิน	บาท
๒.๑.๖ จัดทำป้ายเตือน สัญญาณไฟกระพริบ	จำนวน	แห่ง	เป็นเงิน	บาท
หรือเนินลูกระนาด				
๒.๑.๗ จัดทำราวกันอันตราย	จำนวน	แห่ง	เป็นเงิน	บาท
๒.๑.๘ จัดทำทางเท้า ทางม้าลาย สะพานลอย	จำนวน	แห่ง	เป็นเงิน	บาท
๒.๑.๙ จัดทำเส้นทางจักรยาน	จำนวน	แห่ง	เป็นเงิน	บาท
๒.๑.๑๐ การปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณข้างทาง	จำนวน	แห่ง	เป็นเงิน	บาท
๒.๑.๑๑ อื่น ๆ (ระบุ.....)				

๒.๒ การป้องกันผู้กระทำผิดกฎหมายจราจร

๒.๒.๑ อปท. ตั้ง "ด่านชุมชน" เพื่อดูแลสอดส่องหรือป้องกันจราจร จำนวน แห่ง

ผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ

๒.๒.๒ อปท. สนับสนุนหน่วยงานและสุภาพบุรุษหน้าทีในการตั้ง "ด่านชุมชน" จุดตรวจ/ ด่านตรวจ ดังนี้

๑) สนับสนุนบุคลากร

- ข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น จำนวน คน

- อาสาสมัคร จำนวน คน

๒) สนับสนุนงบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์

- งบประมาณ จำนวน บาท

- ยานพาหนะ จำนวน คัน

- ชุดปฐมพยาบาล จำนวน ชุด

- อุปกรณ์ช่วยชีวิต จำนวน ชุด/ชิ้น

- อุปกรณ์สื่อสาร จำนวน ชุด/เครื่อง

- ไฟสัญญาณจราจร จำนวน ดวง

- กรวยแบ่งช่องจราจร จำนวน อัน

- แผงเหล็ก จำนวน แผง

- อื่นๆ (ระบุชื่อ เช่น โต๊ะ เก้าอี้ เต้นท์) จำนวน

๒.๒.๓ จัดเวทีประชาคมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบเส้นทาง จำนวน แห่ง

และร่วมกันกำหนดกติกาหรือธรรมนูญหมู่บ้าน/ชุมชน

๒.๒.๔ อปท. จัดฝึกอบรมหน่วยกู้ชีพกู้ภัย จำนวน แห่ง

๒.๓ การรณรงค์ปลูกจิตสำนึกของประชาชน

๒.๓.๑ ให้ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎจราจรที่ถูกต้อง จำนวน ครั้ง

เช่น ประชาสัมพันธ์ผ่านหอกระจายข่าวหรือวิทยุชุมชน

๒.๓.๒ ขอความร่วมมืองดจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน ครั้ง

บริเวณข้างทางหรือในสถานที่บริการน้ำมันเชื้อเพลิง

๒.๓.๓ ประชาสัมพันธ์และรณรงค์ให้ประชาชนสวมหมวกนิรภัย จำนวน ครั้ง

ตามโครงการปีแห่งการรณรงค์ส่งเสริมการสวมหมวกนิรภัย ๑๐๐%

๒.๓.๔ ห้ามเมาขณะ เตะวีซีทีฯ สิ่งปลูกสร้างข้างทาง จำนวน ครั้ง

และดูแลระมัดระวังสัตว์เลี้ยงมีให้ออกมาสู่ท้องถนน

๒.๓.๕ อื่นๆ (ระบุ) จำนวน

๒.๔ การบริหารจัดการ

๒.๔.๑ จัดทำแผนปฏิบัติการตามกรอบแนวทางขับเคลื่อนฯ จำนวน แห่ง

๒.๔.๒ กำหนดมาตรการองค์กรให้มีการสวมหมวกนิรภัย ๑๐๐% จำนวน แห่ง

(ออกมาตรการกำหนดให้บุคลากร อปท. และผู้มาใช้บริการที่ อปท. ต้องสวมหมวกนิรภัย)

๒.๔.๓ สั่งใช้ อปพร. ปฏิบัติหน้าที่จุดเสี่ยง/อันตราย จำนวน แห่ง

๒.๔.๔ ประกาศและจัดทำป้ายจำกัดความเร็วในเขตชุมชน จำนวน แห่ง

๒.๔.๕ ส่งเสริมให้ประชาชน นักเรียนใช้จักรยานในชีวิตประจำวัน จำนวน แห่ง

๒.๔.๖ อื่นๆ (ระบุ.....) จำนวน

(.....)

ท้องถื่นจังหวัด.....

หมายเหตุ

ส่งมาทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ dlamor0810.5@gmail.com หรือ ทางแฟกซ์ ๐-๒๑๔๓-๖๒๘๖

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๘๑๐.๕/ว คต๗๗

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ชักซ้อมแนวทาง “จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ ๐๘๑๐.๕/ว ๔๐๐๗ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๙

ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้ชักซ้อมแนวทางในการดำเนินงานป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน ให้มีความต่อเนื่องและเป็นรูปธรรมตามนโยบายของรัฐบาล และเพื่อสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนน ให้เกิดขึ้นในสังคมไทย โดยให้จังหวัดประสานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นหน่วยดำเนินการในระดับพื้นที่ จัดตั้งศูนย์อำนวยความสะดวกความปลอดภัยทางถนนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ศปถ.อปท.) ตามข้อ ๒๒ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน พ.ศ. ๒๕๕๔ และแต่งตั้งคณะกรรมการศูนย์อำนวยความสะดวกความปลอดภัยทางถนนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นประธานกรรมการ และกรรมการอื่นซึ่งผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาแต่งตั้ง ทั้งนี้ กำหนดอำนาจหน้าที่ให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการศูนย์อำนวยความสะดวกความปลอดภัยทางถนนอำเภอ ตามข้อ ๒๑ และสามารถใช้จ่ายงบประมาณในการดำเนินการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนภายใต้ขอบเขตอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ตลอดทั้งปี รายละเอียดปรากฏตามอ้างถึง นั้น

คณะกรรมการศูนย์อำนวยความสะดวกความปลอดภัยทางถนน ได้มีการประชุมคณะกรรมการฯ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ในฐานะผู้อำนวยการศูนย์อำนวยความสะดวกความปลอดภัยทางถนน เป็นประธานการประชุมฯ ร่วมกันพิจารณาร่างแผนบูรณาการการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนช่วงเทศกาลปีใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๒ สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑. หัวข้อในการรณรงค์ “ขับรถมีน้ำใจ รักษาวินัยจราจร”

๒. ช่วงเวลาในการดำเนินงาน

- ช่วงเตรียมความพร้อมและการรณรงค์ ระหว่างวันที่ ๑ - ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๑
- ช่วงควบคุมเข้มข้น ระหว่างวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๑ - ๒ มกราคม ๒๕๖๒

๓. มาตรการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน ๖ มาตรการ ได้แก่

- (๑) มาตรการการลดปัจจัยเสี่ยงด้านคน
- (๒) มาตรการการลดปัจจัยเสี่ยงด้านถนนและสภาพแวดล้อม
- (๓) มาตรการการลดปัจจัยเสี่ยงยานพาหนะ
- (๔) มาตรการด้านการช่วยเหลือหลังเกิดอุบัติเหตุ
- (๕) มาตรการความปลอดภัยทางน้ำ
- (๖) มาตรการดูแลความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยว

/กรมส่งเสริม...

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนมีความต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม ประกอบกับเพิ่มประสิทธิภาพการขับเคลื่อนงานในพื้นที่โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตามพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ และการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงขอความร่วมมือจังหวัดประสานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ดำเนินการดังนี้

๑. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ศปถ.อปท.) โดยถือปฏิบัติตามหนังสือที่อ้างถึง

๒. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำรวจถนนและตรวจสอบลักษณะทางกายภาพของถนน จุดเสี่ยง จุดอันตราย จุดที่เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง และดำเนินการปรับปรุงซ่อมแซมให้มีความปลอดภัย รวมทั้งระบบไฟฟ้าส่องสว่างที่ชำรุดให้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายทวี เสริมภักดีกุล)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น

ส่วนส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๐๐ ต่อ ๔๑๑๔ โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๖๙๓๔

ผู้ประสานงาน นางสาวมลลิกา เหล็กกล้า ๐๘-๖๙๕๗-๕๒๖๔

ด้านที่ ๑๑

ที่ มท ๐๖๐๗/ว ๗๕๒๓

ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน
ถนนอุทัยนอก กทม. ๑๐๓๐๐

๒๒๓ กันยายน ๒๕๖๒

เรื่อง แนวทางการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนจังหวัด ทุกจังหวัด

ด้วยรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย (นายนิพนธ์ บุญญามณี) ได้มอบนโยบายการดำเนินการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนในการประชุมวิชาการขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านความปลอดภัยทางถนน เพื่อสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนนอย่างยั่งยืน เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๒ โดยให้ความสำคัญในการกำหนดเป็นนโยบายที่ต้องเร่งดำเนินการ และนำแนวทาง “ประชารัฐ” เป็นกลไกในการสร้างความร่วมมือของทุกภาคส่วน เพื่อให้การขับเคลื่อนการดำเนินงานป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนเกิดผลเป็นรูปธรรม ดังนี้

๑. การเสริมสร้างจิตสำนึกและวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนนอย่างยั่งยืน

๑.๑ ให้ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน ศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนทุกระดับบูรณาการร่วมกับหน่วยงานภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางการสื่อสารสาธารณะที่เหมาะสมและตรงตามกลุ่มเป้าหมาย และรณรงค์สร้างจิตสำนึก ความตระหนักรู้ด้านความปลอดภัยทางถนนอย่างจริงจังต่อเนื่องตลอดทั้งปี

๑.๒ ให้ศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นกลไกหลักในการส่งเสริมความปลอดภัยทางถนนในชุมชน หมู่บ้าน โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน จิตอาสา และอาสาสมัคร เน้นการใช้มาตรการทางสังคมในการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน อาทิ การรณรงค์ในรูปแบบ “เคาะประตูบ้าน” การใช้ “ด่านชุมชน” หรือ “ด่านครอบครัว” เพื่อป้องปรามพฤติกรรมเสี่ยงหลัก ได้แก่ เมาแล้วขับ ขับรถเร็วเกินกว่ากฎหมายกำหนด รถจักรยานยนต์ไม่ปลอดภัย และการสวมหมวกนิรภัย เป็นต้น รวมทั้งกำหนดแนวทางการส่งเสริมการสวมหมวกนิรภัยของเด็กและเยาวชนในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และสถานศึกษาในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑.๓ ให้ส่งเสริมวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนนในองค์กรภาครัฐ โดยกำหนดมาตรการองค์กรด้านความปลอดภัยทางถนน เพื่อให้ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ พนักงาน และบุคลากรในหน่วยงานของรัฐ รักชาตินิยมและปฏิบัติตามกฎหมายจราจรอย่างเคร่งครัด

๒. พัฒนาระบบกฎหมายและกระบวนการในการบังคับใช้กฎหมาย โดยใช้กลไกของคณะอนุกรรมการศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนจังหวัดด้านการบังคับใช้กฎหมาย ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนดมาตรการ แนวทางการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อดูแลความปลอดภัย และอำนวยความสะดวกด้านการจราจร

๓. การเฝ้าระวังและลดปัจจัยเสี่ยงทางกายภาพ ให้ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนจังหวัด ศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนอำเภอ และศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประสานหน่วยงานที่รับผิดชอบถนนทุกหน่วยงาน เพื่อสำรวจ และดำเนินการแก้ไขด้านกายภาพถนน วิศวกรรมจราจร จุดเสี่ยง และจุดอันตราย รวมทั้งกำกับ ดูแลถนนที่อยู่ในความรับผิดชอบ ให้มีความปลอดภัย

๔. การบริหาร...

๔. การบริหารจัดการข้อมูลด้านความปลอดภัยทางถนน

๔.๑ ให้ศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนอำเภอ และศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำระบบฐานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนนระดับพื้นที่ โดยให้มีความสอดคล้องกับระบบการรายงานข้อมูลอุบัติเหตุทางถนนของศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนจังหวัด

๔.๒ ให้ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนจังหวัด บูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วนของข้อมูล และกำกับ ติดตามการรายงานข้อมูลอุบัติเหตุในระดับจังหวัด อำเภอ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งรายงานข้อมูลทางระบบ e-report ของศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนทุกเดือน

๕. การพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการความปลอดภัยทางถนนในระดับพื้นที่

๕.๑ ให้ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนจังหวัด ศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนอำเภอ และศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บูรณาการร่วมกับทุกภาคส่วนขับเคลื่อนการดำเนินงานในพื้นที่ ดังนี้

(๑) จัดทำแผนปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนระดับพื้นที่ให้มีความเชื่อมโยงกันตั้งแต่ระดับชุมชน ตำบล อำเภอ และจังหวัด โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนฯ ดังกล่าว เพื่อให้ตรงกับสภาพปัญหา และความต้องการของประชาชนในพื้นที่

(๒) จัดประชุมคณะกรรมการศูนย์อำนวยการ และศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนทุกเดือน เพื่อติดตามสถานการณ์ และแก้ไขปัญหาอย่างต่อเนื่อง

(๓) ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานด้านความปลอดภัยทางถนนอย่างเป็นระบบ และรวบรวมผลการดำเนินงานทุก ๓ เดือน พร้อมทั้งรายงานศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน (ส่วนกลาง)

๕.๒ ให้ศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนอำเภอ กำกับ ติดตาม สนับสนุน และประสานการดำเนินงานของศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานให้มีความต่อเนื่อง พร้อมทั้งรายงานผลการดำเนินงานให้ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนจังหวัด

๕.๓ ให้ศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยทางถนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลักในการขับเคลื่อนการดำเนินงานในพื้นที่ โดยให้ถือเป็นภารกิจหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งให้จัดทำแผนงาน มาตรการในการดำเนินงานให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายฉัตรชัย พรหมเลิศ)

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

รองประธานกรรมการศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนคนที่หนึ่ง

กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน

โทรศัพท์ ๐ ๒๖๓๗ ๓๗๑๙ โทรสาร ๐ ๒๖๔๓ ๕๑๕๔

ตัวอย่างแนวทาง (How to) การขับเคลื่อนความปลอดภัยทางถนน ในระดับท้องถิ่น

คู่มือ “ท้องถิ่น ชุมชน ถนนปลอดภัย”

http://www.roadsafetythai.org/download_bookdetail-edoc-549.html

ตัวอย่างพื้นที่

บทเรียน “การขับเคลื่อนกลไกการจัดการความปลอดภัยทางถนน สปถ. ตำบลห้วยยาง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร”
http://www.roadsafetythai.org/download_bookdetail-edoc-544.html

บทเรียน “การพัฒนากลไกการจัดการความปลอดภัยทางถนน สปถ. ตำบลโมคลาน อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช”
http://www.roadsafetythai.org/download_bookdetail-edoc-543.html

สรุป

แผนแม่บทความปลอดภัยทางถนน พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔

รายงานสถานการณ์ความปลอดภัยทางถนนโลกขององค์การอนามัยโลก (WHO) เมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ประเทศไทยมีผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนน จำนวน ๒๔,๒๓๗ คน และก่อให้เกิดความสูญเสียทางเศรษฐกิจของประเทศถึงปีละ ๔.๗๕ แสนล้านบาท^๑ ซึ่งการดำเนินงานที่ผ่านมา ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน ได้มีการจัดทำแผนแม่บทความปลอดภัยทางถนน เพื่อเป็นกรอบแนวทางให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ใช้ดำเนินงาน จำนวน ๓ ฉบับ ได้แก่

๑. แผนแม่บทความปลอดภัยทางถนน พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๑

๒. แผนแม่บทความปลอดภัยทางถนน พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๕๕

๓. แผนแม่บทความปลอดภัยทางถนน พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๕๙

ทั้งนี้ เนื่องจากแผนแม่บทความปลอดภัยทางถนน พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๙ ที่ใช้เป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงานช่วง พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๙ ได้สิ้นสุดลงแล้ว ใน พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ ให้ใช้แผนแม่บทความปลอดภัยทางถนน พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๙ ไปพลางก่อนจนกว่าแผนแม่บทฯ ฉบับใหม่จะแล้วเสร็จ ดังนั้น เพื่อให้ประเทศไทยมีแผนเชิงมหภาคใช้ในการบริหารจัดการปัญหาอุบัติเหตุทางถนนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งมีแผนหลัก

^๑ ค่าประมาณการความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากอุบัติเหตุทางถนนในประเทศรายได้ปานกลางถึงต่ำร้อยละ ๕ ของ GDP เปรียบเทียบกับ GDP ประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ (ข้อมูล GDP จากธนาคารแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ เท่ากับ ๙.๕ แสนล้านบาท)

ในการขับเคลื่อนตามกรอบทศวรรษแห่งความปลอดภัยทางถนน ให้บรรลุตามเจตนารมณ์ปฏิญญาบราซิล เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ที่มุ่งเน้นให้มีการลดอัตราผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางถนนร้อยละ ๕๐ ภายใน พ.ศ. ๒๕๖๓ และให้มีการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งที่ปลอดภัยไม่แพงและเข้าถึงได้ โดยคำนึงถึงความต้องการของผู้ที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ผู้หญิง เด็ก คนพิการ และคนชรา ดังนั้น จึงมีความจำเป็นจะต้องจัดทำแผนแม่บทความความปลอดภัยทางถนน พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางการดำเนินงานแบบบูรณาการจากภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไป

การจัดทำแผนแม่บทความความปลอดภัยทางถนน พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ จึงเป็นการกำหนดทิศทางหรือแนวทางปฏิบัติตามพันธกิจ (Mission) ให้สัมฤทธิ์ผลตามวิสัยทัศน์ (Vision) และเป้าประสงค์ (Goal) ตามเป้าหมายด้านความปลอดภัยทางถนนขององค์การสหประชาชาติและนานาชาติที่เป็นแบบอย่างในการลดการบาดเจ็บและการตายจากอุบัติเหตุทางถนนที่มุ่งเน้นการพัฒนาระบบความปลอดภัยทางถนน (Safe System) และวัฒนธรรมความปลอดภัย (Safety Culture) โดยพัฒนาระบบบริหารจัดการที่มีความเข้มแข็งและสนับสนุนการขับเคลื่อนงานของหน่วยงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เน้นการลดอัตราการบาดเจ็บการตายจากอุบัติเหตุทางถนนในกลุ่มเสี่ยงหลัก ควบคู่กับการสื่อสารเพื่อการเปลี่ยนแปลงสังคมไปสู่สังคมปลอดภัยจากอุบัติเหตุทางถนน แผนแม่บทความความปลอดภัยทางถนน พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ จึงประกอบไปด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ ๑๘ เป้าหมาย และ ๘๗ กลยุทธ์

นอกจากนี้ การขับเคลื่อนงานด้านความปลอดภัยทางถนนจำเป็นต้องมีการวางแผนระยะยาวที่สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาประเทศในระยะ ๒๐ ปี ดังนี้ ในแผนแม่บทความปลอดภัยทางถนน พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ จึงได้จัดทำยุทธศาสตร์ในระยะเวลา ๒๐ ปี เพื่อมุ่งไปสู่ “สร้างวิสัยทัศน์ มุ่งสู่ศูนย์” ตามกรอบปฏิญญามอสโก ซึ่งกำหนดให้ พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๖๓ (เป็นทศวรรษแห่งการปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยทางถนน) โดยมีเป้าหมายให้สามารถลดอัตราการเสียชีวิตอันเนื่องมาจากอุบัติเหตุทางถนนของทั้งโลก ร้อยละ ๕๐ ภายใน ๑๐ ปี หรือใน พ.ศ. ๒๕๖๓

แผนแม่บทความปลอดภัยทางถนน พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔

วิสัยทัศน์

มุ่งมั่นสู่มาตรฐานการสัญจรที่ปลอดภัยด้วยกัน (Committing to Standard of Safe Journey Together)

พันธกิจ

๑. เสริมสร้างสมรรถนะให้กับระบบบริหารจัดการภาครัฐด้านความปลอดภัยทางถนนเพื่อให้เกิดการทำงานได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน
๒. ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาคน พัฒนาความรู้ พัฒนามาตรฐาน และนวัตกรรมด้านความปลอดภัยทางถนน เพื่อลดการสูญเสียจากอุบัติเหตุทางถนน และลดภาระของรัฐจากการสูญเสียโอกาสทางเศรษฐกิจของประเทศด้วยการลดจำนวนผู้พิการและทุพพลภาพจากอุบัติเหตุทางถนน
๓. ส่งเสริมให้เกิดรูปแบบการพัฒนาที่ยั่งยืนด้วยการมีส่วนร่วมตามแนวทางประชารัฐ

เป้าประสงค์

◆ ระบบบริหารจัดการภาครัฐด้านความปลอดภัยทางถนนมีการทำงานในลักษณะบูรณาการทั้งแผนงานและงบประมาณที่เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ และมีองค์กรวิชาการความปลอดภัยทางถนนในการติดตามและเสนอแนะแนวทางในการขับเคลื่อนนโยบายด้านความปลอดภัยทางถนนที่สำคัญระดับประเทศ

- ◆ ประเทศไทยมีระบบขนส่งสาธารณะทางถนนที่มีมาตรฐานและปลอดภัยสำหรับคนทุกกลุ่มอย่างทั่วถึง
- ◆ ประเทศไทยมีถนนและสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและลดความรุนแรงอันเกิดจากการชน
- ◆ ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาและส่งเสริมการผลิตยานพาหนะที่มีความปลอดภัยตามมาตรฐานสากลสำหรับผู้บริโภคใช้ถนนทุกกลุ่ม
- ◆ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ทั้งด้านสุขภาพ ความปลอดภัย และมีแนวทางการใช้ชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เป้าหมายตัวชี้วัด

จากมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้กำหนดค่าเป้าหมายในการดำเนินงานตามทศวรรษแห่งความปลอดภัยทางถนนตามข้อเสนอแนะขององค์การสหประชาชาติค่าเป้าหมายดังกล่าวคือ ลดอัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนต่ำกว่า ๑๐ คนต่อประชากรหนึ่งแสนคนใน พ.ศ. ๒๕๖๓ ซึ่งเป็นปีสุดท้ายของทศวรรษแห่งความปลอดภัยทางถนน โดยค่าเป้าหมายดังกล่าวได้ใช้ข้อมูลการเสียชีวิตของสำนักงานตำรวจแห่งชาติใน พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งอยู่ที่ประมาณ ๒๑ คนต่อประชากรหนึ่งแสนคน เป็นฐานในการประมาณการเพื่อกำหนดค่าเป้าหมายของ พ.ศ. ๒๕๖๓ ซึ่งต้องการลดการสูญเสียลงครึ่งหนึ่งภายในปีสุดท้ายของทศวรรษฯ

อย่างไรก็ตามข้อมูลการเสียชีวิตของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่นำมาใช้ในการกำหนดค่าเป้าหมายนั้นมีนิยามการเก็บเฉพาะกรณีที่เป็นคดีทำให้มีข้อมูลการเสียชีวิตสูญหายไปบางส่วน แผนแม่บทฯ ในฉบับที่ผ่านมาจึงได้กำหนดให้มี

การพัฒนาาระบบข้อมูลการเสียชีวิตที่เป็นสากลมากขึ้น โดยมอบหมายให้กระทรวงสาธารณสุขทำหน้าที่เป็นหน่วยงานประสานเพื่อพัฒนาาระบบข้อมูลการเสียชีวิตดังกล่าว จึงได้มีการพัฒนาาระบบข้อมูลการเสียชีวิต ๓ ฐานที่ครอบคลุมข้อมูลของกระทรวงสาธารณสุข สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และบริษัท กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ทำให้ข้อมูลการเสียชีวิตจากการปรับปรุงการจัดเก็บข้อมูลมีจำนวนเพิ่มขึ้น

ในการกำหนดค่าเป้าหมายสำหรับแผนแม่บทฯ ฉบับนี้จึงควรปรับปรุงค่าเป้าหมายใหม่โดยใช้ข้อมูลการเสียชีวิตจาก ๓ ฐาน ซึ่งมีความใกล้เคียงกับนิยามที่เป็นสากลมากขึ้น และเสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อแก้ไขมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๓ ให้นำค่าเป้าหมายใหม่มาใช้แทน

นอกจากนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดค่าเป้าหมายอัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนเมื่อสิ้นสุดแผน ใน พ.ศ. ๒๕๖๔ ไว้ที่ ๑๘.๐ คนต่อประชากรหนึ่งแสนคน จึงควรนำค่าเป้าหมายดังกล่าวมาใช้ในการกำหนดอัตราการเสียชีวิตสำหรับ พ.ศ. ๒๕๖๔ การกำหนดเป้าหมายตัวชี้วัดระหว่าง พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ มีดังต่อไปนี้

พ.ศ.	อัตราการตายต่อประชากรแสนคน
๒๕๖๑	๒๗.๐
๒๕๖๒	๒๔.๐
๒๕๖๓	๒๑.๐
๒๕๖๔	๑๘.๐

หมายเหตุ: ค่าเป้าหมาย พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นค่าประมาณการ เนื่องจากยังไม่มีตัวเลขที่เป็นทางการและใช้ค่าเป้าหมายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ เป็นค่าเป้าหมายสุดท้ายสำหรับ พ.ศ. ๒๕๖๔

แผนแม่บทความปลอดภัยทางถนน พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

มุ่งเน้นสู่มาตรฐานการสัญจรที่ปลอดภัยด้วยกัน
(Committing to Standard of Safe Journey Together)

วิสัยทัศน์

ระบบสร้างสมรรถนะให้กับระบบบริหารจัดการภาครัฐด้านความปลอดภัยทางถนน เพื่อให้เกิดการดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

พันธกิจ

ยุทธศาสตร์

๑ การปฏิรูประบบการจัดการด้านความปลอดภัยทางถนน

เป้าหมายเชิงกลยุทธ์

ระบบการจัดการ ระบบงาน ระบบสนับสนุนที่เอื้อต่อการดำเนินการแบบบูรณาการอย่างต่อเนื่อง และสามารถวัดผลสัมฤทธิ์เชิงประจักษ์

ตัวชี้วัดเชิงกลยุทธ์

ระบบการทำงานด้านความปลอดภัยทางถนน มีการบูรณาการให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสามารถวัดผลสัมฤทธิ์ทั้งในระดับการดำเนินงานระหว่างหน่วยงาน ระบบข้อมูล งานประมาณ สมรรถนะการทำงาน ของฝ่ายปฏิบัติในภาพรวม

ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาคน พัฒนาคulture พัฒนวัตกรรมการเดินทางปลอดภัยทางถนน เพื่อลดการสูญเสียจากอุบัติเหตุทางถนนและลดภาระของรัฐบาล การสูญเสียโอกาสทางเศรษฐกิจของประเทศไทยลดจำนวนผู้พิการและทุพพลภาพจากอุบัติเหตุทางถนน

๓

ประเทศไทยเขย่งส่งทางถนนปลอดภัย ๕.๐

ส่งเสริมให้เจริญเติบโตรูปแบบการพัฒนาที่ยั่งยืนด้วยการมีส่วนร่วมตามแนวทางประชารัฐ

๔

ประชาชาิรัฐเพื่อถนนปลอดภัย

ยกระดับมาตรฐานสู่สากล สร้างความได้เปรียบด้วยองค์ความรู้ สนับสนุนการนำเทคโนโลยีมาใช้แก้ปัญหา พัฒนาความเป็นมืออาชีพ และวางรากฐานสู่การพัฒนายั่งยืน

สร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยในทุกวงวิยส่งเสริมระบบที่เอื้อต่อความปลอดภัยลดปัจจัยเสี่ยงหลักด้วยแนวคิดเชิงบูรณาการวางรากฐานสังคมแห่งการเรียนรู้

ความปลอดภัยทางถนนเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของทุกคน

ต้นทุนจากภายนอกเขย่งเนื่องมาจากอุบัติเหตุทางถนนลดลง

อัตราการเสียชีวิตอุบัติเหตุทางถนนจากปัจจัยเสี่ยงหลักลดลงร้อยละ ๒๕ ใน ๕ ปี

จำนวนองค์ที่เข้าร่วมมีส่วนร่วมในการส่งเสริมความปลอดภัยทางถนนเพิ่มขึ้นทุกปี

ยุทธศาสตร์ของแผนแม่บทความปลอดภัยทางถนน

พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

ยุทธศาสตร์แผนงานหลักที่ ๑ การปฏิรูประบบการจัดการด้านความปลอดภัยทางถนน

ยุทธศาสตร์แผนงานหลักที่ ๑ การปฏิรูประบบการจัดการด้านความปลอดภัยทางถนนเป็นยุทธศาสตร์ที่สนับสนุนแผนงานหลักที่ ๑ การพัฒนาระบบข้อมูล การติดตามประเมินผล และแผนงานหลักที่ ๒ การพัฒนากฎหมายและการบังคับใช้กฎหมาย ของแผนที่นำทางเชิงกลยุทธ์ทศวรรษแห่งความปลอดภัยทางถนน เพื่อตอบสนองต่อเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ในเสาหลักที่ ๑ การบริหารจัดการความปลอดภัยทางถนนของทศวรรษแห่งความปลอดภัยทางถนนในการผลักดันให้นโยบายทางถนนได้รับความสำคัญจากทุกภาคส่วน และเกิดกลไกการขับเคลื่อนงานด้านความปลอดภัยทางถนนอย่างมีประสิทธิภาพบนพื้นฐานองค์ความรู้และหลักฐานเชิงประจักษ์

ยุทธศาสตร์แผนงานหลักที่ ๒ การเสริมสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนนอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์แผนงานหลักที่ ๒ การเสริมสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนนอย่างยั่งยืนใช้กรอบของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ โดยการให้ความสำคัญกับการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ

นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นการส่งเสริมให้เกิดความปลอดภัยในระดับ Primary Prevention ที่ยั่งยืน มากกว่าการแก้ไข หรือ ฟื้นฟูสภาพภายหลังการเกิดอุบัติเหตุทางถนน ซึ่งเป็นการแก้ปัญหาอุบัติเหตุที่ปลายทางไม่ก่อให้เกิดความยั่งยืน โดยการสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนนสำหรับประชาชนและผู้ใช้รถใช้ถนนในทุกกลุ่ม ควบคู่ไปกับการจัดการเพื่อลดความสูญเสียจากปัจจัยเสี่ยงหลักในการเกิดอุบัติเหตุทางถนน การพัฒนาระบบที่เอื้อต่อความปลอดภัยสำหรับผู้ใช้รถใช้ถนนที่เป็นไปตามมาตรฐานสากล

ยุทธศาสตร์แผนงานหลักที่ ๓ ประเทศไทยขนส่งทางถนนปลอดภัย ๔.๐

ยุทธศาสตร์แผนงานหลักที่ ๓ ประเทศไทยขนส่งทางถนนปลอดภัย ๔.๐ มุ่งเน้นการยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยในการขนส่งทางถนนทั้งโครงข่ายถนน ยานพาหนะและการพัฒนาบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นมืออาชีพด้านความปลอดภัย รวมถึงการเดินทางที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมโดยการประยุกต์ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อเสริมสร้างความปลอดภัยบนท้องถนนในการบริหารจัดการ การขนส่งทางบกเพื่อรองรับการปรับตัวเข้าสู่ยุคอุตสาหกรรม ๔.๐ ที่ขับเคลื่อน โดยเทคโนโลยีเข้มข้น ดิจิทัล และนวัตกรรมเพื่อยกระดับการพัฒนาเศรษฐกิจ ของประเทศ นอกจากนี้ ยุทธศาสตร์นี้ยังตอบสนองต่อเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ ในเสาหลักที่ ๒ ถนนและการสัญจรอย่างปลอดภัย เสาหลักที่ ๓ ยานพาหนะ ปลอดภัย และเสาหลักที่ ๔ ผู้ใช้รถใช้ถนนอย่างปลอดภัย ของทศวรรษแห่ง ความปลอดภัยทางถนนในการลดปัจจัยเสี่ยงหลักทั้งด้านถนน และการสัญจร ด้านยานพาหนะและด้านผู้ใช้รถใช้ถนน

ยุทธศาสตร์แผนงานหลักที่ ๔ ประชากรรัฐเพื่อถนนปลอดภัย

ยุทธศาสตร์แผนงานหลักที่ ๔ ประชากรรัฐเพื่อถนนปลอดภัยใช้กรอบแนวทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ด้านความปลอดภัยทางถนน โดยเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการมีส่วนร่วมจัดกิจกรรมสาธารณประโยชน์ จัดระเบียบทางสังคมโดยอาศัยแนวร่วมจากทุกภาคส่วนในการสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัย และเป็นยุทธศาสตร์ที่สนับสนุนแผนงานหลักที่ ๑ การพัฒนาระบบข้อมูลการติดตามประเมินผล และแผนงานหลักที่ ๒ การพัฒนากฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายของแผนที่นำทางเชิงกลยุทธ์ทศวรรษแห่งความปลอดภัยทางถนน เพื่อตอบสนองต่อเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ในเสาหลักที่ ๑ การบริหารจัดการความปลอดภัยทางถนนของทศวรรษแห่งความปลอดภัยทางถนน ในการผลักดันให้นโยบายทางถนนได้รับความสำคัญจากทุกภาคส่วน และเสาหลักที่ ๔ ผู้ใช้รถใช้ถนนอย่างปลอดภัยของทศวรรษแห่งความปลอดภัยทางถนนในการสร้างภาคีเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการดำเนินการอย่างจริงจังในทศวรรษแห่งความปลอดภัยทางถนน

แผนแม่บทความปลอดภัยทางถนน พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ ภายหลังการประกาศใช้

ยุทธศาสตร์

๑. การปฏิรูประบบบริหารจัดการด้านความปลอดภัยทางถนน

วัตถุประสงค์

๑. ส่งเสริมขีดความสามารถขององค์กร การบริหารความปลอดภัยทางถนน

เป้าหมาย

๑. การเพิ่มขีดความสามารถองค์กร

การบริหาร

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนงบประมาณที่มีผลใช้บังคับจากอุบัติเหตุทางถนน และผ่านเกณฑ์การประเมินด้านความปลอดภัยทางถนนจังหวัดโดยองค์การอนามัยโลกที่ระดับภูมิภาคและรายจังหวัดเฉลี่ย
เมื่อสิ้นสุดแผนแม่บทความปลอดภัยทางถนน ๖ ปีที่ ๔

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ กลไกการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยทางถนนร่วมกับระหว่างภาคีรัฐระดับประเทศและท้องถิ่น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ แผนบูรณาการการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยทางถนนระดับกระทรวง ประกอบด้วยกระทรวงคมนาคม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมประมง สัมพันธ์ และกระทรวงสาธารณสุข

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ สัดส่วนงบประมาณด้านความปลอดภัยทางถนนในระดับอำเภอและท้องถิ่นที่ได้รับการสนับสนุนตามแผนเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ มีระบบข้อมูลอุบัติเหตุระดับชาติและข้อมูลอุบัติเหตุเชิงลึก ภายใน ๒ ปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ ข้อมูลการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุเป็นไปตามนิยามมาตรฐานสากลภายใน ๓ ปี

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ระดับคะแนนของดัชนีการประเมินด้านกฎหมายด้านความปลอดภัยทางถนนและการบังคับใช้จัดทำโดยองค์การอนามัยโลกอยู่ในระดับดีมาก

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ สัดส่วนการประกาศกฎหมายและอนุบัญญัติที่นำไปสู่การบังคับใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ สัดส่วนการบังคับใช้กฎหมายด้านความปลอดภัยทางถนนเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๔.๑ เพิ่มสัดส่วนงบประมาณ และทรัพยากรด้านความปลอดภัยทางถนนเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๔.๒ กลไกการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรด้านความปลอดภัยทางถนนในเชิงบูรณาการที่มีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๔.๓ สัดส่วนงบประมาณเชิงบูรณาการของภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยทางถนนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕๐

ตัวชี้วัดที่ ๕.๑ สัดส่วนการเกิดอุบัติเหตุและจำนวนผู้เสียชีวิตลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ เมื่อเปรียบเทียบกับเทศกาลเดียวกันในปีก่อนหน้า และมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ เมื่อสิ้นสุดแผนแม่บทความปลอดภัยทางถนน ๖ ปีที่ ๔

ตัวชี้วัดที่ ๕.๒ งบประมาณด้านความปลอดภัยทางถนนเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๖.๑ เกิดหน่วยงานวิชาการในการขับเคลื่อนนโยบายด้านความปลอดภัยทางถนนระดับประเทศ
ตัวชี้วัดที่ ๖.๒ ความร่วมมือด้านวิชาการและงานวิจัยกับองค์กรทางวิชาการทั้งในและต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์

๒. การเสริมสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนนอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

๑. เสริมสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนนสำหรับประชาชนทุกกลุ่มและทุกช่วงวัย

เป้าหมาย

๑. สร้างพฤติกรรมการความปลอดภัยทางถนนในกลุ่มเยาวชน

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑	อัตราการเกิดอุบัติเหตุทางถนนในกลุ่มเยาวชนลดลงอย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี	ตัวชี้วัดที่ ๑.๑	อัตราการเกิดอุบัติเหตุทางถนนในกลุ่มเยาวชนลดลงอย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี
ตัวชี้วัดที่ ๑.๒	จำนวนชั่วโมงการเรียนรู้ผ่านหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการเพิ่มขึ้น	ตัวชี้วัดที่ ๑.๒	หลักสูตรด้านความปลอดภัยทางถนนที่เหมาะสมสำหรับแต่ละช่วงวัย ถูกบรรจุเข้าในหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ
ตัวชี้วัดที่ ๑.๓	หลักสูตรด้านความปลอดภัยทางถนนที่เหมาะสมสำหรับแต่ละช่วงวัย ถูกบรรจุเข้าในหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ	ตัวชี้วัดที่ ๑.๓	กิจกรรมเรียนรู้เพิ่มเติมด้านความปลอดภัยทางถนนในสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างการรับรู้ด้านความปลอดภัยของเยาวชนเพิ่มขึ้น
ตัวชี้วัดที่ ๑.๔	กิจกรรมเรียนรู้เพิ่มเติมด้านความปลอดภัยทางถนนในสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างการรับรู้ด้านความปลอดภัยของเยาวชนเพิ่มขึ้น	ตัวชี้วัดที่ ๑.๔	พื้นที่ปลอดภัยทางถนนบริเวณสถานศึกษาและชุมชนที่เอื้อต่อการสร้างการรับรู้การใช้ถนนและทางเดินเท้าเพิ่มขึ้น
ตัวชี้วัดที่ ๑.๕	พื้นที่ปลอดภัยทางถนนบริเวณสถานศึกษาและชุมชนที่เอื้อต่อการสร้างการรับรู้การใช้ถนนและทางเดินเท้าเพิ่มขึ้น	ตัวชี้วัดที่ ๑.๕	การใช้ถนนด้านความปลอดภัยทางถนนอยู่ในระดับดี
ตัวชี้วัดที่ ๑.๖	พื้นที่ปลอดภัยทางถนนบริเวณสถานศึกษาและชุมชนที่เอื้อต่อการสร้างการรับรู้การใช้ถนนและทางเดินเท้าเพิ่มขึ้น	ตัวชี้วัดที่ ๑.๖	สัดส่วนการให้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพผ่านช่องทางสื่อสารหลากหลายรูปแบบตลอดทั้งปี
ตัวชี้วัดที่ ๑.๗	การรับรู้รัฐสิทธิและหน้าที่ของการใช้ถนนและทางเดินเท้าที่ปลอดภัยของเยาวชน	ตัวชี้วัดที่ ๑.๗	การรายงานข่าวด้านอุบัติเหตุทางถนนที่เน้นคุณภาพเชิงลึกเพิ่มขึ้น
ตัวชี้วัดที่ ๒.๑	ระดับคะแนนของดัชนีการรับรู้วัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง	ตัวชี้วัดที่ ๒.๑	จำนวนผู้ที่ชี้ผ่านการคัดกรองอย่างมีคุณภาพไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ เมื่อสิ้นสุด
ตัวชี้วัดที่ ๒.๒	สัดส่วนการแสดงความคิดเห็นใน social media ในเชิงบวกต่อนโยบายและการบังคับใช้กฎหมายด้านความปลอดภัยทางถนนอยู่ในระดับดี	ตัวชี้วัดที่ ๒.๒	จำนวนผู้ชี้ผ่านการคัดกรองอย่างมีคุณภาพไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ เมื่อสิ้นสุด
ตัวชี้วัดที่ ๒.๓	สัดส่วนการให้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพผ่านช่องทางสื่อสารหลากหลายรูปแบบตลอดทั้งปี	ตัวชี้วัดที่ ๒.๓	จำนวนผู้ชี้ผ่านการคัดกรองอย่างมีคุณภาพไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ เมื่อสิ้นสุด
ตัวชี้วัดที่ ๒.๔	การรายงานข่าวด้านอุบัติเหตุทางถนนที่เน้นคุณภาพเชิงลึกเพิ่มขึ้น	ตัวชี้วัดที่ ๒.๔	แผนแม่บทความปลอดภัยทางถนน ฉบับที่ ๔
ตัวชี้วัดที่ ๓.๑	จำนวนอุบัติเหตุทางถนนจากรถจักรยานยนต์ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ เมื่อสิ้นสุด	ตัวชี้วัดที่ ๓.๑	จำนวนอุบัติเหตุทางถนนที่เกิดขึ้นกับนักขี่จักรยานยนต์ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐
ตัวชี้วัดที่ ๓.๒	แผนแม่บทความปลอดภัยทางถนน ฉบับที่ ๔	ตัวชี้วัดที่ ๓.๒	จำนวนอุบัติเหตุทางถนนที่เกิดขึ้นกับนักขี่จักรยานยนต์ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐
ตัวชี้วัดที่ ๓.๓	อัตราการเกิดอุบัติเหตุทางถนนในกลุ่มเด็กและเยาวชนลดลงอย่างต่อเนื่อง	ตัวชี้วัดที่ ๓.๓	อัตราการเกิดอุบัติเหตุในกลุ่มเด็กและเยาวชนลดลงอย่างต่อเนื่อง
ตัวชี้วัดที่ ๓.๔	อัตราการเกิดอุบัติเหตุในกลุ่มผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น	ตัวชี้วัดที่ ๓.๔	อัตราการเกิดอุบัติเหตุในกลุ่มผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น
ตัวชี้วัดที่ ๓.๕	อัตราการเกิดอุบัติเหตุในกลุ่มผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ลดลงอย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี	ตัวชี้วัดที่ ๓.๕	อัตราการเกิดอุบัติเหตุในกลุ่มผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ลดลงอย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี
ตัวชี้วัดที่ ๔.๑	ลดและป้องกันความเสียหายต่ออุบัติเหตุทางถนนในกลุ่มนักท่องเที่ยวย	ตัวชี้วัดที่ ๔.๑	ลดและป้องกันความเสียหายต่ออุบัติเหตุทางถนนในกลุ่มนักท่องเที่ยวย
ตัวชี้วัดที่ ๔.๒	ลดและป้องกันความเสียหายต่ออุบัติเหตุทางถนนในกลุ่มนักท่องเที่ยวย	ตัวชี้วัดที่ ๔.๒	ลดและป้องกันความเสียหายต่ออุบัติเหตุทางถนนในกลุ่มนักท่องเที่ยวย

ยุทธศาสตร์

๓. ประเทศไทยขนส่งทางถนนปลอดภัย ๔.๐

วัตถุประสงค์

๑. ยกระดับขีดความสามารถในการจัดการขนส่งทางถนนที่ปลอดภัยและเป็นมาตรฐานสากล

เป้าหมาย

๑. เพิ่มมูลค่าการให้บริการภาคขนส่งอย่างเป็นมืออาชีพ

๒. ยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยของยานพาหนะ

๓. ยกระดับถนนที่ปลอดภัยตามมาตรฐานสากล

๔. ยกระดับการจัดการให้บริการขนส่งทางบกที่ปลอดภัย

ด้วยนวัตกรรม

๕. พัฒนาศูนย์บริการ

๖. ส่งเสริมการเดินทางที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ อัตราการเกิดอุบัติเหตุทางถนนในภาคขนส่งลดลงอย่างน้อยร้อยละ ๑๐ ต่อปี
ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ กลไกการกำกับและควบคุมการให้บริการภาคขนส่งทางถนนที่ปลอดภัย
ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ คุณภาพความปลอดภัยในการให้บริการภาคขนส่งทางถนนอยู่ในระดับสูง

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ อัตราการเกิดอุบัติเหตุทางถนนในภาคขนส่งที่มีสาเหตุจากยานพาหนะลดลงอย่างน้อยร้อยละ ๑๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ คุณภาพความปลอดภัยของยานพาหนะในการให้บริการภาคขนส่งทางถนนอยู่ในระดับสูง

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ สัดส่วนการประกาศกฎหมายและอนุบัญญัติเกี่ยวกับการให้บริการภาคขนส่งทางถนน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ สัดส่วนคดีความร้องจากอุปกรณ์ขนส่งที่เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ กลไกการจัดการถนนและโครงข่ายถนนเพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุทางถนน
ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ สัดส่วนถนนและโครงข่ายถนนที่ได้รับการปรับปรุงและพัฒนาให้เอื้อต่อความปลอดภัยเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๔.๑ กลไกการจัดการการให้บริการภาคขนส่งทางถนนที่ปลอดภัยและการบังคับใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๔.๒ สัดส่วนงบประมาณที่นำมาใช้ในการสนับสนุนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการบังคับใช้กฎหมายเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๕.๑ บุคลากรด้านความปลอดภัยทางถนนได้รับการพัฒนาร้อยละ ๑๐๐ ใน ๕ ปี
ตัวชี้วัดที่ ๕.๒ กลไกการตรวจสอบการให้บริการขนส่งทางถนนและโครงข่ายถนนปลอดภัยที่เป็นอิสระ

ตัวชี้วัดที่ ๖.๑ สัดส่วนของผู้ใช้ระบบการเดินทางที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น
ตัวชี้วัดที่ ๖.๒ โครงสร้างถนนที่ได้รับการปรับปรุงหรือจัดสรรให้เอื้อต่อการเดินทางด้วยรถจักรยาน หรือ การเดินเท้าเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์

๔. ประชาชนรู้เพื่อถนนปลอดภัย

วัตถุประสงค์

สร้างการมีส่วนร่วมจากภาคีรัฐ
ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม
และภาคประชาชนในการป้องกัน
และลดอุบัติเหตุทางถนนอย่างเป็น
บูรณาการ

เป้าหมาย

ส่งเสริมความมีส่วนร่วมเพื่อลดอุบัติเหตุ
ทางถนนจากทุกภาคส่วน

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ อัตราการเกิดอุบัติเหตุทางถนนในกลุ่มวินแรงงานลดลงอย่างน้อยร้อยละ ๒ ต่อปี
ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ อัตราการเกิดอุบัติเหตุทางถนนในชุมชนลดลงอย่างน้อยร้อยละ ๕ ต่อปี
ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ อัตราการเกิดอุบัติเหตุทางถนนในสถานศึกษาลดลงอย่างน้อยร้อยละ ๕ ต่อปี
ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ อัตราการเกิดอุบัติเหตุทางถนนหน่วยงานภาครัฐลดลงอย่างน้อยร้อยละ ๕ ต่อปี
ตัวชี้วัดที่ ๑.๕ กลไกการมีส่วนร่วมเพื่อลดอุบัติเหตุทางถนนจากทุกภาคส่วน

แผนยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี

ความปลอดภัยทางถนนของประเทศไทย

วิสัยทัศน์

“สร้างวิสัยทัศน์ มุ่งสู่ศูนย์”
“Visioning toward Zero”

ยุทธศาสตร์ความปลอดภัยทางถนน ๒๐ ปี

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบบริหารจัดการด้านความปลอดภัยทางถนน

มีเป้าหมายเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านความปลอดภัยทางถนนสามารถดำเนินการได้ในเชิงบทบาทภารกิจ เป็นองค์กรที่มีสมรรถนะสูงมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีการกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีการบูรณาการการทำงานร่วมกับภาคีในทุกระดับส่วนมีธรรมาภิบาล ระบบการติดตามประเมินผลที่เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ และตั้งอยู่บนพื้นฐานความรู้

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการสัญจรที่ปลอดภัยเพื่อคุณภาพชีวิต สำหรับคนทุกกลุ่มและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เพื่อเสริมสร้างมิติตามความปลอดภัยให้เป็นส่วนหนึ่งของระบบโครงข่ายถนน และยกระดับคุณภาพในการป้องกันหรือคุ้มครองการบาดเจ็บและสูญเสียสำหรับผู้ผู้ใช้ถนนทุกประเภท โดยเฉพาะกลุ่มที่มีความอ่อนไหว (Vulnerable) ต่อการสูญเสียสูง

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาการขนส่งที่ปลอดภัยเพื่อสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ

เพื่อยกระดับการขนส่งสินค้า และการขนส่งคน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภคภายในประเทศ และนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศ ในการที่จะได้รับบริการที่ปลอดภัยในระดับมาตรฐานสากล การเพิ่มขีดความสามารถด้านการแข่งขันในภาคการขนส่งทางถนน จำเป็นจะต้องมีการพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่ โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ทางถนน การพัฒนาและนำนวัตกรรมเทคโนโลยีมาใช้เพื่อลดต้นทุนการให้บริการ การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการภาครัฐ และภาคเอกชน ในระบบสัมปทาน ระบบเช่าบริการ ระบบการว่าจ้างที่โปร่งใส มีประสิทธิภาพ และ คำนึงถึงความปลอดภัย เพื่อรักษาภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศในเวทีโลก

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาและเสริมสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนน

เพื่อสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยให้เป็นรากฐานของสังคมไทย โดยเน้นการสร้างให้เกิดระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีทัศนคติที่ดีในการขับขี้อย่างปลอดภัย มีเจตนาที่ดีต่อความรับผิดชอบร่วมกันในการใช้รถใช้ถนนบนทางสาธารณะ มีทักษะการใช้รถใช้ถนนที่เหมาะสม มีระบบคัดกรองและคัดออกผู้เข้ามาใช้รถใช้ถนนที่มีคุณภาพ พัฒนานโยบายด้านความปลอดภัยทางถนนให้เป็นวาระหลักของภาครัฐที่ต้องดำเนินการอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ด้วยกระบวนการสร้างการมีส่วนร่วมตามแนวทางประชารัฐเพื่อขับเคลื่อนไปสู่สังคมที่มีวัฒนธรรมความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การยกระดับคุณภาพการให้บริการที่เสมอภาค ทัวถึงและเท่าเทียมสำหรับผู้ประสบเหตุ

เพื่อสร้างความพร้อมต่อการตอบสนองในสถานการณ์ฉุกเฉินหลังเกิดอุบัติเหตุ และพัฒนาความสามารถของระบบสุขภาพและระบบอื่น ๆ ในการดูแลรักษาภาวะการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุที่เหมาะสม รวมถึงการดูแลในระยะยาวเพื่อฟื้นฟูผู้ประสบอุบัติเหตุอย่างทั่วถึง การสร้างความเข้าถึงในกระบวนการยุติธรรมที่เสมอภาค และการได้รับความช่วยเหลือในกระบวนการยุติธรรมอันควรโดยไม่ขึ้นกับสถานะทางเศรษฐกิจ สังคมของผู้ร้องขอ การส่งเสริมสำนึกรับผิดชอบร่วมกันของผู้ขับขี่ทุกคนด้วยความเสมอภาคในการจัดทำประกันภัยเพื่อคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พัฒนาระบบประกันภัย เพื่อเป็นเครื่องมือในการชดเชย เยียวยาอย่างพอเพียงตามสถานะเศรษฐกิจในแต่ละช่วงเวลา

แนวทางการพัฒนายุทธศาสตร์ในระยะเวลา ๒๐ ปี และเป้าหมายความสำเร็จ

การพัฒนายุทธศาสตร์ ๒๐ ปี ด้านความปลอดภัยทางถนนสามารถแยกพัฒนาการของการทำแผนออกเป็น ๔ ช่วงเวลา ซึ่งแต่ละช่วงเวลาจะมีเป้าหมายความสำเร็จที่แตกต่างกัน กล่าวคือ การพัฒนายุทธศาสตร์ในช่วง ๕ ปี ๑๐ ปี ๑๕ ปี และ ๒๐ ปี

เป้าหมาย	<p>พัฒนาอย่างมั่นคงเสริมสร้างวินัย ใส่ใจคนทุกกลุ่ม</p>	<p>ถนนปลอดภัยไร้ความสูญเสีย</p>	<p>ยานพาหนะปลอดภัย รองรับการใช้อย่างเหมาะสม</p>	<p>สำเร็จปลอดภัย เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน</p>
ตัวบ่งชี้ความสำเร็จ	<ul style="list-style-type: none"> ➢ นโยบายความปลอดภัยทางถนนเป็นวาระสำคัญของชาติ ➢ เกิดการบริหารจัดการในด้านบุคลากรงบประมาณ อุปกรณ์การทำงาน ระบบบริหารจัดการที่มีเน้นการกระจายบทบาท หน้าที่ ความรับผิดชอบไปสู่นายกปฏิบัติที่ชัดเจน และสามารถดำเนินการได้จริงอย่างมีประสิทธิภาพต่อเนื่องและยั่งยืน ➢ มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้ใช้รถใช้ถนนที่เหมาะสม 	<ul style="list-style-type: none"> ➢ พฤติกรรมเสี่ยงบนท้องถนนลดลง ➢ ความสูญเสียจากความบกพร่องของถนนเข้าสู่ใกล้ศูนย์ ➢ เกิดมาตรการใหม่ ๆ ในการจัดการด้านอุปสงค์การเดินทางเพิ่มขึ้น 	<p>ยานพาหนะในประเทศไทยเป็นไปตามมาตรฐานสากล ๑๐๐% ในปี ๒๕๕</p>	<p>สัดส่วนการเดินหาดัวยระบบขนส่งสาธารณะมีสัดส่วนที่เพิ่มขึ้น</p>
ค่าเป้าหมาย	<p>๑๘ ต่อประชากรแสนคน</p>	<p>๑๐ ต่อประชากรแสนคน</p>	<p>๘ ต่อประชากรแสนคน</p>	<p>๕ ต่อประชากรแสนคน</p>
ช่วงเวลา	<p>ระยะ ๕ ปี (ช่วง พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)</p>	<p>ระยะ ๑๐ ปี (ช่วง พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๗๐)</p>	<p>ระยะ ๑๕ ปี (ช่วง พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๗๕)</p>	<p>ระยะ ๒๐ ปี (ช่วง พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)</p>

แนวทางการวางแผนไปสู่การปฏิบัติ

สำหรับการขับเคลื่อนเพื่อให้แผนแม่บทสามารถดำเนินการบรรลุผล จำเป็นจะต้องมีการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

๑. เสนอให้คณะกรรมการศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน พิจารณาเห็นชอบและนำเสนอคณะกรรมการนโยบายการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนแห่งชาติพิจารณาเห็นชอบและนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติ แผนแม่บทฯ และเห็นชอบในหลักการดังต่อไปนี้

◆ อนุมัติในหลักการการปรับโครงสร้างใหม่ตามข้อเสนอของแผน และมอบหมายศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนดำเนินการต่อไป

◆ อนุมัติในหลักการการปรับปรุงระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน พ.ศ. ๒๕๕๔ และจัดตั้งคณะทำงานเพื่อยกร่างปรับปรุงระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ

◆ เห็นชอบข้อเสนอในการเสนอรัฐบาลให้เรื่องความปลอดภัยทางถนน เป็นแผนงานบูรณาการในการจัดทำงบประมาณประจำปี เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาต่อไป

◆ เห็นชอบการทบทวนและปรับค่าเป้าหมายทศวรรษแห่งความปลอดภัยทางถนนที่ได้รับการอนุมัติโดยมติคณะรัฐมนตรีเดิมที่ ๑๐ ต่อประชากรแสนคน ใน พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็น ๑๘ ต่อประชากรแสนคนใน พ.ศ. ๒๕๖๔ เพื่อให้สอดคล้องกับค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ และเนื่องจากการปรับข้อมูลการเสียชีวิตจากข้อมูลของตำรวจไปสู่การใช้ข้อมูลบูรณาการ ๓ ฐาน ที่มีความครอบคลุมมากขึ้นเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาต่อไป

๒. คณะกรรมการนโยบายการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนแห่งชาติ มีมติมอบหมายหน่วยงานพิจารณาความเหมาะสมเรื่องการจัดตั้งสถาบันวิชาการด้านความปลอดภัยทางถนน ทั้งในด้านรูปแบบ โครงสร้าง แหล่งที่มา ของงบประมาณ และบุคลากร ในการดำเนินการและนำเสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาต่อไป ทั้งนี้วัตถุประสงค์ในการจัดตั้งสถาบันวิชาการดังกล่าวก็เพื่อ เป็นกลไกสนับสนุนการทำงานของคณะกรรมการนโยบายการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนแห่งชาติในด้านการติดตามประเมินผลการทำงาน การให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเกี่ยวกับการดำเนินด้านความปลอดภัยทางถนนให้กับคณะกรรมการพิจารณาประกอบการตัดสินใจ และมีการรายงานความก้าวหน้าในการดำเนินการ โครงการจัดตั้งสถาบันวิชาการให้ประธานกรรมการฯ ทราบทุก ๖ เดือน

๓. เสนอร่างแผนแม่บทความปลอดภัยทางถนนเพื่อให้คณะรัฐมนตรี เห็นชอบแผน และการกำหนดค่าเป้าหมายตัวชี้วัดใหม่ รวมทั้งเห็นชอบให้มีการ จัดทำแผนบูรณาการงบประมาณด้านความปลอดภัยทางถนน

๔. มอบหมายหน่วยงานที่เป็นเจ้าภาพในยุคทศวรรษ และกลยุทธ์ของ แผนแม่บทความปลอดภัยทางถนน พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ ไปดำเนินการจัดทำ แผนปฏิบัติการและนำเสนอคณะกรรมการนโยบายการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนแห่งชาติพิจารณาเห็นชอบเพื่อประกอบการพิจารณาจัดสรรงบประมาณ ตามกรอบแผนงานบูรณาการต่อไป

ทั้งนี้ แผนงาน/โครงการภายใต้แผนแม่บทความปลอดภัยทางถนน ในประเด็นการเข้าช่วยการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ประกอบการจัดลำดับความสำคัญในการดำเนินการต่าง ๆ ภายใต้แผนแม่บทฯ ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดโครงการ

กิจการ หรือการดำเนินการ ซึ่งต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑ ลำดับที่ ๑๙ หรือลำดับที่ ๒๐ หรือเงื่อนไขประกอบการเห็นชอบกรณีปรับปรุงโครงการที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม หรือคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ทั้งนี้ หน่วยงานเจ้าของโครงการจะต้องดำเนินการโดยไม่ให้ขัดต่อข้อกำหนดหรือเงื่อนไขประกอบการเห็นชอบดังกล่าว

๕. หากคณะกรรมการนโยบายการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนแห่งชาติ เห็นชอบการทบทวนและปรับปรุงอนุกรรมการ เห็นความมอบหมายให้ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนเร่งดำเนินการจัดตั้งอนุกรรมการชุดใหม่ตามข้อเสนอแนะ และจัดทำแผนปฏิบัติการของอนุกรรมการในแต่ละชุด โดยพิจารณาจากแผนปฏิบัติการของหน่วยงานที่คณะกรรมการนโยบายได้เห็นชอบ และที่จำเป็นจะต้องดำเนินการเพิ่มเติม เพื่อขอรับการจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติมจากศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนต่อไป

แนวทางการติดตามประเมินผล

การติดตามประเมินผลที่มีประสิทธิภาพควรพัฒนาหลักการกำกับ ติดตาม ประเมินผล ดังนี้

๑. พัฒนาระบบการจัดเก็บตัวชี้วัดในระดับต่าง ๆ ตั้งแต่ระดับยุทธศาสตร์ จนถึงตัวชี้วัดในระดับแผนงาน/โครงการ ของหน่วยงาน และอนุกรรมการ

๒. ประสานการติดตาม ประเมินผลและตรวจสอบผลงานในแต่ละแผนงาน/โครงการตามแผนปฏิบัติการของหน่วยงาน เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการประสานงาน และปรับปรุงแผนในระดับปฏิบัติอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลาของแผน

๓. สนับสนุนให้หน่วยงานมีการติดตาม ประเมินผลแผนงาน/โครงการ ของแต่ละหน่วยงาน และ ให้มีการรายงานความก้าวหน้าให้กับผู้บริหารหน่วยงาน ได้รับทราบอย่างสม่ำเสมอ และมีการรายงานให้ ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนได้รับทราบทุก ๖ เดือน

๔. พัฒนาคณะความรู้ และเสริมสร้างความเข้าใจเรื่องการติดตาม ประเมินผล และการกำหนดตัวชี้วัดที่เหมาะสมสำหรับหน่วยงาน เพื่อสร้างทักษะ ในการติดตามประเมินผล และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรม

๕. พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจและการดำเนินการตามยุทธศาสตร์เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง พัฒนาให้เกิด การเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในทุกกระดับ มีระบบ การรายงานผลการดำเนินการในระหว่างหน่วยงาน และในระดับพื้นที่ โดยเฉพาะ ระบบติดตามการดำเนินการในระดับแผนงาน/โครงการ ที่ได้รับการจัดสรร

จากงบประมาณของรัฐ ทั้งในระบบงบประมาณปกติ และในระดับกองทุนต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการตัดสินใจเชิงบริหารของผู้บริหารในส่วนกลาง และในระดับจังหวัด

๖. เสริมสร้างศักยภาพของผู้ตรวจของแต่ละหน่วยงานให้สามารถติดตามความก้าวหน้า และประเมินผลการทำงานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด จนสามารถนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ของแผนได้

